

Конч Павло Іванович

Книга: ПУТЬ
...Роз-Думи про Головне...

2018

«Роз-Думи...» — це щось нове, особливе в царині красного, мудрого Слова різного напрямку видань, літератури в цілому. Розуміння істини, добра, любові, позитиву, негативу та інших відтінків життя, глибина цього співпереживання та погляд під гострим кутом, викликають щире захоплення. Це думки, які дають поштовх небайдужому читачеві заглиблюватися в пошук сенсу життя, істини, добра.

Рецензенти:

Доктор юридичних наук, професор
Ю.М. Бисага

Кандидат юридичних наук, доцент
В.Б. Дацюк

Аспірант юридичного факультету УжНУ,
поет **Михайло Геревич**

Зміст

1. Передмова автора
2. Передмова
3. Для чого це написано
4. Про життя
  - 4.1 Про щастя
  - 4.2 Про істину, мораль і допомогу
  - 4.3 Про любов, дружбу, справедливість і виховання
  - 4.4 Про мудрість, думки і сон
  - 4.5 Про гріх і страх
  - 4.6 Про мольфарів, хаос і порядок
5. Добро і зло
6. Про світ і інше
7. Про релігію, свята, прощення і піст
8. Про жінок
9. Хто Я
10. Із раніше сказаного
11. Не моє

«Роз-Думи...» — це щось нове, особливе в царині красного, мудрого Слова різного напрямку видань, літератури в цілому. Розуміння істини, добра, любові, позитиву, негативу та інших відтінків життя, глибина цього співпереживання та погляд під гострим кутом, викликають щире захоплення. Це думки, які дають поштовх небайдужому читачеві заглиблюватися в пошук сенсу життя, істини, добра.

Особливо подобається стиль написання – сучасний, нестандартний, що характеризується неординарним викладенням та формулюванням думок. Варто відмітити, що викладений матеріал наповнений глибоким філософським змістом, тому потребує аналізу та системного підходу щодо розуміння Головного. Осмислити та збагнути сутність «Роз-Думів» може чистий серцем і душею читач.

Хто стверджує, що «Роз-Думи» не цікаві, просто «не вміє» їх читати, тому й не розуміє, відтак, не усвідомлює вагому духовну значимість праці та її актуальність у всі часи. Шановні, прийшов час збирати каміння для українців, для України.

Дуже приємно, що такі Люди працюють в нашій Альма-матер і доносять до студентів не лише фахові знання, а можуть відкрити для них Святая-святих в розумінні моралі, любові, обов'язку, філософії і взагалі — Життя. Насолодившись читанням родзинок красного письменства від Метра Павла, можемо з впевненістю стверджувати, що Україна знайшла свого сучасного Соломона.

Кожен у цій книзі знайде щось своє. Це перше видання автора і є надія, що його потенціал стане точкою опори для вдосконалення Солов'їної, і ми побачимо продовження благословенних думок в наступних виданнях.

*Доктор юридичних наук, професор
Ю.М. Бисага*

* * *

Чим цікава ця книга?

Тим, що кожна теза наштовхує на низку нових!

Тим, що ти ніколи не знаєш, якою буде наступна антитеза!

Тим, що в тебе завжди залишається вільний простір для власних заперечень та ремарок!

Тим, що «нелогічні» думки викладаються у повністю логічній послідовності!

Тим, що тернистий шлях безкінечних метафор, порівнянь, цікавих епітетів та дивних оксюморонів «намагається» затягнути тебе в свій лабіринт, і здається – все, з нього не вибратись – але – ні: шовковою ниткою Аріадни виводить тебе на світло глибокий авторський задум, гостра думка, проста відповідь на непросте питання, які не здатні загубитися!

Тим, що нема жодної системи!

Тим, що на перший погляд хаотична «гра» таких різних за формою та змістом тверджень виливаються в таку гармонійну гамму мудрих порад, цікавих підміток та життєвих настанов!

Тим, що ця книга є своєю для кожного з НАС: вона написана про НАС, вона написана для НАС, в той же момент – вона написана незалежно від НАС, і вона ні до чого не агітує НАС, а лише спонукає НАС на роздуми!

Так давайте ж роздумувати!

Не можна Жити, не народившись

Така цікава манера письма не може не сподобатись: дбайлива деталізація, диференціація за цікавим критерієм, діалектика метафор і порівнянь – неможливо не піддатись спокусі і не використати один із художніх прийомів автора у передмові до цієї Книги.

Блукаючи лабіринтом Роздумів, важко триматись єдиного курсу, адже його не існує: ще в передмові читача

попереджують про деяку формальну (і існуючу лише на перший погляд) безсистемність. Справді: ні сталої хронологічної послідовності, ні стильової, ні тематичної – більше того – навіть один «Роз-дум», будучи присвяченим конкретній темі, може зачепити зовсім нові поточні питання, зв'язок з якими досить-таки опосередкований. Про дану «безсистемність» автор, звісно ж, згадує у передмові, але чіткого пояснення – зовсім не дає. Стає трохи дивним, що настільки логічний автор, що навіть нелогічні думки» подає у логічній формі, не знайшов часу чи можливості попрацювати над системністю свого твору – і залишив його у досить «розкиданому», або, як він сам висловився, – вільному вигляді.

Здається, автор частково сам відповідає на даний мій докір такими рядками, як: *«Це вільний виклад вільних думок, майже вільної людини...»*, *«Все незвичне, все що виходило за рамки формату, все нестандартне розвивало і розвиває людство, суспільство, релігії...»*, *«Відсутність структурованості, переплітання ідей, деяке повторення з незначними врізками нових деталей формують можливість індивідуальність роботи»...* - можливо, хтось і справді погодиться з тим, що даний «безпорядок» – хитрий хід автора привернути увагу до свого дітища.

Але, особисто мені, таке пояснення не по душі. Я – не вірю. На мою думку, причина зовсім в іншому, і лежить вона, звісно ж, на поверхні:

Роз-думи Павла Івановича настільки насичені інтелектуалізмом і глибиною, що породжують ряд не лише авторських опосередкованих суджень, а й читацьких: читати дану книгу без власних питань, заперечень, ремарок, коментарів і т. д. – ну просто нереально. Там же, де нас чекають суворі рамки цілісності – менше місця для маневру: там душа не може розгулятися на всю свою широту – ні автора, ні читача!

Отже, відсутність структурованості праці насправді має на меті дуже високу ціль – створення нової гармонії, нової системи поглядів, яка ґрунтується на злитті двох протилежних субстанцій – АВТОРА і ЧИТАЧА. Саме: 1)

Живе переживання автора об'єктивної дійсності; 2) мервтий текст; 3) емпатійне сприйняття прочитаного з боку читача і 4) повністю нова, повністю оригінальна природа зроблених висновків – ось той чотирикутний, який і формує систему даного твору.

Читаючи будь-який текст, кожен намагається виділити для себе щось головне, певну квінтесенцію. В умовах широкої багатоманітності суджень даного твору це зробити вкрай складно. Але я все ж зроблю спробу назвати те судження, ту фразу, яка на мою чисто суб'єктивну думку передає найбільше «шматків» такого складного змісту книги: *Не можна Жити, не народившись*.

Будучи викладеною в роз-думі «Бути собою» ця думка навіть не претендує на виокремлення, а лише служить для аргументації вищевикладеної тези.

У передмові автор визначив ті елементи, які можуть слугувати фундаментом ОРИГІНАЛЬНОСТІ даного твору, а ось ЦІННІСТЬ цієї книги – НА МОЮ СУБ'ЄКТИВНУ ДУМКУ – полягає, безперечно, в тому, що кожен авторський роз-дум продукує десятки думок у читача, частина з яких, можливо, навіть іде в розріз із поглядом Павла Івановича.

Так ось: на мою думку, ця неперевершена гра слів могла б виступати мотто даної книги. Звичайно, по своїй майстерності даний каламбур поступається такому близькому для автора вислову як: «Гра – життя! Життя – гра», Але давайте розглянемо дане твердження детальніше, трішки навіть гіперболізуючи його переносність; яка велика гамма думок ховається за цими словами (я виділю всього деякі твердження):

1) для того, щоб жити ми народжуємося щодня по-новому: вчинюючи нові помилки, отримуючи нові статуси, шукаючи щось нове і гублячись у цьому – чи не такі субстанції *Путі* любить виділяти Павло Іванович?

2) ми живемо, шукаючи щастя: воно горить маленьким вогнем маленького ліхтарика в темному тунелі нашої життєвої дороги: чим більше розчарувань і болі випадає на

нашу долю – тим краще ми розуміємо ціну ЩАСТЮ, тим більше його прагнемо: з кожною перешкодою ціль стає все виднішою – так само й із життям: не можна жити, не переживши родильні муки – тобто не НАРОДИВШИСЬ;

3) однією із сторін нашої буденності, що описана в книзі, є соціальна сторона життя, а саме: соціально-правовий статус людини, психологічні особливості людей в залежності від цього, величезна прірва, вирита не лише жорсткою соціальною стратифікацією, а й відсутністю морально-етичної основи у деяких представників нашого соціуму. Так ось: не можна жити корупціонером, не ставши, не НАРОДИВШИСЬ ним, не переродившись у нього, погрузши в болоті нігілізму. Не можна стати ним, обравши шлях правди, не можна творити зло, обравши дорогу добра. Зло спокушує всіх. ПереРОДИТИСЯ зможуть лиш найбільш «упавші» душі...

Надзвичайно цікава книга... Надзвичайно багато хотілося б сказати, але нехай Роздуми говорять самі за себе – **ВОНИ ЦЕ МОЖУТЬ.**

Звісно, все що прагне до довершеності повинне бути трішки недовершеним, мати свою слабку сторону. На мою думку, дуже рідко, в поодиноких випадках, книга кульгає на надмірну категоричність, якої можна було би уникнути... наприклад, зайвим аргументом... Для прикладу: *любов буває до життя, до смерті; любов буває у людей, у звірів, у предметів; до когось чи до чогось;* на мою суб'єктивну думку надто «гострі» слова, щоб бути кинутими у вир роздумів без зайвої «підготовки» читача до них. Але, можливо, в цьому оригінальність твору.

І останнє. Неймовірна цінність цієї книги у тому, що, як висловився сам автор, ніхто нікого ні в чому не перекоонує. Тут хотілося б зупинитися на хвилючку.

В передмові наводиться список Мудрих, від яких автор черпав натхнення при написанні даного тексту. Є в списку і Заратустра. Трішки не зовсім зрозуміло, про якого Заратустру іде мова: *іранського* чи *німецького*? При цьому, в тексті виразно відчувається посил до Ніцше...

Так ось, у «біблій» Ніцше, творі «Так казав Заратустра» є розповідь про мудреця, який викладав на лекції студентам заповіді спокійного сну. Вислухавши його, Заратустра сказав: безумцем здається мені цей професор, але я вірю, що добре йому спиться. Ось саме таким принципом Заратустри керується і Павло Іванович: *ніхто нас ні в чому не переконує, ніхто нас ні до чого не змушує, ніхто від нас нічого не чекає, ніхто від нас не очікує правильних думок і дій, ніхто нас не оцінює, а нам просто бажають гарно жити, керуючись, можливо, зовсім не тими заповідями, які можна віднайти між рядками цієї книги, можливо, іншими, але в цей же момент, можливо саме рядки цієї книги допоможуть комусь із нас знайти СВОЇ заповіді СВОГО Шляху.*

*Аспірант юридичного факультету, поет
Михайло Геревич.*

1. ПЕРЕДМОВА

Все, що буде прочитано може не бути істиною для Вас! Не посягає на Ваше розуміння, не спонукає до зміни світогляду, поглядів, доктрин, вірувань, не агітує за щось чи проти чогось...

Це не книга в класичному вигляді.

Це вільний виклад вільних думок, майже вільної людини...

Можливо дещо буде незвичним для звичного погляду. Але!

Все незвичне, все що виходило за рамки формату, все нестандартне розвивало і розвиває людство, суспільство, релігії...

Поєднання різних поглядів, традицій; викладення іншого погляду на усталені речі, відносини; нетривіальний підхід до простого, показ другої сторони медалі — складають можливу оригінальність праці.

Відсутність структурованості, переплітання ідей, деяке повторення з незначними врізками нових деталей формують можливу індивідуальність роботи. Деякі повторення відбувається через виникнення у свідомості чогось нового, інакшого, побаченого під іншим кутом і, деколи показує еволюцію погляду автора на деякі категорії чи визначення.

В мене не було і немає ніякої системи вивчення якогось напрямку філософії, містики, релігії. Так само в даній праці немає чіткої структури, прив'язки до якогось стилю, жанру. Це просто думки, роздуми, свій погляд на ситуації.

Це навіть не книга у класичному розумінні. Скоріше це збірник думок.

Вся праця - це свої думки. В ній майже відсутні цитати, або їх дуже мало і, вони викладені, в основному у довільній формі, з пам'яті. Через те, якщо якийсь уважний

читач побачить деякі можливі неточності, наперед прошу вибачення. Це не наукова праця і не порівняльний аналіз якихось вчень чи традицій. Все викладене пропущено через себе, усвідомлено і прийнято.

Все написано з пам'яті, що зафіксувалось з підсвідомості.

Ідея самої роботи виникла через відгуки, побажання друзів, читачів. До цього це були пости в ФБ, які деколи находили відгук у друзів-читачів. Дещо раніше, до публікацій у ФБ, писалося для себе.

Спочатку була задумка викласти всі думки в хронологічному порядку написання, а потім оформлення набрало теперішнього вигляду: не занадто структуроване за змістом, напрямками думок, роздумів, а досить вільно.

2. Як читати:

подібне читають розумні, але можливо не буде зайвим звернути увагу читача на те, що тут немає ніякого стилю, с'южетної лінії; викладаються думки з якоїсь одної, але в процесі написання можуть чіплятися і інші напрямки думок. Коли приходить думка не варто думати, що писати. Ти просто пишеш;

розділові знаки також відіграють важливу роль. Навіть якщо вони, десь не зовсім узгоджуються з правописом. Якщо з першого разу не повністю розуміється зміст виразу, речення прочитайте ще раз, більше уваги звертаючи на розділові знаки;

десь зустрічаються запозичені слова: деколи слова однієї мови не можуть передати повноти того, що розуміється (свідомість, усвідомлення, підсвідомість ; сознание, осознание, осознанность, осознание осознанности, под-сознание, сверх- сознание...), або у автора є сумніви, щодо можливої повноти сприйняття думки читачем тоді, деколи, зумисно вставляється таке слово;

деколи здається, що немає закінчення думки в реченні. Абстрагуючись, переконаєтесь в логічному завершення думки наприклад : ... “Якщо Ви дійшли”. Незрозуміло — куди дійшли. Але тут розуміється інше, а саме - досягнення Мудрості;

великі та малі букви — подібно розумінню “я” та “Я”.

Протягом років, прочитано дуже багато різної духовної, містичної, езотеричної, теософічної, можливо навіть фантастичної літератури. Тому, на світогляд автора вплинули релігієзнавці, філософи, містики більше - Сходу та деякі Заходу: Раджніш Ошо, Махарадж, Махарші, С. Лазарев, Заратустра, Лао Дзи, К.Ренц, К. Уілбер, А. Бєзєнт, І. Ільїн, Бл. Августин, І. Бєляєв, Н.Булгаков, А.Уотс,

Х.Джебран, С.Афонський, Е. Толле, У.Г. Кришнамурті, Д. Кришнамурті і багато інших відомих та, можливо, менш відомих; монах, о.Паісій!

Бажаю цікавості, розуміння та присмного читання!

20.07.2018 року.

* * *

3. Для чого це написано

Для чого людина робить те, що робить! Хтось працює, бо цим заробляє на життя! Хтось поєднує заробіток і хоббі. Для когось робота взагалі, просто хоббі. В чому сенс роботи взагалі? В кожного своя думка про це:

Думав якийсь час про те, для чого всі оці пости!

Одні говорять: пиши, це класно;

інші просто питають: ще не надоїло? Для чого? Кому? Хочеш виділитися? ;

ще хтось: що підштовнуло до написання? Звідки це береться? З якого часу пишеться?

Друзі!

Ніхто не знає, що буде через годину, завтра, потім!
Ніхто не знає куди, чому, для чого! Ніхто не знає — коли?!!!

Сьогодні написано пост про Путь. Якщо його проаналізувати, там є багато чого!

Але: на певному етапі розвитку необхідно довго і настирно йти у вибраному напрямку: впитувати інформацію, думати, роз-думовувати, аналізувати, розчаровуватися і, знову — читати, відкидати прочитане, читати інше. Знову думати! Не спати. .... Зробивши крок... рухатися: колись скоріше, колись помалі, колись взагалі топтатися на місці... !

Йти за мрією: медитувати, молитися, знову читати, знову читати,, читати і читати!!!

Розум, як шлунок: наповнюється під завязку, а потім потребує часу для перетравлення всього отриманого. Отоді ви у “ямі”: апатія, апатія... деколи — депресія! Жуть!

Але є мета, ціль і “перехворівши”, піднявшись з колін знову в Путь... потихеньку: думати, читати, думати... дивитись на небо, на зорі, на дощ, сніг, квіти..., дітей, жінок... на Життя. Плакати в самотності, сміятися, коли хочеться плакати....

Іти не знаючи куди, для чого... Не знаючи чи дійдеш кудись... до Кінця, для чого тобі Кінець, яким буде Він....

Друзі!! Пишу тому, що знаю — є ще такі як я, або схожі! Хтось шукає те, що можливо кимось уже пройдене! Може хтось пройшов трохи далі іншого і необхідно показати дорогу!

Але дорога у кожного своя — це Аксиома! Не варто вторити комусь! Почерпнути — так, але, йти самому, слухати себе, своє серце; не боятись, а йти.

Хочеться сказати, що я Люблю Вас, але це сентименти, поки що!

(як завжди написав більше чим хотів)
21.05.2018 р

Роз-Думи:

Для чого все пишеться!
Хтось пам'ятає пост про це...

Подумалось:
інформації багато не буває! Людина створена для різного! Разом з тим і для навчання, розвитку, задоволення...

Читається вами те, що призначено для вашого читання! Читається багато, а запам'ятовується потрібне для розвитку, для роздумів. Можна прочитати книгу, а запам'ятати одну- дві думки; можна прочитати абзац, а зрозуміти більше ніж написано в книзі!

Призначене для Вас, прийде, відсіється, опаде, зрозуміється і запам'ятається! Не варто лінуватись в читанні! Читайте все, що цікавить! В кінці прийде розуміння зайвості багато чого... Хтось читає і розуміє, хтось читає і не все розуміє, але продовжує читати.

Але! Не прочитавши все — не зрозумієш одного!... Це Ваш Путь!

До Нью-Йорка можна долетіти літаком, а можна плисти кораблем! У кожного свій Путь, свої можливості, свій час... Кожен хто направився в Нью-Йорк прийде до нього! Але, кожен витратить на шлях свої кошти, своє здоров'я і свій час: добу, місяць, рік, десятиріччя, життя, декілька життів...

- Для чого йти?

- Йти краще чим не йти!

- А який сенс Путі?

- Якщо шукати сенс, то краще не йти!

- Що тоді?

- Сиди і думай! Роздумуй! Досягнути можна і без путі!

- Дурдом: йти все життя щоб дійти, або сидіти і думати і, також дійти???

- Пройти Путь без путі — в цьому сенс, глибина, Мудрість! В цьому Життя!

Для чого все це пишеться?

Написане, як джерело! В ньому завжди вода і воно завжди готове напоїти путника! І воно завжди на місці! Якщо є странник, путник, якщо він відчуває спрагу і знайде джерело, то він завжди може напитися, втолити спрагу, набрати води з собою, щоб продовжити Путь!!!

Джерело нейтральне! Воно дає, якщо беруть! Але — хтось п'є і напивається, а хтось п'є і не може напитися... пийте та не впивайтеся (це доречно і тут)

*Доброї Вам Путі, Друзі!
22.07.2018 року*

* * *

4. Про життя

Життя прожити — не просто пройти від початку до кінця! Його можна прожити по різному і з різною активністю. Вона може бути насиченою змістом, або - беззмістовною. Вона продовжується мить, або століття. Кожному своє і у кожного своє життя:

І знову для тих, кому цікаво!

Погляд чи спроба доторкнутися до сенсу Життя. Малесенька варіація!

Зрозуміти сенс Життя пробували і пробують Мудрі і не дуже мудрі, протягом всього часу існування людства: Птолемей, Арістотель, Діоген, Піфагор, містики, езотерики, філософи ближчих часів, ми з Вами, в кінці-кінців. Хтось зрозумів більше, хтось менше. Але, очевидно : зрозуміти Життя до кінця, неможливо! Зрозуміти Життя, значить закінчити його. Померти! Але смерть це кінець маленької частки Великого Життя! Етап, сходинка! Хто вірить в самсару, реінкарнацію, потойбічне життя, той знову народжується і, знову шукає сенс Життя! Біг по колу життя не можна зупинити!

Хочеться писати і писати...(пробую писати коротше)

Але, пора знову до сенсу життя.... і знову куди? До дітей, маленьких дітей.

Коли займаєтесь з ними, звертайте увагу на їхню гру! Неважливо чиї вони: багатих, бідних. У дитини багатого, можливо уже і яхта в десятки мільйонів прикуплена, а у бідного іграшки, що залишилися від старших братиків чи сестер. Але , ось, вони граються в пісочниці, або на пляжі (важко, правда увияти їх разом, але все ж таки...)

в одного іграшки із золота, в іншого кусочки пластика, дерева чи ще чогось. Питання риторичне: чи відчують діти різницю в золоті та дереві?!

Абсолютно ні!!!

Моя любима фраза : ПОФІГ!!! Їм — пофіг! Для насипання чи переміщення піску ЛЮБА дитина бере в руки те , що ближче лежить: камінь, кусок пластика, кусочок фанери, трісочку, або, виготовлену із золота лопатку, або просто - ручками. Коли дитина в Грі, вона навіть не думає про зручність речі. Вона не чує , що говорить мама, тато, вона не відчуває голоду, ситості! Вона — Бог, Творець, яка Творить Свій Світ! Правда, із піску, але, їй і це - ПОФІГ! Неважливо, що цей, пісочний світ розсиплеться, дитина сама його розрушить, чи хтось інший! Максимум — вона похнюпає трішки і візьметься будувати інший, новий, пісочний Світ! Так само “самозабвенно”, глибоко, з Душею!

Отут: Гармонія, Спонтанність, Імпровізація!!! Оце — Життя!

Тоді , в чому сенс Життя? Може у його відсутності?! Може немає сенсу Життя?! Є просто — життя, життя у ГРІ! Грайте, Творіть, насолоджуйтеся Грою! Поплачте, подумайте, потім згадайте, що це Гра і, посміхніться, порадійте, випийте кави, зустріньтеся з друзями, сходіть на пари, закохайтесь (в десятій раз) і, знайте, колись прийде Кінець, але за ним, ОБОВ'ЯЗКОВО - Новий Початок! Гра продовжується, Друзі!

07.02.2018 року.

Для тих кому цікаво!

Трохи про ТИШУ: Тиша буває різних видів : тиша на вулиці, в будинку, в аудиторії, тиша в суді під час оголошення вироку, “смертельна тиша”, тиша в підвалі, “могильна тиша”...повна тиша, абсолютна тиша...

Тиша, вказана вище, це не повна тиша... Уявіть себе

в любій ситуації і зосередьтеся на тиші:

нічне місто, село - тиші взагалі немає: поїзд, автомашина, сирена, гавкіт собак, шум вітру, дзюрчання води і т.п.;

аудиторія, суд, підвал — аналогічно: хтось кашлянув, впала ручка, скрипнув стілець, телефонний дзвінок, хтось вийшов, зайшов, хтось плаче, капає вода...;

“смертельна, могильна тиші”: асоціюється, напевно, з затонувшим підводним човном: всі сидять, лежать, не рухаються, тьмяно світить лампочка, води по коліно, але: хтось важко дихає (не хватає кисню), хтось схлипує, хтось пише записку, хтось молиться... немає тиші;

Можна перебрати ще багато ситуацій, але тиші ніде не буде.

Що ж таке тиша, якою вона буває і, чи буває взагалі?!

В сучасному, урбанізованому світі більшість людей, умовно, бояться тиші. Зверніть увагу на все, що вас оточує: вранці вас розбудив будильник і, пішло... .. ввечері перед сном телевізор, музика, ФБ, або щось інше. Абсолютний шум і гам!

Деколи звертається увага на себе і свій стан, свої думки, коли хочеться заснути. В голові рояться тисячі думок різного спрямування та змісту. Ніхто і ніколи не може пояснити звідки вони беруться, чому виникають: думаєте про сон, потім про роботу, потім про друга, потім про подругу, шалості молодості, проблеми майбутнього, сварки з співробітниками, образи, задрощі, дощ, сонце, секс, смерть, місяць, про податкову, поліцію, прокуратуру, гроші... про все, що не треба. А якщо вас ще хтось роздратував перед сном....

Чим більше вам хочеться не думати, тим більше воно думається, ви злитесь, ідете на кухню, щось вживаєте, потім переживаєте за шлунок, фігуру і знову все по кругу.

Що робити і, все ж таки, що таке тиша?

Банальне : після хорошої, денної фізичної роботи; якщо добре відпочили (в різних варіантах, але не дуже перебрали); якщо добре провели час з коханою людиною; якщо читали, медитували, займалися розслаблюючою йо-

гою, молилися - сон приходить відразу.

Трохи серйозніші речі, якщо ви: не закоханий, не розлучений, не злочинець, не філософ, не бізнесмен (з проблемами), не дуже бідний і не дуже багатий (в першого страх голоду, у другого страх стати бідним через різні причини), якщо вас не мучають гріхи минулого, навіть вчорашні, якщо ви не мрієте стати президентом, прем'єром, або хоча б генеральним прокурором в майбутньому, вас задовільняє (в цілому) ваш матеріальний, духовний та душевний стан і ви живете "тут і зараз" тоді - приємних Вам снів і відпочинку.

А щож з тишею?

Тиша, Істинна, навірно, це - свідомість позбавлена емоцій! Коротко і грубо?! У багатьох виникають питання : як без емоцій, що то за життя без радості і т.д. і т.п.?!

Не поспішаймо. Спокій і Тиша це сестри! Але перше і друге це внутрішній стан! Одного без іншого не буває! Якщо Душа спокійна (образно), тоді і Тиша поряд. Відчуваєте?! Тиша буває і в самій гущі шуму (це не протирічить наведеному на початку). Це просто різний рівень Вашої Свідомості, Вашої Тиші, Вашого Спокою! Зверніть увагу на Йога, Монаха які медитують чи моляться! Можна розрушити Світ, а вони навіть не відкриють очі! Чому?! Вони перебувають у своїй Тиші, своєму Спокої.

В Спокої і Тиші Свідомість наближається до Істини, відчуваються такі струни, відтінки, коливання Душі, які в іншому стані просто несприймаються. Свідомість співнастроюється, входить в резонанс з Вищими частотами Всесвіту і тоді, деколи, приходить розуміння Буття, Творіння, Всесвіту і, можливо, сенсу Життя.

Оце та, Істинна Тиша, яку досягають одиниці із всіх тих, хто бажає її досягнення. Досягти її важко, але можливо. Однією із серйозних перепон на шляху досягнення є бажання її досягнення. Мудрий сказав: головне бажання - відсутність бажання. Але і це ще не край...і, це вже трохи інше...

Бажаю Вам тиші, спокою і відсутності небажаних

Тим кому цікаво...
Життя - смерть (це не песимізм).

Деколи ситуації чи щось інше наштовхують на думки про життя та смерть. Чому нам цікаво, деколи трошки страшно думати про такі речі?

Бог його знає!

Але ж всерівно — цікаво!

Що таке життя, Життя? Чому з прописної і Великої букви?

Кожний відповідь по своєму і буде правий. Життя, як і Істина у кожного своя і своє! Кожний розуміє, усвідомлює, сприймає і проживає своє життя по своєму і, деколи вважає його правильним, деколи навпаки- пустим, нерозумним .

Пригадуєте: раніше були думки про маски, якими проживається життя. Очевидно, що незадоволеність життям настає тоді, коли воно проживається масками, а не собою. Життя прожито, а потім приходиться розуміння, що Життя не було. Ти був не собою.

Зверху це передбачили і народження проходить знову і знову. До того часу, коли ми не будемо жити своїм Життям і Життям з великої букви.

Колись приходиться розуміння Життя фізичного, духовного, душевного.

Більшість, в основному розуміє тільки фізичне життя у різних його проявах і допускає існування Духа, Душі чи, взагалі, чогось над фізичного, надприродного.

Це один з етапів, не високих, розвитку людини через який проходять усі. Так організований процес Життя, його розвиток і, далі, до кінцевого розуміння Гри Життя. Можливо на жаль, але цього кінцевого розуміння,

усвідомлення досягають зовсім небагато. Перспектива велика і вона, в принципі, є у всіх. Правда шлях до розуміння цього довгий, деколи — нудний, з багатьма зупинками, поворотами у різні боки і, результатами що не завжди збігаються з очікуваним. Правда на час усвідомлення всього уже ніщо не очікується і не бажається.

Для чого поспіх?

Молодість завжди хоче багато і, краще відразу : любові, достатку, знань, визнання, успіху, грошей, відпочинку, моря.... менше думає про: здоров'я (його ще достатньо), батьків, стабільну роботу...

Поки немає сім'ї хочеться самоствердитися, стати незалежним: фінансово, морально, духовно. Бути самодостатнім. Сім'я це добре, але це велика відповідальність і молодість не завжди готова , або не хоче брати її на себе. Одному легше, простіше. Кругом все доступне. Все можна купити і не дуже дорого. Для чого напружатися!?

Молодість не задумовується, що вона минуча: з часом все набридає, стає самотньо, друзів стає менше, часу менше, роботи більше, характер стає не кращим, ворчливим, розуму стає більше, а з ним збільшуються і проблеми. Проблеми вибору: куди, з ким, чому, для чого, може пізніше, може буде краще? Краще не буде! Може бути інакше, але не обов'язково краще!

Все що належить не вам- краще; все що даліше — бажаніше; все що вище — гарніше; все що недоступне — жаданіше... все..все...все --- дай...дай...дай... Апетит приходить під час їжі. Чим більше є, тим більше хочеться...

Розуміння процесу, розвитку життя на фізичному етапі усвідомлення - ситості, задоволення не буде ніколи!

Поки не прийде розуміння реальності іншого рівня Життя - задоволення не буде!

Щоб зрозуміти Життя, потрібно зрозуміти, що таке смерть! Це не парадокс! Парадокс в нерозумінні цього. Як можна відчутти тепло не відчувши перед тим холод? Як можна радіти дню, не побачивши ночі? ...

Початок Життя не може бути без смерті. Смерть од-

ного породжує народження іншого. Хтось може пригадати закон “заперечення- заперечення” , причинно-наслідковий зв’язок: смерть жолудя породжує народження дуба, або смерть насіння пшениці являється причиною проростання, народження ростків пшениці, тобто її наслідком...

Смерть фізичного тіла людини являє собою причину відходу її душі і, через певний час, народження її в іншому фізичному тілі (на певному етапі розуміння еволюції свідомості у вигляді фізичного проявлення).

Смерть людини відбувається тому, що вийшов її час! Не через хвороби, аварії, вбивства... інші причини.

Якщо хтось пам’ятає десь писалося про життя як переміщення, рух в поїзді!? Скажу, можливо трошки в іншій інтерпретації: життя починається із зачаття (взагалі раніше, але про це не тут.), тобто з часу коли ви купили білет на поїзд життя і, закінчується вашою станцією. Це період визначеного часу і відстані життя. Життя інших продовжується, поїзд їде далі і, у кожного своя станція і свій кінець. Помирати не завжди і не всім хочеться, але поїзд зупинився на Вашій станції і Вам потрібно виходити, незалежно від комфортності поїздки, від наданих послуг, від ситості і хорошого ресторану, від голоду, якщо у Вас не було їсти і від всяких інших благ або негараздів.

Все ! Час настав . Потрібно виходити! Ваше місце куплено. Хтось інший займе його у вагоні Життя!

Все дуже прозаїчно і просто! Коли купляється білет, час і станція вибираються. Ми свідомо йдемо на це. Просто, під час поїздки забувається ця умова життя і, коли потрібно виходити це стає шоком. Мало хто готовий вийти.

Але ніхто, нікого не питає: час вийшов, шлях пройдено! Виходь!

Можна пояснювати чому, через що, за які гріхи. Нічого не змінити і нічого не пояснити. І не треба пояснювати.

Помирають хворі, здорові, маленькі, великі, діти, молоді, старі, за гріхи, без гріхів... За всіма плачуть, усіх

шкода: могли би ще пожити...

Що змінить плач, журба, горе.... радість, спів, танці.... Абсолютно нічого...

Десь були думки про те, що ми служимо тільки собі, своїм прихотям, бажанням ...

Можливо скажу неприємні слова, але смерть когось вигідна комусь і це стосується значної кількості людей. Комусь вигідно, бо залишається майно, статки... комусь вигідно, бо немає перешкоди для досягнення якихось цілей... комусь навпаки, не вигідно, бо за його рахунок жили родичі і інші... все рівно ті, хто має відношення до померлого мають якийсь інтерес в цьому. Але свій інтерес.

Через якийсь час все притупляється, забувається. Залишається свій інтерес — відвідати могилу, щоб хтось не казав, що його забуто, а він був таким хорошим.... і вже ... нікому нікого не шкода. Залишилися лише туманні спогади.

Бувають виключення, як завжди: Любов що була між кимось на фізичному рівні може перейти на інші рівні, глибші, тоньші. Вона (Любов) не вмирає, вона не залежить від родинного, сімейного зв'язку... Той, що залишається тут, вже не може жити повноцінним життям фізичного рівня. Можливо він, на інтуїтивному рівні відчуває час приходу свого Часу, своєї станції. Якщо навіть не відчуває, то просто чекає... існує і, чекає... чекає кінця і зустрічі з тим, що вийшов... раніше.

Що краще: Життя чи Смерть?

життя це існування, а Життя це Життя!

Гарно Все, бо : Життя це початок Смерті, Смерть це початок Життя!

Плакати треба за тим, що народився, бо у нього все попереду: добро і зло.... Життя і Смерть...

Якщо плачеться — плачте, якщо не плачеться — не плачте; якщо сміється- смійтеся; якщо п'ється — пийте .....

Якщо живеться — Живіть і радійте кожному часу, хвилині... бо не знаємо коли прийде наш ЧАС і, наша Станція...

Для тих кому цікаво, як завжди.

Бути собою:

кожний створений за образом і подобою. Знання, усвідомлення і прийняття цієї думки могло б виключити більшість проблем, що виникають у людей.

Чому?

Десь раніше були думки про те, що кращим гірше!

Гірше не тільки кращим! Більшості також не мед!

Хтось, можливо читав.

Майже кожен, десь в глибині вважає себе трошки гіршим за інших: негарним, слабшим, меншим, не таким розумним, не таким успішним, не таким здоровим; не з такими: очима, губами, носом, волоссям, зубами; не з такою фігурою; кривим, косим, горбатим, сором'язливим і ще... бозна яким...

Названі і неназвані комплекси появляються з дитинства і ростуть разом з людиною до кінця життя.

Комуś дано зрозуміти це дещо раніше і він проживає своє життя інакше чим більшість позбавившись від них (комплексів).

Як живеться з цим?

У когось включається захист у вигляді завищеної самооцінки, успішності (не завжди адекватної), розв'язності, нахальства, підвищеним егоїзмом, гордістю, самовпевненістю, валььяжністю...

Якщо перед Вами подібна людина — в неї багато комплексів, вона не впевнена в собі і прикриває невпевненність напускним. Таких людей досить багато.

Інші пробують покращувати своє тіло, звички, поведінку...: красять волосся, качають м'язи, кубики на животі, вводять ботокс в обличчя, губи, в інші місця; вставляють

пірсинг в тіло, роблять тату... вивчають вірші, анекдоти, притчі... навчаються популярних у “золотому середовищі” правил поведінки ... купляють і носять відповідний одяг, роблять відповідні стрижки... відвідують “тусовки”...

Таких людей також досить багато. Кількість обмежується матеріальними можливостями, що важливо і для тих, що вказані вище.

Частина взагалі готові і, міняють стать, і не тільки через фізіологію, а так - на потребу. Це досить модно і такі люди непогано живуть, в матеріальному плані...

Таких -порівняно небагато, але прогрес збільшення їх кількості досить явний.

Говорити про алкоголь, наркотики та життя людей причетних до цього не хочеться.

Жити таким життям це проживати не своє Життя. Одягнути на себе якусь маску, вибрати для себе роль і вдавати щасливе життя.

Чому? Для чого? Заради чого? Для кого ?

В кінці приходиться розуміння марності всього, але, тоді вже не завжди є час для зміни: стилю, ритму, обстановки, способу життя; розуміння того, що ти це не Ти.

Це тіло, ці думки, дії, поведінка, бажання... це все не Твоє. Все це робилося і проживалося для когось, в угоду комусь....

Коли ти був Собою? - коли спав, перебував один, коли плакав від безсилля і нерозуміння сутності себе і Світу, коли Душа плакала, рвалася кудись, а ти нічого не розумів і продовжував життя масками...пив, гуляв...

Для чого ти підміняєш Себе? Невже хтось може збити себе кращим чим його зробив Творець?

Невже прибравши горбинку носа, накачавши губи, нанісши тату... ти будеш кращим?

Батьки не обирають дітей! Діти не обирають батьків! Але, мама любить тебе і сопливого і хворого і здорового бідного і багатого, і з ботоксом і з тату і пірсінгом і без всього цього! Для кого це робиться?

Розум приходиться пізніше, молодь і не тільки молодь не завжди розуміє наслідки втручання в життя тіла, душі,

у зовнішній вигляд тіла. Не завжди і не все можна змінити.

Розмаїття Життя, багатство форм, видів, груп рослин, тварин , людей - все створено досконало, вишукано, гармонійно, ніщо не зайве і все на своєму місці.

Хто і що може покращити?

Творіння створене Творцем не може бути кращим, досконалішим, мудрішим за Творця! Не можна зусиллям покращити випромінення Сонця, його світло, тепло. Не можна прискорити прихід ночі, зими, літа. Не можна вийти заміж не ставши дорослою. Не можна Жити не народившись.

Для більшості Життя - це самсара, переродження, перевтілення, реінкарнація для того, щоб, на якомусь етапі розвитку, в якомусь житті досягнути усвідомлення свого призначення Тут.

Усвідомивши цю просту Істину, прийнявши Життя як воно є, проживаючи Життя простим, спокійним, даним Богом життям, без прагнення покращити його, змінити в якусь сторону, отримувати задоволення від нього і жити в Гармонії та Щасті і Любові оце , напевно і є СЕНСОМ Життя (в даному аспекті)

11.05.2018 року

Чим цікаве життя?

Тим, що ти не знаєш, що буде завтра!

Тим, що ти нічого не можеш змінити з того, що було вчора!

Тим, що не все буде так як ти хочеш!

Тим, що початок залежав не від тебе!

Тим, що зараз є, як є!

Тим, що кінець прийде коли хоче!

Тим, що пізнаєш тоді, коли пізно!

Тим, що поки можеш не пізнаєш!

А може ще чимось ?
Живи як є і, насолоджуйся тим, що є!

28.04.2018 року

* * *

4.1 Про щастя

Люди бажать щастя! Не просто бажать, а жадають !

Чи розуміється, що таке щастя? Для чого воно є, чи можна відділити щасливого від щасливішого? Щастя це відсутність нещастя, або нещастя — відсутність щастя?:

Подумалось:

Самі щасливі в житті — діти та легковажні (легкомысленные) люди;

Самі нещасні в житті — заклопотані, надміру відповідальні і ті, що не вільні, але страшно бажать свободи;

Найлегше жити: в тюрмі, коли змирився;

Найважче жити: на волі, коли невільний;

Гірко тоді коли не можна, а дають;

Найгірше тоді, коли є, а не можна;

Щастя, коли нічого не треба;

Коли нічого не треба — не завжди щастя;

Досягнути — перемогти і втратити ціль;

Потерпіти поразку — мати надію і ціль;

Іти краще чим не йти;

Не йдеш — нічого не втрачаєш;

(не йти, нічого не втратити)

14.07.2018 р

Трохи роздумів:
Хто скаже, що таке щастя?

Щастя в кожного різне! Без формулювання визначення!

Комусь для щастя потрібно: поїсти, випити, поспати, зайнятися любимою роботою, відпочити; сексу, моря, лагуни, музики - бо їм все потрібно ...

Хтось щасливий в самоті, тиші, спокою, в роздумах - бо у кожного свій шлях...

Хтось щасливий в дітях, онуках, сім'ї, друзях - бо це особливе щастя...

Щасливими бувають ті хто постійно потрібен, весь у справах, проблемах, щось вирішує, щось просить - бо навіть зайняті бувають щасливими...

Щасливі ті кого забули, хто забув, хто пам'ятає, хто хоче і не хоче - бо таке їхнє життя ...

Щасливі ті, що допомагають, кому допомагають, що діляться, що жертвують, що не шкодять, що не заздять, що не горді, що не бідні і не багаті - бо від них залежить щастя інших...

Щасливі ліниві, здорові, хворі, веселі, похмурі - бо всі мають право на щастя ...

Щасливі в собі та ззовні - бо щастя любить гармонію...

Щасливі навесні, влітку і цілий рік - бо природа прекрасна будь коли...

Щасливі віруючі, атеїсти і ті, що не визначилися - бо у них все попереду...

Щасливі під сонцем, місяцем, під Небом - бо перед ними незвіданне...

Щасливе дитинство, юність, зрілість, старість - бо у кожного своє щастя...

Щасливі нещасні - бо мають надію узнати щастя...

Щасливі любими і ті кого люблять - бо в цьому сенс Життя...

Щасливі нелюбимі - бо їх Любов попереду..
Щасливі ті, що не народилися - бо не визнають не-
щастя...

Щасливі щасливі — бо що краще щастя...

Щасливі ті, хто хоче бути щасливим і не вимагає ща-
стя від інших — бо щастям іншого не будеш щасливий...

Щасливий той хто хоче щастя і, воно дається йому!

Щасливі ті хто не шукає щастя, бо воно уже в Нього!

Щасливі в імпровізації — бо що за щастя у прогно-
зованому!

Щасливі в комфорті — бо вони задоволені...

Друзі! Взагалі - забийте все, що треба забити на
все, що можна забити, забийте навіть на розуміння ща-
стя, живіть Сьогодні і, просто - відчувайте Щастя і будьте
ЩАСЛИВІ!

06.03.2018 року.

Роз-думи:

Чому важко знайти свою половинку?

чому не горить вода?

Чому є день і ніч?

чому є сім основних кольорів?

Чому є сім нот?

Чому є сім днів?

Чому є сім основних чакр?

-Все створено самодостатнім, повним і незалеж-
ним...

-все звучить на своїй частоті, своїм звуком, ампліту-
дою, протяжністю...

-все випромінює свій колір, відтінок, насиченість...

-все розвивається у своєму напрямку і, зі своєю

швидкістю...

-все піднімається, щоб потім опускатись...

-все має початок і має кінець...

-горить лише те, що може горіти...

-поєднується лише поєднуване...

-на кожній струні можна зіграти всі ноти, але якщо вони, струни не співнастроєні - не буде музики...

-дві, три і навіть більше струн звучать значно краще однієї, якщо є гармонія і, якщо іскусний гравець...

-щоб звучання відбулось потрібне звучання на одній частоті...

-щоб палітра фарб зазвучала веселкою, потрібен порядок в їх розташуванні...

-щоб палітра була яскравою потрібне чітке розмежування...

-Щоб зустрітись потрібно відповідно звучати...

-якщо ви один (одна) — ви звучите не так, як більшість...

-більшість звучить не завжди краще, але , більшості - багато...

- відповідно — змінюйте своє звучання, або навколишнє (навколишніх)...

-якщо ваше звучання високе — значить за вами не встигають...

це не значить, що ви біжите, просто - інші повільні...

-краще бути іншим, ніж таким , як всі...

Щоб бути разом: збавте, додайте швидкість; підніміть, опустіть звучання; якщо висока мораль, знижуйте, підвищуйте висоту; якщо є совість — може її забагато, або замало; якщо є розум — може краще без нього; шукайте подібного..., або задовільняйтесь тим, що є...

Кожна струна окрема і вільна! Вона звучить гарно одна і разом з іншими, але не позбавляючись свободи!

Вона звучить в Гармонії, а Гармонія це і є свобода, але свобода у Єдності і співзвучності. Струну можна порвати, інші будуть звучати без неї! Можна порвати всі струни, окрім однієї і вона, також буде звучати!

Всі і все - вільні і вільне.

Цінувати свободу і бути одним — більше ніж бути з кимось, але не вільним!

Напевно!

Інколи, можливо навіть часто, поєднуються протилежності, або різні за звучанням особистості. Це розуміється, як створення перешкод комусь на шляху життя (Путі), що їх необхідно пройти, аби вирости духовно. Поєднання звучання різних частот призводить до заглушення котроїсь з них, або, навпаки — підвищення звучання нижчої через те, за деякий час, різні особистості можуть звучати в одній частоті, одному звучанні.

Це кращий варіант.

В іншому варіанті: коли ніхто не проявляє терпіння, не приймає іншого з недоліками і не змінює своє сприйняття сам — відбувається розрив, або мука на все життя.

Що краще кожен вирішує для себе сам!

(або, за нього вже все вирішено)

06.07.2018 року

Для тих, кому цікаво! Як завжди

Один хороший товариш нагадав мені про те, що сьогодні день Щастя. Згадалося, що раніше писалося про те хто щасливий, але про Щастя не писав.

Роздуми:

У кожного своє щастя і кожний усвідомле Його по своєму! Одному потрібно багато, іншому небагато щастя для Щастя! Щастя буває з народження і його не буває ніколи! За щастя треба боротися, а деколи, відбиватися! Щастя одного менше за щастя двох! Розголошене щастя

уже не щастя! Щастя в молодості інтенсивніше за щастя в старості! Щасливі діти- щасливі батьки! Щастя в дітях, коли вони здорові! Щастя в роботі, коли робота — хоббі! Коли Щастя в Душі — воно і на обличчі!

Щастя в Щасті: коли Любиш і коли тебе Люблять, коли даєш і коли отримуєш, коли народжуєшся і коли помираєш, коли багатодітний і коли бездітний, коли віриш і не віриш, коли потребуєш і коли тобі все пофіг..... коли щасливий і коли нещасний.

Шукаючий Щастя — знайде Його! Нешукаючого — знайде Воно! Щастя у відсутності — Щастя!

Будьте Собою, не грайте чужу роль, не говоріть чужими словами, не видавайте чуже за своє. Зніміть маски і не поспішайте — Щастя поряд!

20.03.2018 року

Мені подобається Нісаргадатта Махарадж (щастя під іншим кутом...)

Боль и удовольствия происходят, но боль— это цена за удовольствия, а удовольствия – награда за боль. Знать, что боль и удовольствие являются одним, – это покой.
Н. Махарадж

20.03.2018 року

Друзі! Мудрі не потребують коментарів, але чомусь пишу:

Як сумістити несумісне? Як поєднати воду і масло, день і ніч, тепло і холод, Любов і ненависть? Як зрозуміти, що біль та задоволення можуть бути одним і разом

вони стають Спокоєм?! Чи можуть антагоністичні емоції у піку свого розвитку бути Єдиним?! На перший погляд — ні!

Марно переконувати когось в тому, що народження та смерть це одне і те ж! Життя многогранне і неосяжне. Ніщо у проявленому не буває довго чи вічно тому, після задоволення приходить біль, після болі — задоволення. Постійне відчуття однієї, навіть самої позитивної емоції з часом притуплюється. Задоволення, як наркотик: сьогодні хватає однієї дози, а завтра вже потрібно дві. І так у відповідній пропорції кожного разу більше і більше. Через те діє закон маятника: після задоволення наступає біль, або просто — після позитиву, настає негатив. Періодичність змін різна. Бувають виключення з цього правила. Є відчуття “зловити хвилю”, але це не абсолютне уникнення закону маятника, а лише “розтягування” його у часі. Оці “припливи” та “відпливи” існують для підтримання людського емоційного стану в “робочому” стані. Емоції, як і мязи потребують розминки та тренувань

У кожного своє бачення, розуміння, прийняття та усвідомлення. Через те, у кожного свій біль і своє задоволення. Розуміння болі через задоволення і навпаки — це глибоке розуміння ментальних проявів особистості. Це розуміння поєднання непокєднуваного в матеріальному плані і, досить звичного прийняття цього стану при глибшому розумінні.

Повне усвідомлення присутності Єдиного, або Єдності це перебування в Істині. Це навіть не максимум розуміння і не вершина Мудрості, а саме Буття, Вічність, Абсолют, Бог...

12.03.2018 року

* * *

4.2 Про істину, мораль і допомогу

Чи істинна мораль? Чи моральна істина?! Мораль — це вимога чи норма життя? Допомогати ближньому і дальньому — морально чи істинно?!

Тим, кому цікаво!

Істина — Бог! Її не можна виразити словами.

Істина виражена словами — не істинна, суб'єктивна!

Близько до Істини — стан свідомості що сприймає данність, як максимально вірну! Усвідомлюється Святими, Старцями, Просвітленими.

Не-істина — сприйняття данності як істини, усвідомленої інтелектом суб'єкта! Розуміється і визначається кожним, хто доказує правоту своєї позиції з любої проблеми!

В суперечці, кожен вважає другого дурнем! В результаті, сперечаються два дурні!

Мудрі не сперечаються! Вони роздумовують!

Друзі! Роздумуйте і наближуйтесь до Істини!

04.03.2018 року

Для тих хто в Путі...

Іти своїм шляхом!

Вибраному шляху потрібно бути вірним! Вірити в те, що: зрозуміло, прийнято; чим живеш! Розчарування в напрямку через почуте, прочитане - не завжди вірне.

Зважити, пережити, обдумати інший погляд - потрібно.

Мудро - не поспішати міняти вектор руху через нове. Не завжди вірно довіряти навіть думці корифея. Особливо якщо його думка іде в розріз з тим чим живеш не короткий проміжок часу і, у чому ти впевнений та відчуваєш себе комфортно! Варто зважити його, корифея розуміння Шляху і ваше. Варто пам'ятати, що у кожного свій шлях і він не може повторювати шляху іншого, навіть шляху корифея! Розуміння Істини напрямку руху і результат приходять не скоро і, тому виникають сумніви.

Прислухатися до себе Внутрішнього — добре!

Чути себе Внутрішнього — краще!

Робити за велінням свого серця, інтуїції — жити в Мудрості!

Ваш шлях не може пройти ніхто окрім Вас!

Не сумніваються — нерозумні і Мудрі!

Нерозумні через відсутність мудрості - Мудрі завдяки інтуїції і життям в мудрості!

Поєднуйте розум і мудрість!

21.05.2018 року.

Допомагати не допомагати...

раніше було трохи інше розуміння допомоги, жертви, альтруїзму:

перше розуміння — допомагати чи ні визначав сам. Щось зважуєш, думаєш давати чи ні, оцінюєш чи достатньо бідний прохач, скільки давати (розмір). Один рівень свідомості ;

друге розуміння — уже є якесь розуміння Буття, Гармонії, Балансу, Енергій. Через це перебуваєш в розумінні відповідальності за дії чи бездіяльність, гармонію та баланс. Є розуміння необхідності надання допомоги у

разі прохання. Прохачу чогось не вистачає і він просить. У тебе є надлишок і ти віддаєш! Навіть якщо немає надлишку, віддавши ти отримаєш стільки ж, можливо більше! Але, це розуміння не дозволяє давати, якщо не просять! Даючи тому що не просить, хоча з виду і бідному чи потребуєчому, даючи порушує баланс, надаючи тому надлишок. В такому разі програють обидва: даючи віддавши те що в нього не просили; прийнявши — отримавши те, що не просив. Першому це довго не компенсується, а другому це може зашкодити (купить за подачку горілку, сигарети...)

Вищий рівень свідомості:

інше розуміння — наявне глибоке усвідомлення Буття, Єдності, Гармонії, Спокою, Тиші, Мудрості, Істини... - це свідоме усвідомлення Свідомості! Якщо є розуміння цього, тоді і пояснень не потрібно. Але, у такому стані свідомості - допомагати стає покликом, потребою життя. Це вже не допомога це стиль життя, це безкорислива Любов яка поглинає все:

посмішка всім і всьому, хороші слова для всіх і всього, відкрити, закрити, подати, запропонувати, налити, .. мільйон всього, що може принести радість іншому...

Відчуває Життя і живе - Дух, Душа і Тіло. І все це — абсолютно безкорисливо, не чекаючи навіть подяки, отримуючи у відповідь, деколи, невдячність, нерозуміння, насмішки, навіть — грубість.

Це не запопадливість, не блюзнірство, не прогинання перед кимось! Це Любов!

Доброта, безкорисливість, альтруїзм, незлоба, відсутність заздрощів, гордості - це дуже глибокий рівень усвідомлення свідомого процесу Життя.

Все робиться для себе і для Всіх!

19.05.2018 року

Нелогічні питання і відповіді

Цінність життя:

чи є цінність у життя?

життя немає цінності!

життя не можна оцінити чи воно безцінне?

життя не можна оцінити, бо воно безцінне!

кажуть, що все має свою ціну?! Все залежить від суми?!

ви можете себе оцінити, але чи готові ви себе продати?! Якщо готові, то, що ви хочете продати: руку, ногу, серце, нирки, тіло, ім'я, душу? У всього своя ціна, але все це - не Ви!

а тоді : хто я?

коли ви узнаете відповідь на це питання, тоді саме запитання зникне, як зникне і все інше, фізичне життя в тому числі!

і це все?

на сьогодні — все!

27.05.2018 року

Для тих, хто має час, або — відпочиває.

Роздуми:

пам'ятаєте вислів : ніхто нікому нічого не винен...

інша сторона медалі : всі всім і все винні!

Життя це дуальність, Ін- Янь, тепло — холод , чоловік — жінка...

Щастя — це рівновага! Чим ближче до рівноваги — тим більше щастя! І навпаки!

Що краще — питання навіть не обговорюється! Краще те, що ближче і рідніше! А те, що ближче і рідніше дає більше щастя!

Якщо жінка щира, добра, поважає чоловіка — тоді

в нього більше свободи! Якщо у нього більше свободи, тоді і більше обов'язків відносно її свободи! Цінуючи свою свободу, він цінить, як жінку так і її свободу, а тому, робить максимум для забезпечення її щастя.

Що віддаєш, те і повернеться (можливо в іншому виді), чим більше віддаєш, тим більше повернеться! Діє вселенський закон збереження енергії, або просто — бумеранга.

Де немає обмежень там немає меж, рамок! Де немає меж — там безмежність, свобода і, усвідомлена Любов, повага, турбота...

Тримання в узді, рамках, обмеженнях не гарантує стабільність, довготривалість, достаток, це обмеження, недостаток довіри, свободи.. Це рабство! Раб не може бути творцем, самодостатнім, ініціативним...

Кабала дає спокій власнику, помірний комфорт рабу, але обрізає крила розвитку особистості.

Пташка у клітці співає, але не так як на волі; вода у ставку не така чиста як у річці;

Довіряйте і буде вам по довірі вашій! Відпускайте і повернеться вам! Давайте і дасться вам!

Пустота бажає наповнення!

Наповненність бажає пустоти!

Що влиєте — це і вип'єте!

Всі всім і все винні!

Там, де Всі дають, хто проситиме?

Там, де всі дають — хто і кому винен?!

27.06.2018 року

Про мораль: без претензій на істину...

Роз-думи:

У всіх цивілізацій, імперій, релігій, держав, народів, груп та колективів людей була, є і буде мораль.

Мораль це — традиційні, встановлені, вироблені, писані та не писані правила поведінки, що визначають відповідність або невідповідність поведінки цим нормам індивідуума.

Мораль — це несвобода, неволя особистості в угоду меншості суспільства, що придумала ці норми.

Мораль — це норми придумані верхівкою: колективу, організації, народу, держави, релігії для тримання в рамках людей.

Внутрішня мораль — це усталені погляди та відповідна можливість дій чи бездіяльності індивідуума в певних життєвих ситуаціях, свобода цих дій та повага до свободи іншого.

Мораль вище закону, бо вона закладена у свідомість, культуру, духовність... і вона базується на внутрішньому переконання тоді, як закон — це насильний примус до дотримання певних писаних норм і покарання за їх порушення. За мораль, зазвичай, покарання відсутні.

Мораль — це шлях до братерства рівності та свободи (гасло французької революції), якщо вона одна для всіх класів спільноти.

Мораль це шлях до несвободи, рабства, неволі, якщо вона різна у різних класів.

Вона обслуговує верхівку, керується і удосконалюється також нею.

Закони і мораль придумані тими, хто не живе по них. У них свої правила.

Можна говорити, що мораль не залежить від достатку, матеріального становища, що це інша сфера! Мораль є у бідних і багатих...

Але!:

Не може змінитися мораль людини, що певний час займалася неморальними справами, придбала в такий спосіб кошти, завдяки їм стала при владі і тепер, пише закони і глаголить про мораль, обов'язок, інтереси держа-

ви ... а сама продовує жити аморально, відносно тих, кого учить дотримуватися норм моралі....

Не може змінитися мораль, або скоріше відсутність моралі у людини, що випадково попадає до влади, через протезе, родинні зв'язки, секс, блюзнірство і підлабузництво...

Це подвійна мораль, подвійні підходи, стандарти. Це більше властиво меншості, коли для більшості людей у них одна мораль, а між собою інша.

Не може попасти до влади моральна людина: якщо вона моральна, вона немає грошей, якщо немає грошей не можна пройти у владу; якщо моральний випадково попадає у владу, через короткий час він стає аморальним, якщо хоче залишитися там, або аморальність виштовхує мораль за межі свого круга.

Все! Круг замкнувся! Скоріше — круг замкнули!

Що далі! Далі аморальності потрібно узаконити свою аморальність і тому приймаються відповідні акти та виробляються, проштовхуються аморальні норми під виглядом моральних. І все під соусом турботи за здоров'я, життя та благополуччя, можливо більш моральної, але нерозумної більшості.

Живіть, вірте: мораль, добро, милосердя переможуть... в дорозі всі потерпають... не ви одні такі... всім важко...

Важко, але ж не всім...

Через те:

мораль більшості і мораль меншості не однакові і тому, життя одних і інших діаметрально протилежні і, апіорі не можуть, навіть бути близькими.

Мораль людини із зарплатою у триста-чотириста тисяч грн. і більше та людини із пенсією у тисячу чотириста грн. не можуть бути однаковою. Хіба на папері, або словах.

Нескладно роздумувати про моральні цінності перебуваючи в максимальному комфорті та наставляти ін-

ших жити по цих нормах!

Але!

Що це за мораль людей, що прагнуть називатися елітою, коли у них відсутня межа розумного, достатнього; відсутнє співчуття, милосердя; відсутня межа навіть допустимого нахабства, якщо таке є, відсутній страх відповідальності за свої дії чи без дії; повний нігілізм та відсутність співучасті у житті народу!...

Досить складно роздумувати чи дотримуватись тих же моральних норм, коли в тебе немає роботи, або зарплата мізерна; твої діти прагнуть бути такими як інші, хочуть одягатися, їсти, вчитися, відпочивати, як інші... Ще складніше, коли ти не бачиш перспектив майбутнього! Нормального майбутнього!

На щастя, або нещастя думається, що мораль пенсіонера вища від моралі депутата, міністра... можливо якраз на різницю в отриманих грошах.

Ділактика життя потребує балансу. І баланс завжди відновлюється. Потрібен час і, час є! Час, поки що працює на меншу частину суспільства, але його швидкість уповільнюється і скоро зупиниться .

Що далі?

Далі? Якийсь час, моралі може не бути взагалі... В такі часи керує доцільність, можливість, сила, нахабство, зброя... Це триватиме протягом часу, що необхідний для відновлення балансу .

Меншість може, але не хоче це розуміти. Більшість ще не розуміє цього! Перші роблять все, щоб продовжити свій час і вони мають на це надію! Другі не бачать перспектив, але ще не втратили надію!

Але! І перші і другі йдуть до перехрестя свого Пути де обов'язково зустрінуться! Перші придуть підготов-

лені, але других більшість і вони ущемлені, принижені... Вони, на щастя, ще не раби. Вони зазнали волю і вони знову хочуть її.

Об'їзні путі є, але їх мало і вони дадуться небагато!

До чого тут мораль!

Можливо ні до чого!

А може до того, щоб трохи подумати?!!

Думайте Друзі і, не друзі! Думайте!!!

19.07.2018 року

Для тих хто думає...

Можна ще раз про Істину, або совість

і справедливість сьогодення:

Глибина свідомості полягає у прийнятті Буття в тому виді, як воно є! В цьому усвідомленні полягає Істина, у широкому розумінні! Ця Істина для Мудрих!

На жаль, може не на жаль Мудрих — небагато!

Разом з тим важко зрозуміти, ще важче прийняти, взагалі незрозуміло як можна жити в ситуації коли невелика, але тісно згуртована спільними інтересами група людей від яких залежить життя більшості втратила усвідомлення реальності суспільного життя, справедливості, совісті! Інших людських цінностей! Істини, в кінці кінців!

Підштовхнула до даних роздумів ситуація з неймовірно великими, фантастичними для більшості людей, преміями “смотрящим” “Нафтогазу” . Не можна назвати цих людей : топ-менеджерами, керівниками чи чимось подібним.

Вони навіть не “смотрящие” у повному розумінні. “Смотращие” вище.

Можна скільки хочеш говорити про рівність, правову, соціальну державу, найвищу цінність — людину її життя, здоров'я. Відкрийте Конституцію і там все написано!

Але, що в житті окрім гасел конституції!

В розумінні Конфуція, Сократа, Платона, Будди, Мухамеда.... інших Мудрих і святих основний посыл щодо вищого: кому більше дано з того більше спитається...

Конфуцій взагалі вважав, що керувати іншими можуть тільки духовно, морально і фахово вищі за інших!

Що в нас?!!! Без коментарів...

Стараюся не оцінювати інших чи їх дії! Взагалі не рахую чужі кошти! Але! По перше — це не чужі гроші, це НАШІ з Вами гроші . “Роздача” таких премій самим собі, тим більше в такій бідній країні це кваліфікуюча ознака розкрадання (довільна і неповна інтерпретація кваліфікації):

Розкрадання в особливо великих розмірах, у воюючій країні, з використанням штучно створених законів та підзаконних актів (що надають вигляду законності цих дій), у країні де більшість населення проживає за межею бідності, з навмисним підняттям цін на газ для населення і, таким чином, покриття цих видатків за його (населення) рахунок. Санкцію — подумайте самі!

Декілька слів про інших “діячів” країни!

Коли хтось називає “елітою” країни тих, що при владі, скажу просто і м'яко, що важко сприймати це, і таким людям варто поцікавитися істинним змістом цього гарного і глибокого слова.

Рабовласник, господар, поміщик, власник дбає про своє майно, про слуг, про своїх рабів, підданих... У морального, духовного і просто людяного господаря худоба не буває голодною, працівники, слуги не бувають без зарплатні, раби завжди нагодовані і в міру вільні та відпочиті! Господар спочатку думає про всіх, а потім про себе.

Що в нас ?!!! Знову - без коментарів...

Коли вкотре читаю чи чую, що джерелом влади є на-

род і держава (у широкому розумінні) повинна діяти для народу і в його інтересах, а бачу справжнє (явь) життя, чомусь думаю, що все якраз навпаки — народ для людей, що ніби-то представляють державу і витягують з нього (народу) все що можна і чого вже нема!

Знову про правопорушення у прихованому виді: яким чином можна оцінити зарплатню людини на державній роботі (в любій гілці влади), що складає десять, двадцять, можливо тридцять разів більшу зарплату за мінімальну?! Не варто порівнювати пенсії!!!

Це що, життя у правовій, соціальній державі?! За що, за які заслуги такі винагороди, що корисного зробили ці люди для простих людей, області, країни?!

Зверху говорять це для того щоб не крали, не брали хабарів!

Подивіться з іншого боку : якщо людині платити багато, щоб він не брав хабарі, значить уже визначено, що він брав, бере, або хоче брати хабарі!!! Чи вартий він тої роботи? Може його місто в колонії з такими замашками? Де мораль, людські цінності, різного роду кодекси службовців, прокурорів і т.д.і.т.п.?! Не можна призначати на державні посади з низькими моральними якостями! Всі це знають і підтримують! Що насправді?! Знову без коментарів...

І ще, є думка: моральна і духовна людина, апріорі не може брати такі гроші, навіть у вигляді “законної” зарплатні знаючи, що значна частина людей, особливо пенсіонерів не в змозі заплатити компослуги, не говорячи ще про існування!

Кваліфікація?! Коротко і неповно - прихований хабар системи, що називається державою, своїм, собою поставленим (любим способом) на посади людям з метою досягнення кругової поруки і неможливості притягнення когось із круга до відповідальності...

P.S. Можна все зрозуміти, в принципі!

Але : в Повну чашу не можна налити ще! З Пустої чашки не можна взяти нічого!

Мудрість народу в його немудрості, але і, немудрі, з часом стають Мудрими! Помиляються ті, що думають інакше!!!

На жаль ті що наверху не думають про думки Мудрих і, вони не думають, або не знають, що з них спитается І, у значно більшій мірі ніж вони думають (можливо думають)

Отакі невеселі думки...

11.06.2018 року

Подумалось:

ніколи не примушуйте когось погоджуватися з вашою думкою! Преконання в істинності своєї істини не значить що Вами досягнуто Істини! Переконаний може помилятися більше за того, що в сумнівах! Скажіть і, з Вас досить! Зрозуміти, прийняти чи відкинути, це не Ваше — це слухача! Його право і його мудрість! Жорсткість, категоричність — прояв слабкості, боязні; страх, що Вас не почують, не зрозуміють! Донести думку, але не переконувати — це самодостатність, спокій, навіть мудрість! Бережіть себе! Не сперечайтесь! Двоє, що сперечаються про мудрість — насправді — не Мудрі!

06.06.2018 року

* * *

4.3 Про любов, дружбу, справедливість і виховання

Любов! Найвище почуття! Воно рівне Богу, бо Бог і є Любов!

Дружити і бути справедливим, справедливе виховання. Що це і як?

Друзі! Якщо про Любов; в продовження попереднього посту і запитання.

Читати багато.

Нагадую, це роз-думи. Кожен має право на свої думки і свою позицію, які нікого і ні до чого не зобов'язують!

Якщо хтось хоче зрозуміти думку, бажано дочитати.

Абсолютно повно і коротко: Бог це Любов!

В Бога вірить більшість, любить Його менше більшості, усвідомлює Любов ще менше.

Любов у широкому розумінні досить абстрактне поняття. Людям ближче просто любов. Тут все досить конкретно.

Любов до Бога, Божественна Любов, Любов від Бога передбачає глибокі і не зовсім зрозумілі відчуття, емоції...

Зверніть увагу на заповіді. Перша з них про Любов до Бога, друга про Любов до ближнього, як до самого себе.

Як це розуміється: в любові, як і в житті надважливу роль відіграють пріоритети, ієрархія. Якщо нас створено, то нас створено із Любові. Все створюється з любов'ю і з Любові. Логічно, що ми також любимо свого Творця. І ми не просто любимо! Ця Любов, її усвідомлення повинні

бути на першому місці. Це пріоритет номер один.

Другий пріоритет — ми самі, а потім любов до ближнього. Чому так? Друга заповідь гласить про любов до ближнього, як самого себе. Тобто, щоб узнати, якою любов'ю любити ближнього, ми повинні знати, як ми любимо себе.

Слід зауважити, що любов до себе це не егоїстична, нарцистична любов. Це любов, що випливає з першої заповіді: ти любиш Творця бо він створив тебе, але ти любиш і себе, бо ти створений Творцем. Ти його створіння і ти не можеш не любити себе. Розуміння і прийняття цього це значний крок в розвитку. Більшість розуміє любов до себе не зовсім вірно: якщо ти любиш себе, то ти не любиш інших. Як бачимо це не так.

Усвідомивши любов до Творця, до себе, приходять розуміння любові і до ближнього. Розуміється, що ближній також творіння Бога і він також любимий Богом і нами. Окрім того, ближній також любить нас, усвідомивши любов до себе. Отримуємо трикутник: Творець, Я і Ближній; Бог створив всіх нас, Він Любить нас всіх і кожного і ми також всі і кожен окремо любимо Його;

Любов: вона буває різною: різною у кожного, різною до кожного; любов буває

до людей, не людей, до природи, до речей, до сімпільства, до предметів, до культури, мистецтва, до занять, до хоббі, до дня, ночі, літа, зими...

любов буває: одноосібна, колективна, надколективна;

любов буває до життя, до смерті;

любов буває у людей, у звірів, у предметів; до когось чи до чогось;

любов буває різних рівнів: від любові рослини до сонця до Вселенської, Божої Любові;

Любов пасивна, без емоцій, усвідомлена, потенційна, готова, блаженна! В ній закладено Все! Вона є Всюди, у Всьому і Завжди!

Просто любов, або приСтрасть це всепожираючий вогонь. Він горить до небес! Він обпалює кохаючого і коханого. Для неї не існує меж, кордонів, рамок, стереотипів.. Їй все пофіг! Вона нічого не бачить, а лише бажає, вимагає, часом дає. Але, вогонь, що швидко горить, швидко згорає. Обпаливши все і всіх він затухає, згортається, входить сам в себе. Щоб знову загорітись йому потрібен новий об'єкт, нова непізнанність, нові почуття і нова енергія. Ще один ривок, ще один круг і, знову все одне і теж! Біг по колу!

Інша любов: деколи із пристрасті, просто любові, іншим способом, виростає істинніша любов: перегорівши, перестрадавши, розчарувавшись в котрий раз, не отримавши того, що чекаєш, приходять апатія, заспокоєння, прийняття неминучості, деколи депресія...

Мудрі говорять, що такий стан це хороший стан: всередині переплавляється багато з прожитого: емоції, ревності, заздрощі, гордощі, страсть, ненависть, незадоволення, крах планів, майбутнього, самотність, небажання жити.... Опустившись до нуля, можливо і нижче, приходять розуміння зайвості, непотрібності, злості на всіх і вся....

А потім..., а потім приходять ТИША, повний пофігізм, абсолютна відсутність бажань, тривоги... Все приймається таким як воно є: білим - чорним, чистим - грязним, добрим- злим... Появляється безпристрасність, блаженство... розуміється потенційна можливість всього, але нічого не діється... приходять блаженство бездіяльності... можеється Все, але нічого не хочеться...

Глибока Любов це подібний стан: Усі люблять Творця і Всіх, ніхто нікому нічого не нав'язує, кожен готовий прийти на допомогу чи просто підтримку в любую секунду, ніхто нічого поганого не робить, бо апіорі не може такого робити, дії всіх грають в унісон, кругом повна Гармонія; любити це не вимагати, не чекати... але і не нав'язуватися, якщо давати, то лише відчуючи потребу іншого, або на його прохання... надлишок всього — зайвисть; любов як здоров'я повинна жити трошки впроголодь;

Любов предметів, природи : любляча людина виготовляє кожну річ, предмет вкладаючи в роботу душу, таким чином у всьому є частка душі, а душа це частка Творця, а Він є Любов. Через те говорять, що готувати їжу потрібно з хорошим настроєм, хорошою душею, з любов'ю. Інакше харчі будуть мало корисними для споживача.

Уявіть автомашину. Вашу. Вона зібрана з тисячі деталей виготовлених багатьма робітниками. Кращий варіант: вони працювали з душею. Таким чином в кожній деталі є частка душі робітника, його позитивна енергія. В авто є комп'ютер, невеликий мозг, розум. Всі зібрані деталі складають авто в цілому, частинки душ об'єдналися в колективну душу автомашини на чолі з комп'ютером. Вам подобається ваша автомашина і ви з любов'ю ставитеся до неї. У відповідь авто не підводить вас. На своєму рівні вона відповідає вам взаємністю.

Що буде, якщо авто надмірно хоче вам угодити: само завело двигун, включило фари, передачу, виїхало з гаража, через закриті двері.... Сучасний комп'ютер багато чого може.

Так і у людей: не нав'язуйте своє, любіть, кохайте, але тримайте зазор, допускайте свободу іншого. Кожна струна звучить по своєму. Коли струни в акорді, вони звучать краще, ширше, глибше, але вони , кожна вільна від другої навіть у спільному звучанні. Вони співнастроєні, созвучні, але — різні. З'єднайте їх і звук пропаде.

Не закармлийте любов! Все повинно бути в міру і задоволення: хочеться — так; не хочеться — ні! Але будьте повними, не любіть впівсили. Віддавайтеся так, щоб не хотілося інших відчуттів. Відчуттів з іншими...

Будьте, як розігрітий жар: постійно гріти, але не пекти; бути готовим спалахнути кожної миті, але на поклик іншого; не перегрітися самому і не перегріти іншого...

Якщо у Вас є щось подібне, це нарис до Любові. Пам'ятаєте: той хто Любить квітку — поливає, а не зриває її...

Це, мабуть найменше, що можна сказати про Лю-

бов...

30.04.2018 року

Друзі! Найцінніше, що у Вас є — це Дружба! Безкорислива, щира, проста! Дружба — це не любов, деколи це більше любові! Дружба це Ваш внутрішній світ, Ваші емоції, надії, бажання, віддача, самопожертва. Бережіть друзів і Дружбу! Дорожіть нею, не жалійте себе! Віддавайте все заради друга, дружби! Забувайте себе, свої потреби! Ідіть за Дружною, за Другом! Ви не Один, Вас Двоє, які в Дружбі стають Одним! Дружіть поки Ви не одружені! Дружба одружених це не та Дружба! Сім'я це святе, але ... це інше!... Там теж дружба, але ... не та! Там любов, повага.... і дружба, але.... Щасливий той хто має справжнього друга і, якщо Дружба взаємна!

Друзі — дружіть і познаєте Щастя!

31.05.2018 року

Що таке правильно і справедливо? Де і хто ті люди?
Роздуми над запитанням:

“Зри в корень” говорив, здається К. Прутков!

Визначення категорій правильності та справедливості залежить від того, хто питає!

Для одного це — начальник завжди правий!

Для іншого — я також маю думку!

Для третього — правий той, у кого більше прав!

Для четвертого - пішли ви всі, я знаю, що роблю і, я правий!

Для п'ятого - у кожного своя правда!

У шостого — правда одна, але її ніхто не знає!

У сьомого — Бог — це правда, справедливість і правильність!

Той хто питає уже знає відповідь! Або, майже знає свою відповідь, своє визначення, свою правильність і справедливість, свою Істину!

Але, людина повна сумнівів! Вона хоче почути підтвердження своєї версії відповіді. Внутрішньої відповіді!

Тому:

- якщо відповідь іншого співпадає з вашою — тоді — вона вірна, правильна! - - якщо ні — тоді відповідь не завжди вірна! Це буває у самовпевненої, егоїстичної людини.

У людини, що вчиться, яка в Путі - ситуація трохи інша: почуте вона підсвідомо порівнює зі своїм світоглядом, світосприйняттям, моральними принципами. Може прийняти відповідь, або шукати її в іншого.

Хто може відповісти правильно, поступити справедливо, донести Істину:

людина, що живе духовним життям, яка трохи пізнала світ може пізнати такого у кожному хто зустрінеться їй на шляху та має з ним розмову чи якусь справу. Варто жити свідомо і бачити деталі життя і тоді можна багато побачити.

Але! Якщо вами уже визначено, що правильним, вірним, справедливим може бути тільки — Омар Хаям, Л. Толстой, Муххамед або хтось рівний їм по величі, тоді напевно чи вам зустрінеться, в цьому житті той, кого чекаєте!

Якщо немає:

мети, визначеності, напряму, методів, догм;

якщо душа: проста, чиста, довірлива;

якщо є віра в : істину, доброту, порядність;

якщо живеться : інтуїтивно, спонтанно, волею духа, душі;

якщо є довіра до: своєї совісті, моральних якостей, добра, Любові і Творця — тоді не потрібно шукати спра-

ведливість, правду, істину — вони в середині, вони у Вас!

І Ви є також такою людиною, що може любій іншій людині сказати : правду, Істину, справедливо поступити і щось донести до когось!

Бути собою Істинним- це і є знати і донести Істину, правду!

06.07.2018 року Відповідь Мешковій М.

Роз-думи:

(дискусійно... це не проголошення Істини, це пошук

Ї)

Виховання ...

- батьки виховують дітей змалку і стараються навчити своїх чад, як краще жити, вижити, заробити, не влетіти...

- в садку, школі вихователі, вчителі вчать: додавати, віднімати.... , мову, історію..

- в університеті виховання і навчання продовжується у визначеному раніше руслі (плюс-мінус)...

- в подальшому виховують і навчають на роботі, службі, на вулиці... кого де і, хто кого...

Все життя вчать, виховують, а мудрості не добавляється...

Друзі!

А може варто трохи позбавити пил виховання та навчання?!

Все рівно ніхто не може навчити так, як навчить Життя!

Варто пам'ятати: освіта — це накопичення знань, інформації, більшість якої не використовується в житті!

Генії є, але їх дуже мало!

Гляньте на себе!

Невже : ви повні щастя, задоволення, спокою, миру

в душі? ; ви все пам'ятаєте з того, що вивчали протягом життя? ; вас не обманювали, у вас не крали, ви не запіювалися, вас не зраджували?; ви не мерзли, не мокли?; ви не обпікалися?; ви не плакали, не сміялися, не радувалися, не сумували?;.....

Чому ви думаєте, що ви мудріший за інших?

Невже ви думаєте, що ваші казки, розповіді, настанови, досвід можуть направити чи змінити щось в майбутньому когось?!

Чому ви вважаєте, що ви вправі, в змозі навчити когось?

Чому, якщо ви не зовсім здорові, хворі, не дуже щасливі, нелюбимі, не багаті, тим не менше — вважаєте себе мудрим, розумним, можете навчати когось як стати багатим, щасливим, удачним, здоровим.....

Навчайте тих хто хоче навчатися! Дайте волю тим, хто не хоче!

Не може бути хірурга з людини, призначення якої водити авто...

Через те, не варто примушувати дитину, що навчається з волі батьків, а не власної зубрити біноми Ньютона, таблицю Менделєєва, основи права та держави...

Якщо, на якомусь етапі життя дитина потрапила до вас інформуйте, доводьте їй те, що на вас покладено обов'язками, але не подавляйте її. Вона прийме те, що їй потрібно. Не більше і не менше!

Життя навчить! Сказано просто, можливо не для всіх розумно, але доступно...

Друзі!

Не всі хто добре навчається, добре живуть!

Не всі хто погано вчиться, погано живуть!

Всі живуть так, як живуть! В цьому краса і невизначеність Життя !

Якщо хочеться — робіть, але пам'ятайте -ви не можете знати Істини і того, що правильно, справедливо! Якщо думаєте інакше- можливо ви догматик?! Допускайте імпровізацію, свободу, як у себе так і у інших.

Будьте Мудрі!

01.07.2018 року.

Трохи про секс і інше! Інший погляд...

Я не заклопотаний цією темою, але вона завжди була і буде цікавою! Були думки, трошки інакші як зазвичай. Можливо комусь буде цікаво! Якщо хтось думає інакше - це його думки...

Що таке секс?

Здається, Н. Махарадж сказав, що любов це стан (состояние), а секс — це енергія!

Думка варта уваги. Можна навіть деталізувати, якщо це можливо: Любов — це також енергія, але іншої якості, частоти і стану чим секс.

Секс буває трьох видів(основних):

- духовний (тантричний);
- секс, як віддача та отримання енергії і - задоволення;
- секс, як отримання енергії інших видів (протиституція);

Можливі ще деякі варіації, як то : секс як метод насилля; секс, як розраунок...

Ітак, звідки починається, де закінчується розуміння і сфера діяльності цього слова та дій, що пов'язані з ним...

Саме слово досить технічне, сухе і, якби, обривається не закінчившись...

Тому воно більше підходить до двох других із вищевказаних видів відносин.

Перший вид відносин краще характеризує українське слово — кохання (кохати, кохатися, наповнювати, віддавати, отримувати). Воно асоціюється з глибиною

слів “рівновага, гойдання, повернення...” В коханні мають бути двоє закоханих

Чому виник секс і чому в нього така сила?

Десь уже були думки щодо поділу Творцем Єдиного на дві рівнозначні енергії з різнонаправленими характеристиками: “+” та “-”! Наголошую : не позитив і негатив, а дві різнонаправлені, рівнозначні енергії. З цього почався Світ!

Чоловік (Адам) - це плюс “+” ! Жінка (Єва) — це мінус “-” (окремо для них обох ще є яблуко розбрату (роздора), або — свідомість (сознание), яка також було розділене на добро та зло). Це для нашого, тривимірного світу (трьохмерного мира).

Життя, як процес, можливе лише при взаємодії цих двох енергій у різному виді: чоловік -жінка, добро-зло, тепло-холод, світло- темінь....

Частковий, можливо важливий сенс життя людини в цілому, складають закладені Творцем інстинкти самозбереження та продовження роду. Вони досить взаємопов’язані, але розглянемо детальніше — другий :

продовження роду.

Створюючи Світ Творець визначив можливість та періоди розвитку окремих цивілізацій. Для наповнення життя змістом та можливістю продовження його до часу в підсвідомість людини закладено інстинкти, в тому числі і інстинкт продовження роду.

Цей інстинкт закладено у все живе, не лише в людину...! Але, лише людина, майже не обмежена в можливості займатися та використовувати цей інстинкт, або — кохання не лише для продовження життя, а і для отримання задоволення. Можливо — більше якраз навпаки- більше для задоволення ...

Чому?

Все у житті людей пізнається в порівнянні! Бідний ніколи не пізнає того, що може пізнати чи пізнає багатий в

матеріальному плані, а от в коханні- одному з небагатьох Богом даних можливостей, ВСІ рівні ВСІМ! Сексуальні відчуття абсолютно не залежать від багатства... Можливо навпаки: бідний у тісній кімнаті де повно сплячих чи не сплячих дітей відчуває божу благодать від кохання з дружиною... Багатий спробувавши все що можна, летить в космос, щоб там відчути щось нове....

Але! Окрім задоволення в коханні, сексі закладена і найбільша таємниця Життя — це Її продовження...

Розум вигадує бозна що, щоб знайти можливість продовжити земне життя, знайти бозон Хіггса, основну частинку з чого починається Світ....

Але ніхто не прислухається до Мудрості сказаної тисячі років тому : подивіться всередину (внутрь) себе, там є ВСЕ! Там можна пізнати, відчути ВСЕ! Адронний колайдер не допоможе відкрити таємницю Життя! Це все не мудро!

Це сходинка в розвитку науки і все!

Матерія без свідомості це просто матерія!

06.07.2018

Продовження...

Сила кохання в самому коханні! Кохання з любимим — це блаженство! Кохання з коханим — краса! Кохання з некоханим - викид енергії! Секс — це просто секс! Секс з проституткою — мастурбація з використанням жінки! Пустота потребує наповнення! Повнота потребує пустоти длязаповнення!Черезте,здоровийчоловікзавждипотребує жінки,аздороважінка-чоловіка!Вцьомуосноваінстинкту! Відхилення можливі і наявні, але це, як виключення і загальний відсоток таких відхилень незначний. Всі відношення, що не виконують основного завдання природи : продовження роду та його розвиток ніколи не будуть цілісними та необхідними для неї (природи) Хоча, якщо такі відносини розширюються і починають займати значну частину життя, стають домінуючими- це предвісник великих змін такого суспільства та початку

його кінця.

Ніхто не пояснив і не може пояснити блаженство відчуття статевого задоволення! Можливо і не треба! Це одна з таємниць Творця і, якщо Він дозволить розгадати її, тоді Він дасть зрозуміти, що кінець цієї цивілізації близько! Не варто боятися сексу, принижувати його значення, опошлювати чи поклонятися... Хто боїться цієї теми, замовчує її, той залежить від неї. Насильники це люди, які в суспільстві майже божі одуванчики: моральні, ввічливі, про секс не говорять...

Секс настільки глибокий, повний і об'ємний перетрус енергії тіла та свідомості, якого не досягнути нічим іншим окрім сексу! Протягом порівняно невеликого періоду часу, відчуття захвату (восторга) досягає самого неба і дна вашого буття! Ви приблизно уявляєте скільки потрібно енергії, щоб перенести 70 кг на відстань 100 метрів?! Порівняйте цю "дрібничку" із витратами енергії під час статевого контакту на створення нового світу, нової свідомості, нової душі і нового тіла! Подумайте скільки ви витрачається енергії на отримання сексуального задоволення! На пшик! Але! Раз це закладено Природою, значить воно має право бути. Надіюсь, що ви розумієте про що я!

Перший вид кохання: Тантричний, духовний секс (кохання)- добровільна, бажана віддача чи отримання любовної енергії, яка на піку своєї вираженості об'єднується в одну- тантричну, духовну; наповнюється якостями обох учасників; виражає гармонію і заповнює весь простір в середині спільного енергетичного кокону та всього навколишнього енергетичного простору... (думаю, що це не повне визначення...) Такі і подібні відносини вкрай рідкі і можливі між свідомостями високого духовного розвитку, або близькими до них. Бувають виключення але, після такого кохання ці двоє, що досягли його, стають високодуховними, що у майбутньому може виключити сексуальні відносини між

ними в силу їх зайвості. На тому рівні розвитку потреба в коханні відпадає і загальний стан свідомості і відчуттів настільки високий, чистий, високочастотний, що Все просто відчувається і перебуває у постійному стані Блага і Любові.

Процес взаємодії, перетікання енергії, замикання потоків і їх розчинення досить інтимний і описувати його на сторінках ФБ не вважаю можливим чи потрібним!

08.08.2018

продовження...

Другий вид сексу: секс, як віддача та отримання сексуальної енергії для отримання фізичного та ментального задоволення, продовження сім'ї, роду;

Самий поширений вид відносин і, дуже широкого спектру.

Чому така відмінність від відносин першого виду ?

Людина сутність полігамна! Очевидно, неправда, що такі тільки чоловіки. Моногамні бувають одні і другі. Але це не правило!

Жінка, протягом певного періоду часу свого життя, більше залежна від одного чоловіка — батька її дитини, дітей і, в силу цього, здається, що вона моногамна, прив'язана. Виростивши дітей, зменшивши залежність, або маючи фінансову незалежність жінки часом, більш полігамні як чоловіки.

Окрім цього, жінка по природі - це "мінус". Тобто, вона в якійсь мірі пасивна і не завжди першою проявляє ініціативу. Це не означає фрігідність, або щось інше. Просто - вода завжди тече зверху вниз, а не навпаки. Така природа.

По факту, розвиваючи гендерну рівність, відвойовуючи свої, Творцем надані можливості, жінки придбавають

непритаманні їм чоловічі якості через що, багато втрачають. В сучасному світі жінки, часом змінюють свою поведінку і стають першими у відносинах з чоловіками. Чоловіки — деколи навпаки, ховаються в тіні.

Добре це чи погано? Синусоїда Життя періодично проходить піки свого розвитку. Не всі грані Життя розвиваються однаково в часі: технічний бік розвивається швидше чим мораль; духовне відстає від матеріального...

Те, що вчора була прогресом — сьогодні історія; моральна норма сьогодні — екстравагантність вчора...

Людина розвивається подібним чином.

Другий вид сексуальних відносин нижче за рівень першого. Але він надзвичайно широкого спектру і тому, на верхньому краю спектра бувають ситуації схожі на тантричний секс, а на іншому краю — навпаки, близький до проституції!

Загалом це більш підсвідомий інстинкт продовження роду, що переродився на отримання тілесного та ментального задоволення.

В чому суть ?

Людина розвивається духовно, душевно, тілесно, розумово в системі координат по вертикалі, горизонталі, змішано. Розвиток частіше проходить сходинками. Рідше плавно. Через ступеневу особливість розвитку всі люди діляться на групи, касти, партії, народності, народи...

Через таку особливість розвитку ви дружите більше з тими, хто звучить на вашій частоті, у кого подібні вподобання, інтереси, достаток, стиль життя...

Через те жінки завжди з радістю віддадуться тому, хто в першу чергу:

- близький їй по духу, інтересам; хто втілює в собі їхні сподівання (можливо більше підсвідомі); хто більш здоровий енергетично і фізично;

- потім вони оцінюють : красу, поведінку, обіцянки,

достаток;

потім вони оцінюють свої бажання: відсутність сексу протягом якогось часу; накопичення сексуальної енергії та бажання її виплеснути; обстановку та обставини здійснення відносин; можливість нерозголошення цих відносин; можливі позитивні чи негативні наслідки цих відносин, їх можлива тривалість; безпечність сексу....

Частина жінок дуже прискіпливо ставиться до вибору партнера! В житті це самодостатні, впевнені в собі, незалежні, не завжди найкращі тілесно ... Вони, якби знають собі ціну, хоча не зневажають інших... Їх поведінка, це поведінка людини з достоїнством і, природою наданим правом вибору. На енергетичному рівні — це люди що живуть на рівні високих частот і, поки їм не зустрінеться людина такого ж рівня енергетики, вони будуть самотні.

Більшість чоловіків таких стороняться зазвичай і, шукають легших шляхів.

І такі шляхи є!

Інша частина жінок — жінки середнього рівня частот, енергії. Вони не такі прискіпливі.

Діапазон допустимості відносин з чоловіками в них широкий. У них можуть бути задатки вимог перших, але у них уже переважає інтерес: часом інтелектуальний, часом статевий, часом матеріальний, часом — просто добре провести час, часом “залетіти” і , таким чином вийти заміж...

Третя група жінок — це жінки з рівнем енергетики до середніх частот: вони не дуже багато знають і не багато говорять про любов, вони приземлені, не горять; часто їм — що з сексом, що без нього... в цілому, їм потрібно небагато...

Такі жінки дуже потрібні світу, бо чоловіків подібних їм, також багато, а природа вимагає своє... Цього рівня чоловіки і жінки зустрічаються випадково, не випадково

во, вони задовільняють одні іншихі в сексуальному плані, чим згладжують напругу в суспільстві в цьому напрямку відносин... Інакше можна уявити рівень насилля в містах чи селах.

Є розуміння того, щоб сказати : жінки! Навіть , якщо Вас “болить голова” не уникайте відносин; навіть, якщо відмова вами розуміється, як покарання чоловіка; уникайте уникнення, бо прийде час і прийдеться шукати: шукати свого, шукати свого у іншої, шукати собі, шукати себе у іншого, шукати, шукати .. ..

Енергія наповнивши сосуд виливається. Вона за природою повинна вилитись! Куди вона виливається, в чий сосуд -залежить і від Вас...

08.08.2018 року.

закінчення...

секс, як отримання енергії інших видів (проституція):

Гейші, гетери, куртизанки, повії...

Це - жінки, що з різних причин використовують свій природній дар, в основному, не за призначенням, а для заробітку.

За сутністю це трохи різні категорії людей. Скоріше — за рівнем статусу у цього роду відносинах. Частина з них — спеціально навчені, підготовлені... Їх смакують, як найкраще вино... вони виховані, поводяться відповідним чином і задовільняють найвибагливіші забаганки тих кому вони доступні... вони дорогі і таких не так багато... інші простіші, дешевші, їх більше...

найдревніша професія, як говорять...

В своїй більшості вони “холодні”, або, з часом виробляють в собі цю якість. Інакше в цій професії не можна. Десь було сказано, що жінки цього виду не цілються під час перебування в “процесі”. З енергетичного боку це об’єктивно і природньо.

Така професія, хоч і найдревніша, але дуже важка, хоч здається навпаки: в результаті є, якби - задоволення і гроші.

Але не все так просто!

Кожний механізм що створений природою чи людиною має період використання, частоту і час роботи, відсоток виробітку та зносу на відповідний період часу та запас міцності;

тіло — подібно до механізму;

Кожний механізм і тіло в тому числі мають свою енергетику, її частоту та запас. Якщо у сексуальному плані використовувати енергетику як Стаханов свою силу в забої, то вона витратиться дуже швидко. Запас енергетики буде використано, тіло зноситься і постаріє швидше ніж зазвичай.

Фізичний і енергетичний запас і знос у звичайної людини розрахований на все життя. У цій професії - може бути витрачений протягом відносно короткого часу.

Що відбувається на енергетичному рівні в процесі статевого контакту гейші : в тіло поступають неконтрольовані порції різної частоти енергії, часто неспівставимі з частотами гейші; вона не завжди хоче, але змушена приймати все це; структура її енергетики ламається, розпорядок припливів і відпливів нерегулярний, хаотичний; вона захищається “холодністю”, відсутністю емоцій, але це не завжди вдається; ....

Проститутка це як автобус громадського транспорту — скільки не впишуй і, що не впишуй - все влізе. Але кількість це не завжди якість і, вона значно впливає на якісний стан самого організму.

Вони можуть різко набрати вагу, похудіти, деколи захворіти...

Може всього цього і не бути. Якщо жінка змогла максимально абстрагуватися від емоцій, настроїлася на певну мету, час та методи досягнення і закінчення такого

періоду в житті, то її кінець буде тим, який вона хотіла. Напевно.

Через це вони дуже пильнують за станом свого тіла, особливо гейші вищого гатунку... це діє, якийсь час, але не завжди і їм досить скоро потрібно виходити на “пенсію”.

Окрім цього зберегти себе їм допомагає те, що така кількість енергії, яка поступає нівелюється отриманням грошей. Гроші це також накопичена енергія і вона, якби стає частиною тої енергії яку віддають чоловіки. Повія, підсвідомо відчуває різницю в цих енергіях і, тому, “працює” тільки за гроші. Якщо їй не заплатять вона сильно переживає на рівні емоцій, оскільки це ще більше порушує баланс її енергетики.

Гейші також поділяються на рівні, але принцип там завжди один: є гроші є секс; любові там немає (зазвичай). Деколи з цього ряду жінок постають дуже гарні дружини. Це окрема тема.

Цей тип жінок, як і попередній також важливий в сучасних суспільствах. З ними мають відносини багаті і бідні, здорові і не дуже, часто з безвиході, деколи з інтересу, деколи через незадоволення своїми відносинами із постійним партнером, деколи через іскусність гейші...

Питання, що деколи піднімається про допустимість такої професії в суспільстві має право на обговорення та вирішення.

Хочеться наголосити ще раз на тому, що: хто боїться той залежить... можна сказати більше. Думаю хтось мене розуміє!

Це явище існувало і існує протягом всього часу існування людини. Природою створено закон балансу, гармонії... хоче хтось чи не хоче, але рівновага в природі поновлюється, відновлюється. ЦЕ за межами бажання, оцінки, навіть розуміння більшості людей.

Як завжди я нікого ні за що не агітую! Я роз-думую!

Варто зрозуміти просту річ:

- якщо у вас надлишок чогось, вам хочеться віддати, викинути, продати, скинути те, що являється надлишком;

- якщо вам чогось бракує, вам хочеться: придбати, отримати, наслідувати, підібрати, вкрати, обміняти. Вам хочеться того і, ви зробите все, щоб володіти цим;

Статевий потяг це даність, єство живої істоти! Це потенціал, який може використовуватися, а може не бути затребованим.

Це енергія! Якщо енергія застоюється вона може стати негативною! Через те, для природи краще коли проходить постійний або регулярний обмін енергіями!

Розуміється, що мова не про електричний струм!

Вище було досить грубе порівняння гейші з автобусом громадського транспорту! Варто вибачитись за це! Вибачаюсь!

Є цнотливі, духовні і високоморальні люди, ті що не переносять взагалі таких слів як проституція і інші.

Є думка про те, що не прийняття інших, інше такими як вони є - це горді, замучені виною, закомплексовані, ревниві, замучені своїм розумінням справедливості свідомості.

Ніхто не зобов'язаний відповідати критеріям іншого. Квіти виростають гарними і не гарними, але ніхто не може примусити їх помінятися містами. Один з вас любить троянди, інший лілії! Хто кому указ?! Все, що існує в природі створено Творцем! Якщо у вас є бажання покращити Його творіння, тоді ви богоборець!

Думається: якщо не подобається щось, хтось — обійди! Не засуджуй, не оцінюй... не бери приклад, виховуй своїх дітей інакше... невже в тебе немає гріха?!

Чи думав хтось: пішовши в публічний будинок чоловік не згвалтував чиясь дочку, дружину.... кому від того погано?!

Можна говорити, що: проституція , будинки розпусти це гнойники, відстойники, ями... але — невже у вас вдома немає туалетної кімнати...

У всьому що існує є потреба, є необхідність... вона різна, часом не потрібна, але , в цілому, без неї ніяк.

Невже секс, що має місце після випадкової зустрічі та п'янки в ресторані краший?

Ніхто нікого не посилає до гейші! У вас є любов, у вас є постійний партнер, у вас є дружина — щастя і задоволення вам!

А у кого нема?!

Жінки! Не будьте лінивими! Не будьте надто сором'язливими! Навчайтеся і навчайте! Ваша творчість — запорука вірності вашого чоловіка і, вашого щастя!

Заборона чи засудження чогось, заборона того, про що не розуміється — це жорстокість до людей, що потребують чогось!

Ідіть своїм Шляхом! Не перешкоджайте тим, що ідуть різними шляхами! Просвіщайте але не примушуйте! В цьому Свобода!

15.08.2018 року.

4.4 Про мудрість, думки і сон

Мудрість, розум, інтелект... що це і, для кого... чи потрібні думки, як без них..

Не ...”кидайте бісер перед свиньми...” це сказано в писаннях

Роз-думи:

не розкидуйте щось гарне перед негарним, низьким, несвідомим...

варіанти:

у вас гості з далекого села, а ви накрили стіл вишуканою посудом з вишуканими приборами, вишуканими, кошерними стравами — це можна охарактеризувати, як: надзвичайну повагу до простих людей з вашого боку; як показ вашого багатства, достатку; як насміхання над людьми, які не знають правил поведінки за таким столом; як вашу гордість в ширшому розумінні.

ви, людина, яка трохи розуміється в житті і розповідає, повчає когось, що краще і, як краще поводитись, жити. Що таке добро, зло... ви розповідаєте притчі що були колись вами прочитані, пересказуєте іншу інформацію. Аудиторія розуміє вас, всім цікаво, задаються питання, лунають відповіді. Ситуація приємна і адекватна.

ситуація подібна, але ви глибша людина, ваші роздуми і розповіді глибокі, деколи суперечливі але — цікаві! Люди щось розуміють, але уже не все. Ще хтось задає питання, але відповіді не задовільняють ні того що запитує, ні інших, ні вас. Ви відчуваєте, що не можете пояснити всього, що вами розуміється і не всі розуміють сказане. Цікаво, але на межі.

ви людина, яка знає деякі таємниці життя, володіє можливостями і, можливо, чимось більшим! Мало кому цікаво і зрозуміло про що ви говорите! Можливий інтерес з егоїстичних мотивів.

Життя складає: дурість, простота, розум, мудрість; відкритість, таємниці; доступність, недоступність; ....

Завжди були є і будуть протиріччя між суб'єктами, діями, бажаннями, можливостями...

Завжди Мудрі, або посвячені ховали Великі Знання від немудрих; завжди немудрі намагалися знайти ці Знання та використати їх;

Існує велике розчарування — ніяких таємниць і Знань немає! Є видима сторона намагань несвідомих, немудрих знайти те, чого немає! В силу несвідомості, немудрості частина людей шукає те, чого не розуміє і таємне для них через нерозуміння, а не через таємницю!

Для Мудрих немає таємниць, непізнаних Знань! Але! Саме через несвідомість несвідомої частини людства, що становлять її максимальну величину, Мудрі ... не кидають бісер... вони мовчать, вони розповідають про те, що можуть зрозуміти і, що не може зашкодити немудрим, але не більше...

Немудрий може досягти Мудрості з часом, але немудрий, що став Мудрим неможе зробити зла, або іншим чином, негативно використати те, що пізнав!

Зрозуміти написане Мудрим — крок, прийняти написане- стати на Путь, жити написаним — пройти частину Пугі, стати Мудрим — зробити крок і розпочати новий Путь...

Пізнавайте, ідіть і — пізнаєте!

13.07.2018 року

Для тих, кому цікаво: немудрі думки про мудрість

Мудрість є Мудрих нема! Мудрість це якість, стан

Свідомості! Мудрий лише передає цей стан, через нього повідомляється Мудрість. Доносити Мудрість це благо, жити по Мудрості це кайф. Навчатися Мудрості це перспектива блага та можливо, кайфу. Освіта накопичує не завжди потрібні знання, але і не завжди дає Мудрість. Розум це початок Мудрості. Мудрість приходить, але з часом. Постигший Мудрість немає страху і не боїться смерті. Мудрому пофіг, але це не банальний пофігізм. Мудрість розуміє, усвідомлює до самого дна і тому, приймає все як є, без емоцій. Зрозуміти Мудрість просто, жити по Мудрості — непросто. Мудрий не поспішає, осад випаде і буде видно те що на дні.

Приймайте Мудрість!

10.04.2018 року

Тим, кому цікаво! Навздогін минулому...
Життя це розвиток!

Не буває не розвитку, або регресу! Рух назад (регрес) це також рух уперед, в ньому просто: повторюється, вивчається і усвідомлюємо пройдене! Біг по колу — це теж розвиток; в кінцеву (вона ж початкова) крапку кола ми приходимо в новій якості. Активність це пришвидшення розвитку! Апатія це зменшення швидкості розвитку, можливість “пережувати”, усвідомити отримане під час Активності, поповнити потенціал для нової Активності! Депресія це зупинка видимого руху, розвиток і рух вперед продовжується на підсвідомому, глибинному рівні!

Через це: підйом, апатія і депресія! Людина, тіло як і механізм, що працює з невеликим, рівномірним навантаженням зберігає ресурс довший період часу. Хто живе крайностями досягає швидше і, закінчує також швидше!

Краще рухатися рівно ніж ривками, краще досягати довше але повніше, краще мати менше але краще, краще мати аніж не мати... краще Жити аніж не Жити і краще...

мовчати ! На жаль цього досягають одиниці!

10.04.2018 року

Тим кому цікаво. Роз-думи:

Все розвивається так як повинно! Все має право на все! Ніхто не кращий, ніхто не гірший! Немає правих , немає неправих! Віруючий не кращий за невірника! Хто і звідки знає, що його віра істинна, чому він впевнений у істинному розумінні прочитаного, почутого, усвідомленого! Ортодоксальний віруючий не кращий за атеїста. Перекоаний у істинності своєї віри гірший за того хто живе по совісті. Той хто вирішує правильність дій іншого гірший за останнього! Той хто впевнений в своїй правоті неістинний! Той хто сумнівається кращий за впевненого! Мудре мовчання — верх істини!

10.04.2018 року

Друзі!

Все старе, як Світ! І ці слова також:

Нічого не буває довго! “Все тече, все міняється”, “Все пройде і це також” великі слова Великих людей!

Чому люди страждають?

Кожен думає, що він особливий, що в нього буде інакше чим в інших, його щастя краще і довше, його любов вірніша і надійніша, його шлюб - скала, його діти — божі одуванчики, його робота- найкраща, він наймудріший.....

Проходить трошки часу і : щастя уже не щастя, здоров'я уже не те, радість — не радість , шлюб — тріщить, робота не приносить задоволення, друзі відійшли, діти роблять бозна-що...

А що Любов?

Немає любові: пристрасть пішла, емоції зів'яли, свіжості немає, з'явилася втома, дратівливість, чекання кращого, хочеться самотності, змін...

Куди все поділося ?

Ніщо, нікуди не поділося! Нічого і не було! Було захоплення, пристрасть, гордість, ревність, потреба, задоволення, комфорт, чекання, надія, віра, плани... Було все, що хочеш! Не було Любові!

Що таке Любов?!

Коротко не скажеш, але : може Хтось знає, що таке ЛЮБОВ?

29.04.2018 року

І знову про немудре для мудрих чи не дуже:

(написано жартома... можливо)

Існує думка, що людина це вінець природи, верх творіння і, що вона керує всім! Не потрібно поспішати з висновками не подумавши.

Хто чи що таке людина?! Для чого вона, що хоче, чому вона цього хоче, що в ній чогось хоче?

Чи виникала у Вас думка про те, хто ви, що Ви?

Десь раніше викладалися думки з цього приводу, але так, дотично.

Чому організми людини та свині структурно дуже близькі.

Хто кращий: людина чи свиня? (людина з'їдає свиню, а свиня людину ні)

Може : різниці в розумі, інтелекті, відчуттях? Можливо, але, хто вирощував свиней той знає, що в них є і інтелект і емоції і бажання і терпіння і нетерпіння.

Може в людини більше розуму, вищий інтелект...? Може, а може і не дуже: свиня їсть стільки скільки їй по-

трібно, вона не шкодить сама собі, вона спить в чистому кутку .... (правда,також не кожна, як і люди)

Що людина? Навіть не потрібно писати про “обжираловку”, про шопінг, про секс, алкоголь, наркотики, хорони, автомашини, про соціальні чи побутові умови (багатство і бідність) декого із “ гомо сапієнс”, заздрість, гордість.....

Звичайно все викладене жарт, але в кожному жарті є і... , ви знаєте , що там є.

Брати приклад із свині — не саме краще, що може бути в житті, але .... свині не “їдять” одні одних....

Наявність Душі, Духа , духовності, почуття прекрасного, добро, мистецтво, альтруїзм, співчуття... . На кінець — Любов, це притаманне Людині.

Людині, але не тілу.

Тіло це засіб переміщення частини Душі в просторі. Не більше. За ним потрібен догляд, як за тим, що належить Вам. Тіло служить Вам, а не Ви тілу. Належний догляд за тілом — відповідно, його належне служіння Вам і отримання Вами задоволення від цього. Але це інша історія і інші, немудрі думки...

26.04.2018 року

Продовження немудрих думок...:

Хтось почитав, хтось лайкнув непочитавши, хтось задумався, хтось пройшовся по місту, за містом, хтось ходив і продовжує ходити. Хтось навіть відчув дихання і звуки весни.... хтось, щось , напевно зробив...

А що більшість?!

Прийняли зміст посту, подумали, помріяли трошки, попланували і вирішили: нічого не вирішили, а просто продовжують жити сталим ритмом життя.

Життя людини досить розмірене і проживається виробленими з часом правилами. Інерція життя, поведінки, емоцій, потреб, бажань..... велика. Для її перебудови потрібна сильна воля, потреба, бажання та час. Лїнь , небажання щось змінювати , звички комфортного перебування в сталій обстановці заважають, перешкоджають поміняти стиль життя: хочеться і колеться, може пізніше, іншим разом, якби з кимось, і взагалі — для чого? А що я там побачу, відчую, почую. Все написане і ненаписане — фігня!

Друзі! Дорога починається з першого кроку! Не зробивши його не підеш далі; не почувши ранком співу пташок, плюскоту води, запаху сиріої землі і скошеної трави, не намочивши у вранішній траві кросовки ти нічого не втрапиш, але ти не відчуєш нових, або забутих давно вібрацій землі, повітря, води, навколишнього; твої струни не зазвучать новими звуками, мелодіями, душа чахне і зачахне якщо не провітрювати Себе, не впускати в Себе свіжість, новизну, звуки, частоти...

Агітації тут немає, Спробуйте, хто ще не пробував. Якщо це не ваше, живіть по старому.

Лїнь це прекрасно. Просто - лінуватись можна в горизонтальному положенні, а можна на ходу, пішки, на велосипеді, іншим чином, але активно.

Будь, ласка- лінуйтесь , на Здоров'я!!!

25.04.2018 року

Немудрі думки таким же немудрим,
а може - мудрим:

Не лінуйтесь! Не чекайте! Вийдіть на вулицю, неспішно пройдіться містом. Час завжди можна знайти. Дивіться не під ноги, а вище, ширше: на вулицю, будинки, дерева, траву де вона є, квіти, далину, на гори, на горизонт, на хмари. Дивіться і споглядайте: людей, дітей, голубів,

річку, чайки та качки на річці, воду. Нічого не оцінюйте ні поглядом ні думками, просто дивіться, навіть не дивіться, бо це потребує волі — споглядайте, ковзайте поглядом, дивіться не дивлячись, не бачачи.

Краще пройтися набережною, ще краще — парком. Можна посидіти біля річки. Не думайте про роботу, погоду, вітер, проблеми, погану дорогу, мера, президента. Помрійте про щось легеньке, миле, приємне. Не концентруйте конкретно ні на чому. Пливіть, ідіть туди куди йдуть ноги. Побалуйте себе морозивом, тістечком, ще чимось. Посидіть за столиком, згадайте молодість, приємно проведений час; перше, друге, п'яте кохання. Послухайте спів пташок, гудіння бджіл, шум листя.

Розслабтеся.

Не бов'язково їхати Бог знає куди, щоб відпочити та отримати задоволення. Все добре і недобре з нами. Є можливість і бажання, потяг — їдьте. Немає — розслабтеся і отримайте задоволення тут і зараз. Памятайте - якщо неспокій в Душі чи тілі, відпочити не зможеш навіть в Антарктиді чи Шпіцбергені. Якщо заспокоїшся- відпочинеш і в Ужгороді, області.

Не поспішайте. Смакуйте весну, запахи, квіти... Вдруге такого не побачите і не відчуєте. Друга весна буде іншою, ви будете інші, Все буде Іншим..... а може і... не буде?!

24.04.2018 року

Роз-думи: (нелогічні)

Думати не думати:

людина не може не думати. Високі слова про про-світленість, мудрість, прозорливість — неможливі без роздумів. Твердження про Ум без ума, ум в тиші, не-ум - вірні на певному етапі, або етапах розвитку. Це, як ме-

дитація, йога у східних традиціях, ісіхазм, відлюдництво (отшельничество), споглядання (созерцание) в християнстві. Кожний крок, день, рік, вік, тисячоліття це етап, сходинка, рівень розвитку людини, суспільства, цивілізації, природи...

Досягнути сходинки не-ума можна ,(поки це необхідно), пройшовши певний відрізок часу, зусиль, знань, придбань та розчарувань, проаналізувавши масу інформації, перепробувавши різні методи. Отриманий результат може задовільнити шукача. Може не задовільнити. У вказаному стані відбуваються різні, цікаві речі. Приходить розуміння основ створення Життя, розуміння марності, суєтності всього, розуміння данності всього і непотрібності зусиль для зміни чогось, розуміння сенсу життя та її відсутність.

Важливо не розчаруватись і рухатися далі.

Життя не можна змінити, течію не спинити: можна призупинити її, повернути, прискорити. Але: те що вище — завжди буде Вище; те що нижче — буде Нижче. Досягати Вищого — розумно, не завжди Мудро. Кожний хто хоче пити — знайде і дійде до джерела. Справа в часі і зусиллях.

Друзі! Не варто шукати пригоди на .... одне місце! Нікому не краще від того, що ви знаєте про нього більше, ніж він того хоче. Пошук правди, істини, справедливості у відносинах — пусте! Ніхто, ніколи, нікого не втримає біля себе, якщо інший добровільно цього не хоче. Справа часу і нервів! Для чого, через що, чому? Навітьлюбиме блюдо не можна їсти декілька днів! Хочеться чогось іншого: може гіршого, кращого, пікантнішого, простішого! Просто — іншого! Мудрість в розумінні цієї простоти! Справа за нами — прийняти це чи ламати своє життя і життя іншого і, — все життя їсти одне і те ж!

Друзі — будьте ГУРМАНАМИ Життя! (не схиляючи нікого і ні до чого)

08.05.2018 року

Ваше призначення, свобода вибору, доля... інший погляд

Роз-Думи:

Приходить час і приходять думки про долю, (судьбу), призначення, свободу вибору і, про сенс життя... Теми вічні і про них можна говорити і говорять тисячоліттями, віками і можливо кожен день. Думок багато, вони різні, кожен думає по своєму; по своєму кожен правий і ніхто не правий, по своєму!

Істину у нашому вимірі ні досягнути ні досягнути не можливо! Частково вона відкривається комусь, але якщо вона дуже глибока, то її не розуміє більшість; якщо вона не дуже глибока — вона розуміється більшістю глибше; якщо вона істинна для більшості, тоді вона зовсім не глибока і її дуже багато.

Якщо зрозуміти своє призначення в житті, тоді відпадає необхідність визначення св боди вибору, шукання долі, сенсу життя... На жаль майже ніхто не знає цього і ми шукаємо. На жаль, ми навіть не знаємо, а що ж ми шукаємо!

Якщо є якийсь розуміння, якась впевненість у вірності вибраного шляху тоді потрібно йти: ста вити цілі, добиватися їх... Якщо немає цього розуміння — потрібно також рухатися. Очевидно розуміння, ще не ваш час! Просто — йдіть! Прийде час, прийде і розуміння!

Щоважливіше—долячивибір?Щоперше—фатумчи воля?Напевномуетапірозвиткукоженрозумієцепосвоєму: - людина з характером, харизмою завжди переконана, що вона “робить” свою долю, вона навчається, працює, недосипає, виграє, програє... Вона впевнена, що доля це її творіння; - людина, не лідер за характером, сумнівається у всьому, деколи вона думає, що доля за-

лежить від неї, а деколи навпаки, що від неї нічого не залежить. Вона повністю залежна від когось, чогось; - людина з задатками обох, ще більше роздвоюється;

Де Істина?

Якщо є переконання у тому, що все залежить від вас — то ви праві. Але це ваша істина. Якщо є розуміння істинності сумнівів та часткової можливості впливу на свою долю, то ви також праві. Але це, також ваша істина.

До часу, поки виникає розуміння будь чого, як правильного чи не правильного, вашого чи не вашого, до тих пір ви в Путі, ви не можете зрозуміти істинність Істини...

- Призначення людини це — життєвий процес протягом якого він народжується, виростає, розвивається, виконує поставлені перед ним кимось задачі, по завершенні чи виконанні яких помирає; - свобода вибору- надана кимось, або наявна від природи можливість індивідуума з часу народження, або досягнення певного фізичного чи психічного розвитку вибирати шлях розвитку: фізичного, ментального, духовного... і необхідність нести відповідальність за свій вибір і вчинене протягом процесу життя; - доля — народження, ріст, розвиток, виконання завдань, що виникають і - смерть .

Як бачимо в разі призначення чи долі від індивідуума мало що залежить. Це легший варіант перебування на землі. В разі наявності свободи вибору людина свідомо вибирає Путь, проживає життя і несе за всі свої дії відповідальність.

Що краще?

У кожного по своєму. В певних варіантах жити легше, але і досягнути чогось важко і розвиток розтягується на сотні і тисячі реінкарнацій. Творець не поспішаючи проводить вас по розвитку і Путі... В іншому випадку перипетії життя непередбачувані: можливі різкі злети і страшні падіння, але наявні величезні можливості протягом короткого часу (декілька життів, можливо десятків життів) досягнути...

Тобто, свобода вибору передбачає неминучість відповідальності: можна вгодити в рай, але так само і - в пекло...

12.08.2018 року

Тим хто думає:

Що таке сон?

Це час протягом якого Душа відпочиває від тіла!

Це як?

Протягом дня і всього періоду діяльності Душа втомлюється і потребує відпочинку. Під час сну вона виходить з тіла і, отримавши свободу гуляє світами, іншими вимірами, в минулому, майбутньому. Наситившись волею, свободою ранком повертається в тіло, свою тюрму, своє рабство.

Виходить, що Душа мучиться в тілі?

Душа в тілі, як ми на роботі! Є приємна робота і тоді хочеться йти на роботу, працювати! Є не дуже приємна робота і, туди, відповідно - не дуже хочеться йти! Через те існує думка про те, що, якщо ти займаєшся роботою яку любиш, то ти все життя не працюєш, а отримуєш задоволення!

А що тоді робити?

Тіло потрібно підтримувати в належному стані: в чистоті зовнішній та внутрішній, їсти, але не переїдати, давати фізичну навантаження, але не перегружати, давати відпочинок... крилатий вислів : у здоровому тілі здоровий дух — це якраз про це (правда, в реальності все навпаки, але по змісту, якраз).

А що Душа?

Душа це окрема історія! Вона ніжніша, тоньша і вона, не одна... вона потребує більше уваги ніж тіло, хоча отримує — навпаки... Але, якщо тіло в порядку — душа із задоволенням перебуває в ньому

Через те сон — це дуже важливо! Лягайте і засинайте в спокої і з задоволенням! Мрійте про гарні, солодкі сни — можливо щось гарне і присниться! Дбайте про Душу і тіло, але не перестарайтесь!

28.06.2018 року

Що наверху те і внизу! Глибока думка! Говорять, що першою її висловив Гермес Трисмегист, але , яка різниця хто сказав Мудрість. Вона оголошена і, вона означає те, що : Життя напрочуд просте на самому верху: у Мудрих, святих і вище і таке ж просте на самому низу: у рабів, бідних, безнадійно хворих. Складність життя посилюється з достатком, багатством, гордістю, заздрістю, законами, традиціями... інтелектом, вченнями... Разом з тим, щоб зрозуміти простоту потрібно пройти через складність. Розумна людина це колода (бревно). З розвитком інтелекту, розуму, досягнення проблиску мудрості колода, якби втрачає (обтісується) частини непотрібності і тіло колоди перетворюється у витвір мистецтва — скульптуру. Людина аналогічно : розвиваючись інтелектуально, ментально, морально, духовно відкидає грубість, заздрість , гордість, жадність та жадобу до: багатства, задоволень, невігластва, зверхності... Спочатку вона стає вченою, розумною, інтелектуальною; потім духовною, моральною, душевною; а потім — Мудрою. Ставши Мудрою до неї приходять розуміння Простоти Життя

03.06.2018 року

* * *

4.5 Про гріх і страх

Гріх, якби основа релігійного виховання людини у моральному і духовному плані. Гріх можна побороти страхом перед Богом та страшним судом... існує інший погляд на це...

Нема гріха.....

чим вужча, обмеженіша свідомість, тим більше гріха... і менше любові! З розширенням, поглибленням любові коло гріха зменшується!

Коли любов з фізичного рівня поглиблюється на вищі рівні свідомості і, досягає рівня любові до Єдиного, гріх зникає як явище, категорія, віра...

Любіть себе, любіть ближніх, любіть природу, навколишнє, любіть Все і, дійдете до Вселенської любові. Піднявшись сюди — Ви будете безгрішні!!!

Жити без гріха — класно...

08.09.2018 рок

Нелогічна логіка нелогічної логічності

Про гріх: інша думка

- Чи є гріх?
- Якщо вірити в добро і зло, тоді є!
- А що таке гріх?
- Дії, бездії, думки, що виражають зло, недобро. В розумінні людини, яка говорить про гріх!
- Ххто такі грішні

- Грішні ті, хто вірить в гріх!
- Чи є безгрішні?
- Безгрішні ті, що не вірять в гріх і - Мудрі!
- Хто більший грішник: віруючий чи невірник?
- Найбільший грішник святий, найменший той, що лише починає вірити в гріх!

- Як це зрозуміти?
- У святого навіть позитивна думка про дощ може бути гріхом. У того, що починає вірити, гріх це щось велике, надзвичайне.

Різниця в усвідомленні цих відношень на рівні сотень років, декількох реінкарнацій.

- Чому так?
- Воля святого майже розчинена з волею Творця! Він і живе відповідним чином. Творець — це Істина, Благодать, Любов... Разом з тим людина, навіть святий, не може досягти рівня Творця.

Його свідомість, уже вловлює такі глибокі, тоненькі, особистісні, та вселенські масштаби дій, подій, думок... , але ось оця, маленька частка розуміння, відокремленість від Творця і може трактуватися, як гріх. Усвідомлення Буття, ієрархії та відповідальності святого і визначають розмір гріха, оскільки найменший порух його думки, на цьому рівні, може впливати на розвиток Буття, Єдності в цілому у вселенському масштабі;

- Світогляд простого віруючого визначається його приземленністю і, відповідно, маленьким масштабом мислення і впливу на навколишнє. Через те, його розуміння гріха визначається не так духовністю, як фізичним відчуттям, реальним впливом: вкрасти, пошкодити, вбити...

Тобто: маленький гріх святого може перевернути Всесвіт, а найтяжчий гріх простого віруючого впливає на маленький круг навколишнього: на нього, його дітей і вбитого та його сім'ю (наприклад);

- чи впливає гріх на життя людини?
- Так! Але це потребує пояснень! Коротко:
людина, що проживає більше матеріальним ніж ду-

ховним, живе під впливом та за результатами гріха (закон причини та наслідків, або самсара), але, вона нерозуміє цього; людина, що пізнала духовність, але ще далека до Духовності, також пожинає наслідки гріха, але вона пробує нівелювати, зменшити його вплив (молиться, медитує, пробує жити і менше грішити, поститься, терпить інші обмеження...);

людина високої Духовності може розуміти суть гріха, може жити з найменшим гріхом, може, майже нівелювати гріх, але в силу різних причин: привязаності до матеріального, бажання допомогти іншим грішним, волі Творця вона, також терпить від гріха;

з віком людина грішить менше, розуміє більше через що, може наближатися до Духовності, але і сил, енергії та можливостей стати Духовним в неї менше чим в молодості. Круг життя замикається. Через те : всьому свій час...

Не так страшний гріх, як нерозуміння його суті, невідслідковування та неприйняття можливих дій щодо зменшення його наслідків! За природою ми грішні, але для того у нас і свідомість, щоб менше грішити!

Немає нічого солодшого за гріх, але варто пам'ятати про гіркі наслідки його!

25.06.2018 року.

Для тих хто думає:
Бути собою! (щодо останніх подій)

Людина вільна за визначенням!
Кожен є тим, ким створений !
Світ багатогранний і він таким створений! Не буває інакше!

Чоловік та жінка створені для продовження життя та

його розвитку в міру можливостей даних їм та нащадкам!
Світ, Природа стоїть на цьому!

Винятки були, є і будуть!
Ті, що є винятком вправі бути ним!
Ніхто не вправі примушувати інших слідувати за
ним чи його ідеями!
Нав'язування інших ідей — неприпустимо!

Ніхто не може бути позбавлений права вибору!
Той хто зробив вибір — може змінити напрям, але
— без примусу!

Поки більшість не приймає іншої ідеї — вона не
життєва (в даному суспільстві)!
Еволюцію як і, інволюцію — ніхто не відміняв!

Надання владою переваги інтересам меншості і
ущемлення інтересів більшості — це нав'язування ідей і
інших цінностей!

Влада, яка утискає, нехтує інтересами і цінностями
народу яким керує — влада не цього народу!

19.06.2018 р

Тим хто думає:
Хто самий кращий:

Свій, своя, своє самі найкращі! (у разі, якщо немає
заздрості)!

Якщо є заздрість, тоді кращого досягнути важко, або
неможливо!

Перебувати у простоті, задовільнятися тим що є —
кращий варіант!

Жити ще краще можна, але тоді втрати неминучі!

Краще мати чим не мати!

Краще і вигідніше давати аніж отримувати!

Відавайте щиро і красиво, отримуйте (при необхідності) з вдячністю!

13.06.2018 року.

Для тих хто думає:
Про страх:

Життя можливе завдяки емоціям двох видів: позитивних і негативних.

Одна з рушійних і серйозних емоцій — страх! Як не парадоксально, завдяки страху продовжується життя! Завдяки йому ми не скачемо у вогонь, прірву, не залазимо кудись, не ліземо до непередбачуваних звірів, остерігаємося хвороб, іншої зарази. У всіх подібних випадках спрацьовує інстинкт самозбереження, боязні, або саме — страху!

На жаль гіпертрофія любої емоції негативна! Страх не виняток. Недаремно говорять — у страху великі очі!

У східній традиції є хороший вислів (по пам'яті) : не бійся гадюки, поки не переконаєшся, що це гадюка! Можна боятися лежачої мотузки прийнятої за гадюку!

Якщо є розуміння страху як породження ума, як емоції тоді він пропадає! Ще глибше — якщо є розуміння і прийняття волі Зверху і того що станеться те, що повинно, тоді страх це, як випити кружку пива!

Разом з тим страх заважає бути собою! Через страх ми носимо маски, ховаємо свою істинність, свою правду, бажання волю, СВОБОДУ!

Якщо є страх висказати свою думку, позицію, через різні причини (боязнь втрати роботи, посади; боязнь тюрми, хвороби, чогось іншого) проживається не своє життя! Це зовсім інше життя, це пристосування до вищого, вищих; це залежність від оточуючого...!

Чому погане життя, тому що ми не справжні, а бажано справжнього! Як таке можливе?! Істина може бути тільки Істинною, а не маскою!!!

Друзі! Ніщо не вічне! Навіть страх! Навіть обста-

вини, що викликають страх! Ці обставини зникнуть, поміняються але — залишиться маска, залишиться: несправжність, не Істина, залишитесь не Ви...!!!

На варто боятися! Будьте сміливі і будьте собою!
Любіть Свободу більше за боязнь страху!

Страх у Вашій силі

Ваша сила у страху, бо ви не знаєте слабкість страху!

12.06.2018 року.

4.6 Про мольфарів, хаос і порядок

Все незвичне лякає і притягує! Чому хаос це найвища сходинка порядку...

Для тих хто в інеті шукає, щось трошки незвичне..
Порядок — хаос! Що краще? Без посягань на Істину.

Порядок- це стан свідомості, розуму, его, тіла що обумовлює відповідну до навколишнього поведінку! Це — несвобода, рабство, підкорення, виконання чужої волі (деколи усвідомлено)!

Хаос (безпорядок) — це повна свобода дій чи бездія в межах визначених моральним станом свідомості , або в межах фізичних властивостей суб'єкта в навколишньому!

Трішки роздумів.

Усвідомлення та визнання порядку, як визначальної категорії напрямку розвитку виховує, або складає певну стежку розвитку людини: порядок вдома, біле до білого, чорне до чорного, ні пилінки, ні соринки, прямі доріжки, квіти .... зрозуміло... Через це все: завжди серйозно, строго, сухо і визначено, діти чисті, акуратні і завжди оглядуються на старших чи вірно вони щось зробили.

Хаос — (без визначення) дитяча кімната: все, що може лежати лежить, перевернуто вверх ногами, стіни списані, ручки надламані, по підлозі не пройти, щоб не наступити на щось . Коротко! Діти в захваті, мами не дуже!

Що краще?

Де більше Любові, поваги, самостійності...?

Ще одне визначення: хаос — найоб'ємніший, найпов-

ніший природний (естественный) порядок. Хоч як не дивно це звучить. Згадайте принцип дифузії — частинки однієї речовини безперешкодно, безболісно проникають в іншу. У звичному хаосі, життя можливе майже без проблем при одній умові: кожний учасник, частка поважає волю і дії іншого і, завжди уступає дорогу, чи утримується від першої дії.

Бажаю всім Нам дотримуючись моральної Свободи, за принципом дифузії ніколи не бути перешкодою на шляху інших, морально Вільних!

Дякую!

25.02.2018 року

Для тих кому цікаво:

Про магів, ворожок, мольфарів і інших, Коротко і, неповно.

Релігія забороняє спілкування з відьмами, ворожками, мольфарами і т.п.

Чому так?

Інший погляд:

Білі та Чорні маги! За перших кажуть, що вони від Бога. За других, що вони від чорта. Ще говорять, що всі вони не від Бога!

Написано: Все Бог, Все від Бога і Все в Бозі.

Не має чогось просто так, без Бога!

Ворожки, мольфари... це — особистості наділені надлюдськими можливостями впливу на свідомість більшої частини людей, їх поведінку, минуле та майбутнє.

Чому ходять до них?

Особистості незрілої свідомості розвиваючись, потрапляють у ситуації в яких проходять різного роду випробування: чистоту віри, надії, любові, складності сімейного життя, роботи, хвороби, нещастя, бажання щастя, бажання комусь нещастя, заздрощів...

Не впоравшись з проблемами особисто і не бачачи виходу із вказаних ситуацій люди надіються на просте і швидке вирішення їх проблем через магію.

Що відбувається зі свідомістю людини, яка вірить в магію?

Невіра, слаба віра в себе, свої можливості, відсутність віри і надії на Вищі позитивні Сили- це нехватка внутрішньої, ментальної енергії, небажання потерпіти, прикласти зусилля, попросити допомоги в рідних, друзів, боязнь чогось...Свідомість людини втрачає цілісність, самодостатність, можливість саморегуляції , реінтеграції...

З іншого боку — це віра в силу магії, надія на швидке вирішення проблеми без зайвих фізичних чи інших втрат, за певну суму грошей. Заплатив і питання вирішене.

З Богом так не проходить!

Що далі! Приймавши рішення про отримання допомоги від мага, людина, якби відмовляється від допомоги Бога. Це можна трактувати як укладення усної угоди із силами, що не від Бога. (Це не протирічить посилу про те, що Все від Бога. Розуміння і прийняття аксіоми — Все є Бог дуже глибоке і усвідомлюється небагатьма, скоріше — навпаки. Якщо таке розуміння є, тоді про все що пишеться не має потреби говорити взагалі).

Ітак, послуга надана, за неї проплачено. Питання в цілому вирішено: здоров'я повернулося, чоловік став успішним, корови дають молоко, робота є і високооплачувана....

Проходить час, енергія магії іссякає, все повертається на круги своя, але плюс до того, починаються проблеми у замовника послуги, його сім'ї, родичів і, що саме неприємне — у дітей. Чому? Це окрема тема. Але людина може повторно звернутися до мага і ситуація повторюється, але повториться і кінцевий результат, але в гіршому вигляді. Зазвичай проблеми усугубляються.

Вихід є, але це також окрема тема і писати треба також багато.

По вірі Вашій воздасься Вам! У що вірите, те і

матимете!

Добрих, люблячих, правдивих, милосердних, сми-
ренних віруючих в Добро, благих .... оберігає Любов... від
ворожіння — також...

30.03.2018 року

* * *

5. Добро і зло

Одвічна тема боротьби добра і зла! Як довго буде тривати ця боротьба? Чи дійсно це боротьба? Чому крайнощі і, як краще?!

Роз-Думи:
Добро і зло:

Немає добра і зла!

Є: відносний стан свідомості, або колективної свідомості, що оцінює ситуацію, подію, становище, як позитивну, хорошу, добру для себе, або — погану!

Кожний вважає себе добрим. Незалежно від віри, сповідання! Кожний хоче бути добрим в очах інших! Тому багато в чому підлаштовується. Стає не собою!

Як визначається добро?

Кожен говорить про себе :

- ми добрі бо ми християни! Серед християн добрі ми, бо ми не інші! Інші гірші, бо вони не з нами!

- ми добрі, бо ми мусульмани! Хто не з нами, той проти нас!

- індуси, крішнаїти, буддисти : ми добрі, бо ми не з першими і не з другими!

- ми євреї, ми найкращі, бо ми євреї!

- всі інші: ми найкращі, бо ми не такі як всі!

Бог створив різні квіти! Бог створив різних людей!
Бог створив різні релігії!

Але! Все створив Бог!

Творець не створює чогось недосконалого! В нього все досконале, самодостатнє, істинне і вірне!

Чому хтось вважає можливим для себе вдосконалювати те, що створив Бог?!

Хто наділив когось правом вирішувати досконалість чогось?!

Люцифер наділив себе правом визначати свою рівність з Богом! Де він?!

У всіх релігіях, у різних варіантах визначення, але однакових за змістом — гордість найвищий гріх, бо з нього виходять, абсолютно, всі інші гріхи!

Так, що таке добро і, що таке зло?

На найнижчому щаблі розуміння добро і зло, як — біле і чорне! Наявне і чітко визначене! Око за око — зуб за зуб!

З розвитком свідомості чіткість, розмежування добра і зла — нівелюється, розмивається!

Ще вище з розвитком — добро і зло зникають! Залишається, або зростає розуміння єдності всього! Розуміння того, що все що є, все що попадається на шляху — не добре і не зле! Воно просто є і, воно, або приймається, або відштовхується!

Це, як вода: вона може бути холодною, може бути гарячою! Але це просто вода! Не поспішай, почекай — вода остине... Не поспішай, підігрій — вона нагріється... Прийми її такою, як вона є... ! Все залежить від нас, нашого розуміння, оцінки та прийняття!

В розумінні доброго — інший, не такий як він(добрий), а: поганий, злий...

В розумінні поганого, злого — він являється добрим, бо за його шкалою цінностей, все що він робить — це добро: сила, твердість характеру, гордість, зневага до слабого... це найкращі грані характеру людини. Вбити слабока — найвища проява добродетелі! Вживає і розвивається сильніший!... він не розуміє співчуття, милосердя, щирість Він розуміє, оцінює, цінить і поважає тільки силу! І це для нього прояв найвищої доброти!

Хто добріший?!
Не оцінюйте інших! Дивіться та оцінюйте себе, свої дії, своє відношення до інших!
Коли настане час і не буде добра та зла, тоді настане Благодать і Любов!
Але за ними наступить — кінець!
Наступить кінець одного, для народження іншого!
Життя продовжується і, поки що народжує і добро і, зло!

22.07.2018 року.

Без оцінок: свій погляд
Перемога:

дії, бездіяльність сторін в результаті чого одна, чи більше сторін отримують переваги, а інші терплять збитки або іншу невідгоду;

Війна: розв'язаний верхівкою країни військовий конфлікт через якісь, реальні чи надумані: загрози, ущемлення, претензії з якоюсь, якимись країнами;

Інтерес у конфлікті, війні, перемозі : абсолютно у верхівки сторони, сторін конфлікту, третіх сторін, капіталу;

Проблеми через війни, конфлікти, перемоги : максимально у простих людей, народу, випадково у деякого із представників вищих ешелонів влади;

Сенс війни, конфліктів, перемог: для народу немає абсолютно ніякого сенсу. Для верхівки, капіталу, ура-патріотів сенс є;

Перемогою можна назвати отримання такої вигоди, яка значно перевищує втрати (любі) у конфлікті;

Перемога любою ціною це пірова перемога, це не перемога.

Перемогти розумом, без втрат, з найменшими втратами це перемога. Перемогти і перебувати в ситуації гір-

шій ніж у переможених — для чого?

Кричати, що ти переможець і позичати у переможеного? Сенс в такій перемозі?

Отримати матеріальне, можливо моральне, патріотичне задоволення від перемоги -це гордість маленької частини людей. А що більшості?

Молитися за померлих, вбитих у війнах, конфліктах потрібно. Але вважати перемогою смерті мільйонів?

Переможців не судять, вони судять своїм судом. Судять переможених і своїх, тих що перемагали. Історію пишуть також переможці.

Хто визначає який режим, політична сила є злочинними — переможці! Чи можна вважати переможців моральними, справедливими, правдивими, гуманними, духовними? Вони самі за себе скажуть ствердно, інші — не знаю! Де Істина?

Пам'ятаєте? Істина у кожного своя! У переможця своя, у переможеного — своя! Але береться до уваги істина тільки переможця, бо він пише історію і диктує умови переможеним. Тоді чи можна вважати Істиною істину однієї із сторін, яка відстоює свій інтерес і диктує умови? Навряд!

Світ повинен схилити голови перед навмисно чи ненавмисно вбитими! Визначати перемога це чи програш - справа моралі кожного хто думає про це! Засуджувати позицію з цього питання будь-кого і будь-яку це прояв гордості, зарозумілості, впевненості в своїй, собою же визначеній правоті зайнятої позиції, ігнорування інших думок, можливо правильних для когось.

Прийняти все як є, не вип'ячувати якісь заслуги (кого і перед ким), заради кого і заради чого, зробити належні висновки і, по можливості, не допустити повтору подібного — оце Перемога.

Перемога над собою, обставинами, царями, капіталом, здоровим глуздом в кінці-кінців!

Перемога Добра над злом! Перемога Життя над

Смертю!

Честь, повага, уклін і мертвим і живим...

09.05.2018 року

6. Про світ і інше

Створення Світу! Хтось вірить в одне хтось в інше... В чому сенс і для чого все це...

Про деякі цифри. Інший погляд

1, 3, 6,7,8,9 — у кожного своя цифра. Наприклад — 9. Хороша цифра, закінчує ряд. Чому це цікаво?

Приклад з життя: цифри номера авто : 30-60 ($3+6=9$), день народження : 06.03.63 — додаємо цифри дня і місяця ($6+3=9$; потім додаємо цифри років $6+3=9$; знову додаємо цифри сум : $9+9=18$; а тепер, до суми 18 додаємо 9 (номер авто) отримуємо $=27$ ($18+9=27$); знову додаємо дві цифри суми $2+7$ і отримуємо $=9$. Співпадіння ? Можливо.

Що краще 1,2 чи 3?

ПЕРШИЙ — повнота. Краще Першому ніж Другому та Третьому. Це керівник, розпорядник, власник... Живе і володіє тепер, набиває шишки, отримує досвід, вчиться керувати, карає, заохочує. Використовує знання, досвід, енергію, час, можливості Другого, Третього і інших. Впевнений в майбутньому і ставить грандіозні цілі та плани. Енергійний. Самовпевнений, самозакоханий. Не часто думає про поразки. Не завжди учиться на чужих помилках. Думає, що не помиляється. Вдає, що прислухається до Другого і Третього, до інших. Тим не менше приймає своє рішення, рідко враховуючи думки інших. Не завжди цінує Другого і Третього, інших. Оптиміст. Навчається мудрості, але не завжди досягає її. Деколи стає Другим, рідше Третім.

ДРУГИЙ- ще не Перший, або — вже не Перший. Із значним досвідом, спокійний, професійний, можливо

старший за Першого. Надійний. Деколи з відсутньою амбіцією стати Першим. В міру мудрості задоволений станом речей, Першим, Третім та собою. Часто виконуючий роботу Першого, особливо - неблагодарну. Часто, бампфер чи мировий в конфліктних ситуаціях. Робочий кінвлюбої організації.

ТРЕТІЙ- ще не Другий. З претензіями на Другого і Першого. Молодший, розумний, амбітний, цілеспрямований. Освічений. Себе вважає самим розумним з Трьох і завжди недооціненим. З розвиненим егоїстичним началом. Завжди готовий використати слушний момент “прогнутися” і вискочити трошки вище. Побоюється Першого, потай зневажає Другого. До інших ставиться, як до робочої сили.

В чому сенс всього?

Кожен Сам самодостатній на своєму рівні. Але рівень одного (навіть дуже високий) не досягне Вищого рівня Трьох. Не має повноти.

Сила в Єдності. В одному, що є Єдиним. Пам’ятає ієрархію? Єдність Трьох породжує нову якість, вищий рівень Свідомості, Розуму.

В Єдності є : Творець, Творчість і Творчество; Разум, Дія і Результат.

Все що являється часткою, підсвідомо тягнеться до об’єднання. Все, що відійшло повертається.

Не так важлива цифра. Важливі Ви і Ваше ставлення до всіх інших. Вірте в те в що хочеться вірити. Це можуть бути і цифри.

Не зациклюватися на чомусь одному — важливо. Бачити сім доріг, але йти одною- напевно Розум. Вибрати одну із семи — Мудрість. Бачити сенс в досягненні Єдиного і, можливе досягнення його — напевно — Мудрість Мудрості.

23.04.2018 року

Роз-думи:

Будь-яку ідею, тему, думку можна довести до логічно вірного завершення і до абсурду!

Логічно вірне завершення і є абсурдом! Одні сприймають істину як абсурд, інші - абсурд, як істину!

Від чого це залежить?

Світосприйняття різних, різне: холерик, сангвінік... жінка - чоловік, злий - добрий, вихований - не дуже вихований, теїст- атеїст, чорне - біле, день- ніч... Один п'є каву з цукром — інший без, що нам добре- комусь смерть...

Теорію еволюції Дарвіна хтось підтримує, хтось категорично заперечує, для одного річ гарна, для іншого — нічого особливого.

Можна подумати, що виключення становить математика чи геометрія, хоча, знову багато залежить від того, хто і як до цього підходить:

чоловік і дружина разом складають одну сім'ю ; з багатьох частин складають один механізм; з мільйонів клітин, багатьох органів складається один організм, тіло; з планет складається Сонячна система...;

В геометрії подібно: з трикутників складається більший трикутник; дві лінії, що не перетинаються формують одну полосу...

Тобто: в математиці при додаванні отримуємо більше ($1+1 = 2$); в Житті при додаванні багатьох, отримуємо не більше, а Одне, але більше.

Пояснюється все трошки іншим підходом. Десь раніше була згадка про ієрархію і цей підхід досить чітко пояснює ситуацію: кількість, якість одного рівня , досягнувши максимального наповнення, розвитку переходить в іншу якість , вищого рівня і стає одиницею вищого рівня з якостями та складовими нижчого рівня . І так, до безкінечності...

Ніщо не постійне і не вічне. Розвиток змінює Все і Всіх до максимально можливого рівня, а це дууужжже далеко

23.04.2018 року

Роз-думи:

І, нехай світ почекає!...

Думка з глибоким змістом! Вона буває у різної величі людей, різного стану, розвитку!

В цілому, Світ не чекає, Він розвивається в напрямку з минулого в майбутнє і більшість так і живуть: минулим або майбутнім.

Життя минулим : згадками, розмовами, піснями, молодістю, кайфом , задоволеннями, страстями.... породжує ностальгію, жаль, тугу, незадоволення собою, роботою, заробітком, відносинами, деколи апатію . Можливі і інші варіанти...

Життя майбутнім: планами, бажаннями, цілями, пропрацюванням можливих варіантів розвитку подій, надіями на щось краще, отримання кращої роботи, дружини, дітей, здоров'я, освіти, авто, будинку, інтиму... породжує тривогу, неспокій, занепокоєння, невпевненість ... і, інші варіанти.

Коли Світ може почекати?

Написано : .. не думайте про завтрашній день... (про вчорашній нічого не приходить в голову).

Суть думки в тому, що щасливим можна бути тільки в сьогоднішній день (тут і зараз) . Зверніть увагу на дітей (різного віку): вони абсолютно не думають про завтра: гра, навчання, пізнання, спілкування, плач, радість. Все що хочете, але не плани на завтра. В людині Природою закладена віра в Любов батьків до дітей і абсолютна переконаність у їхній підтримці. Якщо нас, для чогось послано Сюди, то невже Той хто послав нас сюди не думає про нас, як батьки про дітей?! Розумієте?! Ніхто не може померти просто так! Кожен повинен виконати свою місію! Але: покладатися тільки на себе , на свої здібності, можливість, плани , ігноруючи Волю Творця (...Нехай буде воля Твоя...) напевно не зовсім розумно.

Я нікого ні до чого не закликаю і прошу не приймати вказані слова, як аксіому. Дане питання значно ширше і глибше: планування, мета, ціль у нашому вимірі мають місце бути. Йдеться трошки про інше, про встановлення пріоритетів Життя та його розвитку...

Світ почекає тоді, коли проживається справжнє, щасливе, повноцінне, теперішнє Життя, без огляду в минуле та без заглядування в майбутнє. Що має прийти прийде, а що було, його вже не буде.

Радість в тому, що Є!

22.04.2018 року

Можливо, комусь цікаво

Роз-думи:

Чогось хочеться, чого — не знається! Кудись дивиться, в щось віриться, когось любить, про щось мріється, щось збудеться ...що не знаю! Куди йти і що робити: читати, писати, говорити, мріяти ...? Що це і для чого це? Кому це: всі самодостатні і в міру свого розуміння розумні і мудрі. Чому думається, що хтось, когось, чомусь навчить? Ролі розписані і визначені, сенс життя у кращому виконанні ролі. Чим краще зіграна роль, тим більший успіх і скоріший кінець. Хтось чекає кінець, а він не приходить, хтось його відтягує, а він вже тут. Хтось біжить по колу, а думає що добігає кінця. В когось друзів багато в когось ні одного. Шукаючий Істину досягне її, нешукаючий — перебуває в ній!

Оцініть думку(хто бажає): хтось досяг не знаючи, хтось знає — не досягнувши!

Друзі — розслабтеся і отримайте задоволення, все Ваше буде Вашим! Не менше і не більше

18.04.2018 року

Можливо, комусь цікаво
Роз- думи:

Ніхто нікого нічому не учить, кожен учиться сам!
На своїх помилках навчається нерозумний на чужих не
навчається ніхто! Інформації багато не буває, буває не-
мудрий розум! Надія на іншого — марна надія! Віра у
свої сили, деколи допомагає! Досягнення мети цінне,
але, на жаль, по досягненні втрачає цінність! Сміх, як і
плач допомагають Душі! Досягнення мети легше, якщо
віриш, але гарантії ніякої нема! Дійти до кінця і досягти
добре, але, дійти до середини, і досягти того, що в кінці
— краще! Бігти до мети можна, але чи розрахуєш сили?
Для чого досягнення, якщо по дорозі втратив здоров'я ?!
Розум як і дурість це стан свідомості! Думки і емоції це
породження ума

17.04.2018 року

Можливо, комусь цікаво
Роз- думи:

найбільше свободи волі і вибору у найнижчого; не-
розуміння дає право на все; справедливість риса гордо-
сті; зло зворотня сторона добра; найнижча свідомість, як
перша передача авто — сили хоч відбавляй, а швидкості
нема; нерозумний витрачає енергії найбільше; швидко
бігти, не завжди значить встигнути;

Чим вище свідомість тим менше хочеться; най-
менше свободи та вибору у Мудрого, він приймає те, що
є; Життя твориться тут і зараз, минуле і майбутнє це ілю-
зія Життя, що проживається зараз; природня ієрархія це

Життя, людська ієрархія — часто патологія...

14.04.2018 року

Як завжди для тих кому цікаво:

Чому роздумувати корисно для підтримання розуму в належній формі!

Роз-думи:

фізичне тіло підтримується регулярним отриманням їжі та фізичною активністю. Мається на увазі не обжорство, сластолюб'є, вживання БАДів чи інше зловживання .

Важливі: регулярність, помірність, деколи очистка (голодування, піст) і задоволення від вживання.

Важлива і фізична активність: не професійний спорт, не досягнення результатів, не похудіння, не зовнішній вигляд...

активність влюбій сфері життя передбачає емоційне, фізичне, естетичне чи будь-яке інше задоволення для тіла і Душі, в цілому.

Важливо — природні задатки.

Щодо мозку, Розуму: вже десь говорилося — мозок є, але не завжди там є і Розум. Мозок це сіра речовина (як відомо) і вона потребує того, що і тіло. І він отримує це разом з їжею.

Розум (Разум, ум, інтелект, думки) це якість, стан, здатність, можливість, пам'ять, емоції. В цілому це "Его".

Що підтримує, укріплює Разум, "Его" :

в загальному це -розумова діяльність. Про це можна багато писати... Варто уваги все, але досягнути неосяжне - неможливо. Думається, що варте уваги регулярне читання. Вибір напрямку читання залежить від характеру, напрямку цілей, бажань і отримання задоволення читача. Напрямок може бути вузький, а може бути необмежений в спектрі;

спілкування з однодумцями чи просто приємними особистостями, друзями. Варто звернути увагу на те, що у разі поставлення конкретної цілі і бажання якнайскорішого її досягнення, необхідно спілкуватися з особистостями, які мають безпосереднє відношення до вибраної теми, цілі і з значно більшим багажем знань в цьому;

взагалі, спілкування позитивне у разі можливості спілкування з розумнішими, мудрішими. Тоді більше отримуєш чим віддаєш. (цим порушується баланс, але отримавши і ставши розумним, а можливо і мудрим ти віддаш отримане сповна... баланс відновиться, з часом);

роздуми. Знову ж таки роздумувати можна про все, але, бажано думати у вибраному напрямку, по вибраній темі в продовження отримання інформації по черпнутої з прочитаного (див. вище). В процесі думання, аналізу, співставлення, моделювання... інформація усвідомлюється на глибокому рівні, деколи виникають обалденні знання з підсвідомості, з часом, можливо - з надсвідомості;

деколи варто почитати, щось легке...

деколи треба побути пофігістом ...

це трошки схоже на медитацію.....

не варто перевтомлюватись, як читанням так і роздумами. Не варто впадати в апатію чи, тим більше депресію від цих занять в цілому;

не досягнення поставлених цілей у встановлений час це не кінець. Очевидно ще не має готовності прийняти.

Плід дозріває довго, а падає швидко і тоді, коли хоче Він;

все Гра. Як гра у дитинстві. Не важливий виграш чи програш. Важлива сама Гра, процес Гри. З часом розуміння важливості цього приходить і стає смішно, як це не розумілось раніше;

весь процес Гри це задоволення ;

Читати, роздумувати, міркувати про: зовнішнє, внутрішнє, про те: хто ми, звідки ми, чому ми, для чого ми, чому: радість, горе, заздрість, гордість, любов.... , матерія, Дух, Душа, Творець, Бог, Абсолют.....

Друзі! Є про що думати і чим цікавитись! Правда?!

12.04.2018 року

Роз-думи:

Світ не потребує покращень!

Чомусь кожен хоче покращити те, що вже існує?

Хочеться покращити все, але не те, що створено самим!

Хто і що покращив? Кому і як стало від цього покращення краще?!

Чому всі покращення проводяться у боротьбі?

Чи дала боротьба колись, комусь щось корисне?

Для чого боротися, для чого покращувати те, що і так прекрасне?!

Невже від того, що дуже бажається народжуються гарніші діти?

Чи можна покращити народжену дитину?

Що ви можете покращити?!

Кого виможете врятувати?

Ви не можете навіть перестати плакати коли вам бо-
лить?

Кому ви можете допомогти, якщо собі не можете?!

Не думайте, що світ чекає що ви його врятуєте!
Світ, скоріше, потребує спасіння від вас!

Не робіть поганого! Можете не робити доброго! Ро-
бійте те, що повинні! Цього досить з вас!

Доць випадає не питаючись вашої думки чи бажання.
Він перестане падати також без вашої участі. В процесі
життя ви — ніхто! Ви - що є, що вас нема ! Світу це бай-
дуже!

Сонце зійде і зайде з вами чи без вас! Діти підуть
в садок, школу — з вами чи без вас! Хтось народиться, а

хтось помре — з вами чи без вас!
Ви — порох (пыль) ! Я — також!

07.07.2018 року

Жити в реальності — жити за принципом свічки:
тебе запалюють, щоб горіти;
горіти разом з іншими — тепліше;
якщо гориш з іншими, враховуй їх; не обпали нікого;
горіти окремо — інакше, але ніхто не мішає;
можна горіти тихо і спокійно — тоді довго;
можна горіти активно — тоді згорасєш швидко;
Варто пам'ятати:
є господар свічки, який вирішує все!
Або: від тебе не залежить нічого — тебе запалюють
і тебе гасять !!!
Тебе можуть запалювати і гасити не один раз

09.07.2018 року.

Подумалось:

Життя розвивається до досягнення резонансу. Досягнувши його воно по інерції ще існує певний час, а потім, досягнувши максимуму — розрушається. Суспільство аналогічно.

Через те Творець не поспішає відкривати істину, сенс життя. Він підтримує абсолютний порядок в безпорядку, в якому, протягом довгого часу विकристалізуються центри обєднання розрізненого, що тяготіють до більших, подібних центрів, які резонують і піднімаються вище, а ті ще до більших і вище і так до кінця. До самого Верху, до Бога. Все що розвивається до рівня Творця зникає з ма-

теріального світу і існує , як: Світло, Енергія, Разум, а в кінці- як Буття.

А що далі? А далі новий Великий Вибух (Большой взрыв) і новий Початок

15.07.2018 року

Подумалось:

Кожен шукає істину, сенс і кожен стикається з ними постійно! Кожен бачить істину, але не вірить що це Істина, настільки вона проста! Кожен вважає, що істина не може бути простою, це щось складне, далеке і не досяжне. Можна сказати вам про істину, але ви не повірите ні в неї, ні мені і тому, краще нічого не говорити!

Шукайте!

Коли ви зрозумієте, побачите істину, ви обалдієте що все настільки просто і, що для її пізнання потрібно було пройти все життя, можливо і не одне.

15.07.2018 року

Для тих, хто відпочиває
Роздуми:

пам'ятає вислів : ніхто нікому нічого не винен
інша сторона медалі : всі всім і все винні!

Життя це дуальність, Інь- Янь, тепло — холод , чоловік — жінка...

Щастя — це рівновага! Чим ближче до рівноваги — тим більше щастя! І навпаки!

Що краще — питання навіть не обговорюється! Краще те, що ближче і рідніше! А те, що ближче і рідніше дає

більше щастя!

Якщо жінка щира, добра, поважає чоловіка — тоді в нього більше свободи! Якщо у нього більше свободи, тоді і більше обов'язків відносно її свободи! Цінуючи свою свободу, він цінить і її, як жінку так і її свободу, а тому робить максимум для забезпечення її щастя. Що віддаєш, те і повернеться (можливо в іншому виді). Діє вселенський закон збереження енергії, або просто — бумеранга.

Де немає обмежень там немає меж, рамок! Де немає меж — там безмежність, свобода і усвідомлена Любов, повага, турбота...

Тримання в узді, рамках, обмеженнях не гарантує стабільність, довготривалість, достаток! Це обмеження, недостаток довіри, свободи.. Це рабство! Раб не може бути творцем, самодостатнім, ініціативним... Кабала дає спокій власнику, помірний комфорт рабу, але обрізає крила розвитку особистості.

Пташка у клітці співає не так як на волі; вода у ставку не така чиста як у річці;

Довіряйте і буде вам по довірі вашій! Відпускайте і повернеться вам! Давайте і дасться вам!

Там, де Всі дають, хто проситиме?

Пустота бажає наповнення!

Наповненність бажає пустоти!

Що влиєте — це і вип'єте!

Всі всім і все винні! Там де всі дають — хто і кому винен?!

27.06.2018 року

Тим , що думають
Роз-думи:

подумалось : наскільки маленьким, невиразним та ілюзорним є життя та свідомість людини в проекції Буття, Разума, Абсолюта, Творця... Неможливо співставити,

зрівнити, можливо, навіть відчуті існування людини на фоні величі, потенціалу, вічності, безмежності Буття. Якщо хтось відчув хоча б дотик до Цього, то він все життя бажав би ще раз доторкнутися, побачити, відчуті... на жаль - Це залежить не від нас!

Життя відбувається через нас, нашими відчуттями, емоціями, думками, але не нами! Коли приходить розуміння, відчуття цього - міняється відношення до багатьох речей, до відносин, почуттів. Все стає трохи простішим; зате, більш насичено відчуються фарби навколишнього, емоції стають більш гострими; більш тонко відчуються почуття та емоції іншого. Хочеться зробити комусь, щось приємне, добре. Просто так! Деколи приходить розчулення до сліз. Дуже загострюється почуття несправедливості! Хочеться кричати і наставляти, звертати увагу на все неправильне. Тут же приходить думка про право оцінки та оцінювання поступків інших і, емоції спадають.

Усвідомлення, розуміння простоти і складності життя не спрощує, можливо — ускладнює саме Життя!

Мудрість спрощує життя, але ускладнює його проживання!

Ти вже розумієш, але ще не можеш!

Ти вже можеш, але вже також розумієш, що не варто, бо це (змога), в принципі не змінить історії, а може бути — навпаки!

Через те — живеш, як течеш! І це не гірший варіант, можливо!

27.06.2018 року

Для роздумів:

Показати себе кращим на фоні посередності іншого- гордість і заздрість! Свобода і незалежність небагатого можуть бути предметом заздрощів зовні успішного!

Вільний від матеріального і багатий внутрішньо —

незаздрісний !

Заздрять вільному, незалежному, розумному, Мудрому, через те , часто, вони самотні!

Заздрість, гордість розриває дружбу!

Багатий втрачає друзів, якщо ставить багатство вище дружби, або, якщо вважає біднішого друга недостойним його дружби, або часу проведеного з ним!

18.06.2018 року.

Для тих хто глибоко думає:

Свобода від свободи — найвища свобода!

17.06.2018 року

Нелогічні питання і відповіді:

- В тебе є ціль?
- Немає!
- Ти живеш без цілі?
- Я просто живу!
- Для чого ти живеш?
- Я народився щоб жити. Я живу!

- Ти любиш?

- Так!

- Кого ти любиш?

- Життя!

- Як це любити життя?

- Просто жити; своїм життям радувати інших і радуватися самому;

- І все?

- І все!

26.05.2018 року

Нелогічні питання - і відповіді :

тобі хочеться жити?

не завжди!

Чому не завжди?

буває такий настрій!

Ти піддаєшся настрою?

не завжди!

Що таке настрій?

це стан свідомості коли хочеться або не хочеться чогось!

Що краще : хотіти чи не хотіти?

все залежить від настрою! Краще хотіти! Можливий скоріший прогрес!

Що таке прогрес?

це рух вперед, а взагалі це ніщо, бо за ним іде регрес!

27.05.2018 року

- Ти куди?

- Не знаю!

- Ідеш і не знаєш куди?

- Іду бо не можу не йти!

- Який сенс в ходьбі?

-А для чого шукати сенс? Просто ідіть!

- Тобі не самотньо йти?

- Що таке самотність? Я йду сам і йду зі всіма! Я не шукаю когось, чогось; не шукаю кінця; Я йду, бо живу!

- Що таке життя?

- Життя це Путь!

- Так просто?

Все що просто дуже складно, але складність і простота залежить від нас!

- Ти поспішаєш?

- Ні!

Встигнеш?

- Куди?!

26.05.2018 року.

Чому щось збувається, але не все! Якщо дужееее хочеться — збудеться! Вір і рухайся! Якщо закладено віру в щось, це не просто так! Вона повинна збутися! Це залежить не від нас. Це взагалі ні від кого і ні від чого не залежить! Для випробування, воно може не збутися довго: будуть падіння, злети, знову падіння... треба йти! Якщо йти — дойдеш!

Питання в іншому : що це за ціль? Наскільки вона стратегічна, глобальна? Хто ви після досягнення її? Що далі і для чого Ви йшли ? Чи варто було Йти?

Варто пам'ятати: поки є ціль , мета ви в дорозі! Ви розумні, але не мудрі! Тим не менше треба йти, бо те що маємо пройти — мусимо пройти! Тільки ми і, ніхто інший!

24.05.2018 року.

Життя це розвиток без: порядку (без-порядку), рамок, принципів, законів.

Просто - життя!

Дереву не потрібна інструкція для народження чи росту. Воно просто — росте! Природою в нього закладена здатність пристосування до навколишнього: якщо воно стоїть окремо від інших, воно росте по одному, якщо поряд з чимось - по іншому; якщо в тісноті - по іншому; якщо щось мішає збоку - воно відхиляється..., але всі тягнуться до Сонця!

Люди в суспільстві — це дерева в непролазному лісі: кожен живе як хоче і, як йому краще; кожний хоче стояти осторонь, щоб йому не мішали; кожен хоче бути вище і дивитися на всіх зверху; кожен хоче рости на плодородному ґрунті; кожен подавляє свого сусіда з вигодою для себе; кожен хоче більше сонця і бути ближчим до нього.... кожен, кожен... хоче... хоче...

Кому краще : деревам чи людям?!
Яка різниця між нами? Для чого нам розум? Інтелект?

Чи є розум в неживій природі, або хоча б його зачатки?

Правда, є ще лісник, який може, якщо хоче і, вправі: наводити порядок в лісі, щось зрубати, щось посадити, комусь допомогти, когось підкріпити, вирубати просіку... керувати лісом і всіма процесами в лісі ...

Шукайте Лісника!

24.05.2018 року

Просто — думка

Каждый идет своим путем, путем которого совсем не знает! Никто не знает ни своего пути, ни пути другого! Все просто - идут! Друзья! Куда мы идем ?!!

19.05.2018 року.

із раніше сказаного...

Зона комфорта такое же воображение ума, как и пробуждение!

Максимальное понимание смысла жизни в его максимальном непонимании и, таким образом - принятие Жизни такой как она есть...

16.05.2018 року

* * *

7. Про релігію, свята, прощення і піст

Релігія це шлях ! Шлях до Бога, шлях до Істини ...

Свята! Їх багато не буває... просто думки, без оцінок

... за те , що ослуховався будеш працювати в поті
лиця....

життя створене для розвитку людини, її фізичного
тіла і інших тіл.

Щоб не забувати Творця, пам'ятати Його, приділяти
час, увагу та молитву, відпочивати тілом і душею - ство-
рено свята.

Є свята духовні, релігійні є світські, державні є на-
родні, традиційні.

Що святкувати? Думаю все, що викликає позитив,
не шкодить душі, духу та тілу і Життю в цілому.

Чи є проблеми в цьому?

Все чому надається велике значення — негатив! Все
від чого отримується задоволення, в міру — позитив!

Надмірне поклоніння чомусь, особливо, якщо це
щось, для прикладу демонструють перші особи, а інші,
більшість - не-Мудро вторять цьому, без духовного під-
несення та душевного задоволення, тоді це маска, неіс-
тинність, фарисейство, спотворення відношення до чо-
гось , що чогось варте.

Вчиняти, виконувати щось через обов'язок — одне!
Вчиняти щось через бажання показати підтримку когось,
або, страх показатися нелояльним до когось, це друге!
Святкувати щось через потребу душі , духа і тіла, зовсім

інше!

Бути собою, жити без маски це - мужність!
Друзі! Будьте Собою! Святкуйте те, що бажає Ваша
Душа і, Ви отримаєте масу задоволення!
Із святами Вас! (написано в День вишиванки)

17.05.2018 року

Подумалось:

чому всі релігії, традиції з усім або чимось борються:
проти гріха, проти Его, проти ума, проти гордості, за-
здності, бідності, багатства, іншої віри, інших традицій,
проти секса, проти бездітності, проти хвороб, проти здо-
ров'я, проти відпочинку..... проти всього!!!! Чому???
Дя чого, проти кого? За кого?

Чому всі партії в країні постійно борються : проти
бідності, проти багатства, проти недоторканності, проти
б'юрократії, проти олігархів, проти всього....

Чому влада постійно бореться : проти злочинності,
проти бідності, проти бездоріжжя, проти сміття, проти ху-
ліганів....

Чому у всіх хто бореться винні всі, окрім усіх тих,
що борються проти всіх і всього!

Для чого ця боротьба?! Кому принесла радість бо-
ротьба?!

Чому ніхто не задумається про те, що боротьба поро-
джує боротьбу, спротив!

Дідько забирай всіх хто бореться для того, щоб бо-
ротися!

Перестаньте боротися! Живіть, працюйте, добросо-
вісно виконуйте свої обов'язки, не обіцяйте, робіть; не
заважайте тим, хто робить, або хоче щось робити!

Не обманюйте, бо вас обмануть; не брешіть, бо вам

бrehатимуть; не крадіть, бо вас обкрадуть; не наздоганяйте, бо вас наздоженуть; не втікайте, бо доженуть і дадуть, дадуть навіть те, що вам і не потрібно.....не..не!

Любіть дітей і, не тільки Дітей! Поважайте старість, бо всі там будемо!

Будьте Людьми, якими Вас створив Творець!

Більше нічого не потрібно!!!

06.06.2018 року

Сповідь — інший погляд (без претензій на Істину)

Сказано (по пам'яті): і дано вам право вирішувати все на землі... що вирішено вами на землі буде вирішено і на небі...

У чому зміст сповіді?:

Є Бог, який є Все! Є св'ященник, який є, якби “представником” Бога на землі і якому дано право від Його імені прощати гріхи! Є людина, яка грішна і, яка вірить і хоче сповіддю полегшити своє життя.

Процес або механізм дії сповіді (інший погляд):

- гріх, на енергетичному рівні це частка енергії в полі, аурі людини, яка через якісь дії людини стає негативною. Величина частки негативу залежить від серйозності гріха та морального, духовного відношення до нього людини.

Св'ященник — провідник, звязковий,(конденсатор) між людиною і Творцем. Він потрібен тому, що значна частина людей живе, звучить на досить низьких частотах, вібраціях і вони не можуть (за деякими виключеннями) звернутися до Творця безпосередньо. Навіть якщо вони звертаються, то молитва не доходить в силу величезної різниці в частотах між простим смертним і Творцем.

В такому разі людина і звертається до священника, який, в силу свого призначення вправі і може прийняти

негативну енергію, або розрядити, повернути позитивний заряд людині. Таким способом врівноважується загальна енергетика людини і вона спокійніше живе в подальшому. До вчинення нових гріхів. Через те, у грішних є потреба регулярної сповіді.

Стан вящеників, що сповідають деколи буває дуже важким після сповідей . Це можна пояснити тим, що значна частина негативу від людей, якийсь час перебуває в їх полі, допоки — не розчиниться в загальному енергетичному полі Творця. На це потрібен час, зусилля і молитви священника.

Стає зрозумілою і різниця у силі св'ящеників. Вони, як і прості люди є: мало духовними, духовними і високодуховними.

Священно-монахам можливо простіше, бо в них менше мирського чим у, просто священників. Але все відносно. У других багато інших спокус, невідомих мирським священникам. Сповідь високодуховному легша, приємніша. Вона скоріше і без перешкод потрапляє до місця призначення, оскільки такий священник чи монах самі малогрішні і їхні душі і дух з легкістю пропускають негатив через себе до безмежного енергетичного поля Творця.

Саме через високу духовність такі, або подібні їм особи деколи мають надлюдські здібності. Творець не дає надможливості людям з низькими моральними якостями, грішним, невисокодуховним, пристрастним..., бо використання таких можливостей емоційними людьми може принести багато зла, як тим що володіють так і тим відносно кого ці можливості застосовуються. Деколи такі можливості надаються, але не для допомоги в нашому розумінні, а навпаки, для створення проблем, як іншим, так і володільцю такого дара.

Це інша тема і , вона досить широка. Можна сказати тільки, що є так звані : “світлі” і “темні” сили. Їх призначення пояснюють слова, якими вони названі, але, відомо, що представники цих сил діють, в більшості випадків,

лише на прохання когось, без власної ініціативи. Таким чином, вони уникають наслідків своїх дій для себе, або своїх нащадків.

Думається, що позиція церкви в цьому питанні має право на існування і, варто йти до священника за допомогою, а не до “світлих” чи “темних”. Про це багато пишуть, але підхід деколи різний.

Є думка, що важливим в цьому питанні є саме внутрішнє, емоційно-психічне відношення до запиту цієї послуги і отримання допомоги, як самого прохаючого так і того, що надає такі “послуги” :

хоча, від священника нічого не вимагається. Він, якби, не гарантує «вирішення» питання, а віддає її на вирішення Творцеві (нехай буде воля Твоя). Розповівши гріхи і покавшись, вже очищений (до якоїсь міри) приймає причастя і просить Творця допомогти в чомусь. Бог, знає проблеми всіх допомагає, або утримується від вирішення прохання. Залежно від призначення випробування, етапу розвитку, морального, ментального, фізичного, духовного та інших станів людини...

В такому разі, людина не гнівається ні на кого. Тільки вона, в принципі, внутрішньо знає чи заслуговує на прощення, допомогу від Творця чи ні. Правда, інколи це впливає на подальше відношення людини до релігії, Бога та священників. В одному випадку — віра посилюється в іншому, навпаки — зменшується.

Звертання до “світлих” чи “темних” інакше: прохач внутрішньо, ментально, психічно готовий до багато чого (до всього). Звертаються до тих, хто вже відомий своїми можливостями. За це платять гроші чи розраховуються інакше. Тобто — прохач впевнений (майже впевнений), що його питання буде вирішено так, як йому треба. Тут не стоїть питання добре це чи не добре, потрібно це чи не потрібно. Йому треба саме так і, ворожки зроблять саме так. В такому випадку про волю Творця не йдеться і, саме тому немає різниці між світлими чи темними. Вони вирішують проблеми своїми силами, можливо — надсила-

ми. Навіть якщо вони закликають для цього ім'я Бога - це лише ритуал. Наслідки можуть бути складні. Питання не вирішується повністю, а заганяється в глибину.

Третій варіант перебуває посередині між цими і він також має місце бути. Часом він здійснюється по першому, а деколи по другому. Деколи — змішано.

Є ще люди, що допомагають у таких справах безкоштовно. Або - хто, що дасть! Думається, що це не гірший варіант, але: багато чого залежить від того, яким чином все робиться, куди направлені думки і воля того що надає «послугу».

Багато залежить від віри та розуміння важливості віри в процесі розвитку на різних етапах.

Якщо є віра у сповідь та Причастя, (усвідомлена віра), тоді сповідь потрібна! В іншому разі — це просто ритуал.

13.07.2018 року

Ігнорування свят не кращий варіант проведення часу!

Варто святкувати в будь-якому варіанті, у притаманний спосіб з притомними людьми! Якщо вірно святкувати — відпочиває тіло, душа і дух; отримується позитив, бадьорість, енергія!

Навіть Творець відпочивав у сьомий день!

Кожен живий організм потребує відпочинку! Неживий механізм — також!

Якщо немає свят, деколи варто пошукати привід!

Головне не перебрати! Як зі святами так і на свята.

Свято Петра і Павла припадає майже на середину літа і це трохи символічно: майже середина року, майже середина літа, майже середина місяця...

Подумалось : Петро значить — твердий... але, саме

він тричі зрікався Христа... значить, щоб бути переконаним в чомусь, потрібно спробувати протилежне. І неодноразово...

Через те — не варто опускати руки, коли щось не виходить. І святі сумніваються, помиляються та грішать..

Павло — значить малий, але це відноситься, скоріше, не до його духовності та мудрості. Можливо навпаки. Він більше інших використав потенціал свого розуму, духа і потрудився на благо місії уготованої йому. Але він, як і Петро не завжди був постійним у переконаннях: йшов в один бік, а потім у протилежний...

Очевидно людині властиво помилятися, пробувати, міняти переконання... Постійно йти в одну сторону — не пізнати іншої; постійне вживання цукру робить неможливим відчуття смаку солі; перебування в темряві не дає змоги відчутти красу світла; красота найгарнішої квітки, без порівняння, з часом тьмяніє... В протилежностях полягає розвиток! Розвиток всього і всіх!

Тому: працюйте, але не забувайте про свята та відпочинок! Ідіть і, якщо є потреба повернути, повернутися назад — повертайте! Ніщо не даремно!

Щоб бути кращим - варто побути гіршим!

Зі святом Всіх!

12.07.2018 року

Декілька слів про Прощення: Прощати в прощену неділю це добре! Краще прощати кожного дня ввечері, перед сном (всі прогріхи свіжі в пам'яті). Ще краще- утримуватися від дій, що завдають іншим біль, жаль... Перебувати в доброму настрої, бажати і дарувати Всім навколишнім добро, радість, хороший настрій — зовсім класно!

Якщо так жити, то і Прощати нікому і нічого не треба!

І, як завжди для тих, кому можливо, цікаво

Про піст! Коротко.

Розуміння посту має декілька значень:

заборона порушення заповідей;

заборона, або обмеження тілесних, духовних розваг;

прощення всіх і всього;

любов та її посилення до Всього;

молитва і розуміння її значення в період посту;

покращення відносин в сім'ї, колективі, терпимість,

або ще якісь конкретніші значення.

З духовного, релігійного та фізичного змісту — піст це позитив! Піст буває в активній та пасивній формах. Активна — це добровільні молитва, медитація, відвідування святих місць, відвідування хворих, допомога різного виду і в різній формі. Пасивна — це добровільні обмеження різного роду: від вживання скромної їжі до інтимних відносин.

Окрім цього є ще глибше розуміння посту, як наприклад обмеження себе в: спілкуваннях, отриманні неважливої інформації, читання, займання спортом, роздумування на різні “вільні” теми...; прощення всіх і всього: від прощення друга дитинства, який, можливо образив десь в дитинстві, вихователя який смикнув за волосся в садку, дівчини, що не прийшла на побачення, міліціонера, який невинувато наклав штраф..... до прощення керівництва держави за недолугу політику та всі біди народу.

Важливе розуміння абсолютної добровільності всіх цих дій чи бездій, абсолютної свободи цього волевиявлення, прояв Любові, її посилення до всього оточуючого Світу. Тільки в такому розположенні Духа піст не буде марним. Коли дотримуються посту через страх, навіть страх Божий, як говорять, все буде марним. Якщо все

відбувається через Любов — все буде навпаки, добре!

Чому? Відомо, що Життя це прояв Енергії у різних проявах та формах. Найгрубіша форма — тіло, найтонша — Душа, але у її найглибших і всеоб'ємних якостях .....

Коли життя проходить у звичайному ритмі, тоді більшість енергії витрачається на підтримку звичного укладу життя: на підтримку тіла, перетравлення їжі, думки, розмови, переживання, емоції, спори, фізичну роботу...

В період обмеження, вся енергія, що витрачається на викладене вище конденсується у фізичному, ментальному тілах (інших тілах) і направляється на посилення Духа, розумових здібностей, чистки фізичного тіла. Направлення витрат акумуляованої енергії залежить від напрямку Свідомості: на тіло, на Дух, на розвиток інтелекту... на нашому рівні розвитку, все залежить від нас (принаймні існує таке розуміння...)

Зазвичай, важко зрозуміти, як це може енергія посилюватись коли іде процес голодування. Але, розуміється, що це так!. Доповнити можна хіба що те, що фізичні вправи, перетравлення їжі забирає левову частку енергії, а коли її мало, або якийсь час взагалі не поступає — організм переходить на використання внутрішньої енергії, а вона значно тонша за органічну через що, впливає на життя значно глибше .....

Дотримуватися посту чи ні Ваше право. Гріх чи не гріх визначає кожен для себе в міру глибини своєї свідомості і розуміння гріха. Можна сказати одне: добровільне і з власної волі дотримання посту це жертва. Жертва приймається лише якщо вона дається з любов'ю. Бог не вимагає дотримання якихось правил. Правила є, але Він нікого ні до чого не змушує. Він дивиться на нас, як батько на дітей і, чекає, що і як ми зробимо! Це наше рішення, наш вибір, наша воля! Це очевидно як їхати з Ужгорода до Мукачева: можна через Середнє , (це у разі дотримання посту, короткою і хорошою дорогою), а можна через Перечин та Сваляву, довго і поганою дорогою. Всі рухаються до Одного. Хтось з Мудрістю і коротшим шляхом. Хтось з

розумом, але довше, а хтось... ще довше.

Бажаю Вам з Мудрістю провести піст і наблизитися
до того, до чого самі

хочете!

Дякую!

18.09.2018 року

* * *

8. Про жінок

*Жінка! Ніхто ще не зміг розгадати загадку жінки...
напевно це неможливо, але, надзвичайно захоплююче!
Розгадайте жінок!*

Нелогічні думки про логічних жінок
Чому знову про них? Не знаю...

Жінки бувають мудрі або розумні!
Жінки бувають мудрі і розумні!
Жінки бувають — хитрі!
Жінки бувають прагматичні!
Бувають : добрі, недобрі.....

Не можна відчутти воду не ввійшовши в неї...
Не можна пізнати жінку не живши з нею...
Проживши з жінкою певний час розумієш, що нічо-
го не розумієш...

Проживши з жінкою довгий час розумієш те, що не
можеш нічого зрозуміти...

Проживши з жінкою все життя розумієш, що не жив
своїм життям...

як краще: з жінкою чи без жінки?
краще з жінкою самому!!!
це як ?
це так, як ти питаєш!
а якщо серйозно?

якщо серйозно, то, з жінкою важко! Але важко, якщо
— серйозно! Жінка любить ласку і сміх! Навіть, якщо не
дуже любить сміх, то краще несерйозно чим серйозно!

Серйозність, аскетичність, диципліна не кращі супутники життя! Глянь на закоханих — їм завжди весело (поки не одружаться)!

А без жінки , як?

Не знаю! В мене перший варіант!

Га-га-га ! ...га?

Десь так, напевно ... га-га-га...!

27.06.2018 року

Навздогін посту про таємниці жінок...

Мужчини, напевно не люблять таємниці! Особливо — жіночі! Бо мовчать!

У них свої таємниці, свої принципи!

Боязнь висказати свою думку це невеличка фобія, можливо - зверхність! Фобія перед жінками, невпевненість, сумніви в собі, своїх ментальних, можливо і фізичних можливостях!

Дехто хоче “шари”, легкості, податливості, уступок... Але не всім жінкам це подобається!

Бути простим, дбайливим, трошки вульгарним, іронічним, веселим, активним, оптимістичним, впевненим; деколи трошки наглуватим, настирним, переконливим, не жадним... ось чого хоче жінка від чоловіка (думаю)

Мужчини! Будьте Мужчинами! Зачаруйте Жінок!

22.06.2018 року

Думки :

В чому таємниця жінки?!

В принципі — таємниці немає! Без принципів: жінка вся — таємниця!

У кожного — свої принципи; у кожної — свої таємниці!

Не знаєш чому хочеться, просто — хочеться!

Не знаєш чому приємно, просто — приємно!

Не знаєш чому болить, просто — болить! (душа)

Не хочеш, а бажаєш! Не бажаєш, а маєш!

Не маєш, а хочеш! Маєш, а не хочеш!

Чужа жінка — краща тобі, твоя -краща іншому!

Отримавши жадане, розумієш його марність!

Чи варта зусиль мрія, що збулася?

Що збувАється, втрачає цінність!

Незадоволене бажання — будоражить кров і затьма-рює розум!

І хочеться і — колеться! Зроби вибір і — заспокойся!

Не бажай чужого, деколи воно гірше за своє!

Своє приїдається, але воно — своє!

Цінуючи своє, ти не знецінюєш чужого; просто — у нього свій цінитель!

Оцінюючи чуже не забудь цінувати своє!

Цінуючи — не оціной, цілуй те що є!

Таємниця жінки в її: жіночності, чарівності, непередбачуванності, звабливості, грайливості; простоті і складності, поверховості і глибині, дурості і мудрості, істеричності і спокої, холодності і теплоті, недоступності і розбещеності (развратности). В можливості народжувати... .

Немає таємниці жінки, якщо ти допущений до неї (і таємниці і жінки)

Таємниця Жінки - у глибині таємності і обмежених можливостях претендента на пізнання таємниці!

Досягнути таємниці жінки — пізнати глибину Життя! Цього не змогли зробити ні Пушкін, ні Єсенін, ні Блок, ні Ремарк, ні Асадов... Ніхто!

Цього не можна досягнути, осягнути; в іншому разі
— закінчиться Життя!

Пізнавайте Жінку і, продовжуйте Життя !!!

21.06.2018 року

Для тих кому цікаво. Написано трохи провокативно і багато.

Чомусь прийшли думки про особисті відносини. В продовження теми про сенс життя і не тільки.

Інший погляд

Відмінність жінок, які задоволені Життям і знайшли його сенс, або їм пофіг той самий сенс життя від тих, які шукають цей зміст, можливо не дуже розуміють що це таке і завжди чимось незадоволені.

Щастя жінки в її самодостатності. Не в тій самодостатності, що вона одружена, має дітей, будинок, роботу і все інше.

Це немаловажно, але ...

Мається на увазі трохи інше... Бувають сім'ї в яких є все, але, як чоловік так і жінка в них завжди чимось незадоволені: завжди горді, серйозні, зайняті, працьовиті, вимогливі, чіпляються до любих дрібниць, вимагають порядку, тиші, чистоти, своїх чад ставлять вище всіх, заставляють їх відвідувати численні секції, навчають їх бути завжди правими, кращими; в них один лоск, перемога, зовнішній успіх, а в очах, в душі.... - відсутність блиску Життя! Пустота! Заздрість! Нещасність! Чекання! Незадоволення!

Вони шукають щастя разом, окремо, подалі одне від одного. Шукають і, не завжди знаходять. Чому?!

Є життя яке тліє. Воно перегоріло, або взагалі не загорялося! В ньому немає вогню, жару! Воно не дає тепла! Дві Душі ідуть поряд і не пересікаються, вони авто-

номні! Є звички, правила, діти, майно, комфорт, можливо обов'язок, страх самотності, бідності... Між ними немає Любові! Проживається життя не тими і не те. Чуже життя проживається чужими людьми!

Поряд подібним чином живуть інші сім'ї, вони також шукають і не завжди знаходять, люблять не тих і не тоді, хочуть не те і не від тих. Всі чогось хочуть, прагнуть, шукають але — не знаходять. Кимось встановлені правила гри, які зобов'язують до чогось, не дозволяють думати інакше, поступати інакше, бачити інше і в іншому кольорі, любити іншого бо це: гріх, аморально, недостойно, а що подумують інші ... Знову чуже життя і знову чужі правила...

Що далі? Питання вірності як підстава всього релігійного і сімейного життя .

Я нічого не проголошую, не агітую, не закликаю!

Я роз-думую:

...вірність в шлюбному житті — запука сімейного щастя! Десь таким вірним принципом вважають цей принцип ті, хто вважає себе вірними! А пам'ятаєте пост про служіння собі? Вірність в шлюбі це вибір служіння собі, хоч ми так не думаємо. Ми, якби служимо іншій половині, але підсвідомо хочемо, щоб він чи вона були вірними нам. Тобто наше служіння йому (їй) повертається нам служінням собі, своїй прихоті, бажанню і боязні поділитися чи віддати щось, когось, комусь.

Проходить час, любов трохи пройшла, затихла, не горить, тьм'яніє. Ми майже нещасні, в іншому випадку — ми не відчуваємо щастя. Нам хочеться того чого і самі не знаємо, підсвідомо ми готові вчинити будь-що для отримання щастя, але хочемо вірності від другого і тим самим пригнічуємо його волю і свободу і свою також. Нещасних уже двоє. Ми і він (вона). Подібна ситуація і в іншій сім'ї. Нещасних уже четверо.

Але всередині, в душі кожному хочеться щастя. І хочеться і колеться! Пам'ятаєте?! Якщо не отримується щастя від своєї половини її шукають збоку. Що робити?

Вдома щастя немає, зрадити з кимось не велить совість, обов'язок, думка оточення, ще щось, але хочеться... (якщо не хочеться, то ви щасливі, думаю...) Так може продовжуватись довго: місяць, рік, п'ять, десять років, все життя. У кожного по своєму.

Хтось не витримує і піддавшись почуттям зраджує своїй половині із людиною, яка також терпіла і також піддалась почуттям, або в іншому варіанті. Захоплення може бути коротким, довготривалим. Нові відносини, нові почуття, нові емоції — Нове Щастя?!

Чи можливе щастя в нещасті, в зраді?!

Трохи вище по тексту було четверо нещасних. Тепер появилось двоє щасливих, можливо не на все життя, але, тим не менше. Появилися і двоє внутрішньо вільних, поки що нещасливих людей, свобода яких потенційно дає більше можливостей для щастя ніж постійне життя разом з нелюбимим чоловіком.

Таким чином, що таке зрада, що вважати за зраду. Що краще : четверо нещасливих, чи хоча б двоє щасливих?! Чи вважати зрадою відносини з формально чужим, але любимим?! Чим вважати життя та статеві відносини протягом всього життя з формально своїм, але не коханим?! Виконання статевого обов'язку з формально своєю людиною це проституція чи любов?

Що краще : короткі миті щастя чи життя до смерті без щастя?!

В кінці посту про початок думок: якщо у жінки хороші особисті стосунки в сім'ї чи поза сім'єю, вона виглядає задоволеною життям, сенсом життя, вибором: вона світиться внутрішньо, в неї блищать очі, вона спокійна, впевнена в собі, вона не просить, з неї випромінюється енергія, вона не давиться енергією, вона віддає і готова віддати ще, вона здорова фізично, морально, емоційно, їй пофіг думки оточуючих!... Вона внутрішньо вільна, вона нікого не засуджує і не оцінює. Але вона не проститука, вона кохає не за гроші, вона кохає з любові... Вона любить і люблять її ...

В чому сенс життя?

Я за вірність! За вірність в щасті і Любові?!

29.03.2018 року

* * *

9. Хто Я

Одвічне питання: Заратустра, Будда..., містики, езотерики, філософи... всі пробували, хтось досягнув...! " Я" можна досягнути, зрозуміти, але не пояснити... Пробуйте...

Для тих кому цікаво. Трошки незвичний ракурс.

Читати досить багато. Якщо дочитаєте до кінця, буду вдячний! І ще повторює: ніхто, нікого, ні до чого не спонукає і ні в чому не переконує! Це роздуми. Якщо у Вас є Думки з цього і не лише з цього приводу - поспілкуємось!

Чи задавалися ви питанням : Хто Я, Ви, Ми? Хтось можливо так, а хтось -ні! Спробуймо проаналізувати. На питання : хто Ви, зазвичай говорять , наприклад : Іванов Іван Іванович! Постає питання: а звідки Ви це взяли? - є паспорт, тато сказав, мама. Питання: а хто дав дані в паспорт, звідки тато і мама знали, що Ви Іван? Нізвідки, вони придумали мені ім'я. Йдемо далі: яким чином Ви появились на цей Світ? - тато з мамою народили. Питання, яким чином і звідки: тато і мама захотіли мене і зачали якийсь період часу тому назад. Запитуємо себе далі: Чи по бажанню тата і мами ви народились. Звичайно, напевно, а може - навряд ? У декого запліднення стається зі своєї волі, в когось проти волі, а у когось після довгих років лікування і бажання мати дитину. Це щодо свободи вибору чи волі взагалі про що ми говорили десь раніше. Так хто Ви і, звідки Ви? Логічно, що Вас зачали не з волі батьків, скоріше — їх воля чи бажання не дуже враховуються, а з волі когось вище! Кого? Звичайно — Бога! Очевидно

Бога, бо такі справи вирішує тільки Він. А може від Вас, як Душі, яка є частиною Єдиної Душі? А Бог просто споглядає?! Так, Вас зачато із сперматозоїда та яйцеклітини, з плюса та мінуса. Тобто з двох протилежних частин, які стали одним цілим з якостями “+ і -” . Але, таким чином зачалось тільки ТІЛО але не ВИ! Розумієте? Хто тоді — ВИ?! Іще. Ви народилися! Відчуйте різницю : не Вас народили (бо воля не їх, не батьків), а Ви народилися через батьків. Взагалі, існує версія про те, що наші батьки зустрічаються, закохуються, одружуються через те, що це ми, їхні майбутні діти перебуваючи в стані Душ вибираємо їх з відповідними умовами проживання, соціальним станом і т.п. і, за волею Душ, батьки народжують нас. Таким чином, Ми зі своєї волі і бажання приходимо на землю через батьків і через це, всім що Ми є, ми зобов’язані і винні батькам, а не вони нам! Згадайте написане : поважайте батьків своїх і добре буде вам (близько до змісту). Повага до батьків, через яких ми народилися, через закони природи, “бумеранга, що віддаш те і повернеться, збереження енергії, рівноваги, гармонії і т.д.” повертається нам. Яким судом судите, таким і вас судитимуть: якщо ми поважаємо батьків, наші діти також поважатимуть нас. Батьки, умови, статус майбутнього вибираються Душами для розвитку Душі і Тіла. І тому, ніколи не варто ображатися на батьків за те, що вони не змогли чи не дали нам того, що ми хочемо. Ми самі обрали цей статус і цих батьків тому — відповідальність за умови життя на нас! До року чи якогось іншого часу (називають різний період), Ми нероздільні душею з Богом. Ми одне! Ми знаємо Все. Але не можемо нічого сказати! Зверніть увагу, або пригадайте дитину в період, коли вона починає щось вимовляти: деколи здається, що дитина хоче сказати вам щось величне, значуще, але... не може. Дивлячись дитині в очі, можна побачити Все, хоча багато хто не бачить нічого, а лише сердиться коли не розуміє, що хоче Дитина. Думається, що це Богом вчинено свідомо, як і те, коли людина помирас, вона деколи також хоче щось сказати,

але вже не може. Коли є розуміння, усвідомлення чогось ВЕЛИЧНОГО, Значущого, Хтось просто не дає це сказати, або просто Це неможливо висловити. Правила Гри , Доля, Промисел Божий налаштовані так, щоб Его, Разум , що перебуває в тілі, не знали Всього, а лише здогадувались, відчували, бажали досягнути Цього. Якщо Істину, сенс Життя зрозуміти, Життя втрачає смисл і закінчиться. Для більшої цікавості, інтересу до Життя, майбутнього час від часу і з'являються в Світі пророки, містики: Кейсі, Тесла, Ванга... Для чого Ми послані сюди і у якій якості? Отут стає цікаво: Вас зачали з якостями двох людей, які до зустрічі можливо і не знали одне одного. У кожного свій характер, темперамент, якості, нахили, вподобання. Всі ці якості генетично переходять Вам. Ким ви виростите за таких умов? Можете бути будь ким. Що впливає на наше майбутнє? Через якийсь час після народження, батьками, іншим оточенням починають виставлятися перші обмеження волі, свободи дитини. (не йдеться про те, вірно це чині, йде констатація фактів). Вас хрестять. Тобто ви вже православний, грекокатолик, римокатолик ....., далі батьки дають Вам ім'я — Іван. Ім'я, як і віросповідання має свою енергетику , потенціал, напрям розвитку, менталітет. З того часу, на підсвідомому рівні започатковуються паростки Его, особистості та напрямки цивілізованого розвитку дитини. Потім Ви стаєте Івановичем, (за батьком) і все що вже є у батька, його: карма, енергетика, звички, емоції, інтелект, гордість і ще багато чого іншого на тонкому рівні переходить повністю чи частково на Вас. Далі. Вам дається прізвище - Іванов, яке також має свою енергетику і всі додатки вказані вище, але вже значно ширше, оскільки це вже енергетика Роду: дід, бабка, прадіди, прабабки... ким вони були, що робили... питань тисяча. Що маємо в підсумку? Виростимо, виховаємо замість Божої дитини весь набір гріхів і чогось хорошого від діда-прадіда (за прізвищем), батька, колективної свідомості, імені , традиції, віросповідання, а також і все те, що Ви самі вже набуваєте після усвідомлення себе як особистості, з

3-5 років і вище. Уявляєте, що відбувається? А потім, протягом росту, пізнання себе , своєї Свідомості все оце “надбання” бере під свій жорсткий контроль ЕГО , вибудовується відповідна особистість, яка рулить життям і ніхто ніколи не може зрозуміти чому я такий, звідки в мене такі риси характеру, емоції , грубість, заздрість, ширість і все інше....

Друзі! Хто МИ?! Бажано не втрачати оптимізм і бачити Світло в кінці...

24.02.2018 року

Сенс життя у бажанні знайти його! Відсутність сенсу життя у розумінні, що його немає! Розуміння сенсу життя у його відсутності! Сенсу життя — немає! Життя має сенс! Як Вам тирада ?!

27.03.2018 року

Для тих кому цікаво і, хто хоче почитати,
а не просто лайкнути
Хто, кому служить!

Кожен думає, що служить усім і вся, а фактично виконує свої забаганки і вирішує свої, придумані проблеми.

Роз-думи:

Батьки думають, що служать дітям, діти — навпаки; дружина думає, що служить чоловікові, чоловік думає — навпаки; начальник думає, що служить підопічним — вони думають навпаки; поліціант думає, що служить людям, люди думають — навпаки; чиновник народу — народ навпаки; президент народу - народ навпаки; людина думає, що собака служить йому, а сама служить собаці,

автомашині, будинку.....;

Ніхто нікому не служить! Всі служать тільки собі: своїм прихотям, думкам, забаганкам, бажанням, мріям, цілям, майбутньому, престижу, Его, розуму, тілу, душі, Богу,
...

Чому так?! Можливо місцями трошки егоїстично.... але в принципі, чому ні?!:

Не про все, а про дещо:

Батьки- діти : через своє бажання мати здорових, красивих, розумних і .... дітей, батьки роблять все що можуть і більше для цього. Незгода з цією думкою можлива, але, якщо не кривити душею — хороші діти (у повному розумінні слова) це наша гордість, майбутнє і все інше, що з цим пов'язане . Ми в дітях і наше майбутнє — в них. Ми служимо собі через дітей;

дружина- чоловік: аналогічно батькам-дітям; хороший чоловік це гордість хорошої жінки і все, що вона робить в першу чергу задовільняє її гордість, бажання, прихоті, і разом з тим допомагає йому;

начальник, мент, клерк, чиновник, депутат, президент — народ: навіть висловлюватися не потрібно;

людина — собака : парадокс, але не собака служить людині, а навпаки; людина думає, що собака служить, а вона гавкає в своє задоволення, або через своє роздратування і бігає від надлишку енергії. В інший час вона мовчить і лежить, або грається. Видресирована собака трошки інакше, але це не міняє суті. Людина, знову ж таки, через свою гордість (в мене ОТАКА порода.....) , свою зарозумілість, егоїстичність, самообман, за власні кошти, добровільно, (деколи через забаганки дітей...) купляє проблему на свою голову, яку потім успішно, деколи не зовсім успішно вирішує: годування, стрижка, вигул, тепло, холод, шерсть, прибирання, (екскременти), спарювання і ще бог знає що. Хто кому служить?!

Не шукайте крайніх, лінивих , винуватих! Кому багато потрібно, той багато витрачає, працює. Хочете класну

машину- купіть її, але знайте і подумайте, які витрати це потягне; хочете собачку, або ваші діти хочуть - купіть її, але , купляйте з любові, подумайте про майбутнє собачки, не викидуйте її коли вона надоїсть. Вона жива, потребує уваги , витрат , клопоту і любові; хочете класну дружину, дівчину — просто подумайте..... і так у всьому.

Найкраще жити в Любові, дружити з Любов'ю, допомагати з Любов'ю. Краще з Любов'ю Двох, але якщо Любов одностороння трошки терпіть, але з Любов'ю, або розійдіться, але, також з Любов'ю

Якщо у Вас Любов до когось , або чогось тоді це Життя, а не служіння, але, якщо Ваше служіння з Любов'ю, то це не служіння це - Любов.

Служіть в Любові, живіть в Любові

23.03.2018 року

Чомусь подумав, що це треба написати:

Після вчорашнього посту дещо зрозумів глибше, хоча це лише підтвердило мої попередні думки. Завжди перед текстом, або десь в ньому я , якби попереджаю можливих читачів, що ... нікого ні за що не агітую, нікому нічого не навіязую, я просто роздумовую і викладаю думки з питань які , думаю - цікаві. Я завжди готовий пояснити свої думки, без спору, тиску, нав'язування. Досить широкий спектр розуміння, усвідомлення чи відношення до життя дозволяє і надає багато можливостей в цьому.

Якщо комусь, щось не подобається — можна не читати, якщо почитав — можна коментувати, можна не погоджуватись, можна погоджуватись. Оцінювати вірність, істинність чогось право, але не обов'язок. Оцінювати вправі особистість, що впевнена в істинності своїх оцінок. Розумні, мудрі рідко бувають категоричними, тому, що вони рідко бувають переконані в своїй істинності і іс-

тині .

Я не виправдовуюсь ні в чому. Я, як завжди — роздумовую.

Я розумію притчі, жарти, люблю життя і вірю. Вірю , можливо трошки по своєму, трошки вільніше, ширше.

Мудрий колись сказав : я не вірю в Бога, але я впевнений в тому, що Він є. Це більше ніж віра. Ортодоксальна позиція в будь-якому питанні обмежує особистість в досить вузьких рамках сприйняття.

Є Віра, є Знання, є Абсолютне Знання - це різні шаблі, рівні розуміння, усвідомлення Життя. Якщо ти віриш — ти ще не високо , але вже не низько, якщо знаєш — ти вже вище, ближче до Мудрості, якщо Ти знаєш Істину — Ти високо (без пояснень).

Друзі! Дякую за коментарі! Мені так веселіше! Де-хто пише у приват, це також добре, як на мене.

03.2018 року

Тим кому... як завжди

Погляд знизу Наверх і, на погляд, Зверху вниз...

Незвичний погляд на Вічне Життя, втілення Душі, порядок, хаос, Божу волю та промисел Божий і, ще де про що...

Рекомендую тим, що будуть читати. Не поспішайте проглянути текст, читайте з увагою! Це про нас з Вами, можливо

Уявіть: літо, Ужгород, шістнадцятиповерхівка, на-верху оглядова площадка, післяобідній час. В кріслі - каталці сидить Бог, їсть морозиво. Поряд декілька Ангелів і молодих душ, які нещодавно, після спливу 40 днів піднялися на Небо. Погода сонячна, подуває легенький вітерець, небом пропливають прозорі хмаринки.

Бог споглядає життя людей, що проходить внизу в місті: на вулиці жарко, всі кудись поспішають, одні майже голі інші одягнуті не по літньому, одні курять, щось жують, плюються, кричать, матюкаються. Інші сидять на лавицях, чекають автобус, кудись телефонують, нервують, заходячи в автобус штовхаються, обзиваються, розривають сорочки і все таки заходять . Хтось читає газету, щось в телефоні, молодь махає головами слухає музику в навушниках, цигани тягнуть якісь клунки паперу, здоровенні сумки, собаки бігають кругом, троє індусів стоять і щось говорять по-своєму, прибиральники розмахуючи віниками піднімають пилюку і абсолютно не зважають на зауваження людей... усім все пофіг!

Ще: люди збираються перед світлофором чекають зелене світло. Попереду стоїть собака. Червоне ще лише виключилося, люди вже пішли. Собака чекає зелене. Водії закінчують проїзд хоча у них уже не зелений, але на переході уже пішоходи, які не дочекались свого зеленого. Всі поспішають. Не спішить тільки собака. Дочекавшись зеленого він статно переходить дорогу не створюючи нікому ніяких перешкод. І собі в тому числі.

Богу видно далеко. Він бачить Червеницю, “Прагу”, міську лікарню, замок, кар’єр, видавництво, Барвінок, Кінчеш, Минай, “Токіо”... Він бачить навіть електростанцію на території Словаччини. Він бачить Все кругом! В Нього немає часу, простору.. В Ньому є Все. Він дає Все і Він забирає Все !

Він бачить всю суєту внизу і посміхається. Він не поспішає! Сонечко пригріває, морозиво охолоджує, Ангели співають, а Душі розповідають про свої пригоди на землі... Лепота...

Ось Він бачить, як з мосту Масарика на великій швидкості мчить авто, а на пішохідному переході ще червоне світло, але хтось в навушниках уже ступив на дорогу ... Бог щось подумав, але промовчав і... автомашина не зупиняючись збиває людину. Бог повернувся до Ангела, що відповідає за безпеку на дорозі, але той уже на місці події

розрулює ситуацію. Навколо померлого зібрався натовп, хтось визвав швидку. Вона вже їде, лунають звуки сирени, але на мосту пробка, швидка не може проїхати, всі кричать, ніхто нікого не слухає... Жах!

Бог дивиться і бачить, як Душа померлого витає над ним. Бог повернув погляд і побачив, як у натовпі молодик витягує гаманець з кишені іншого, божж витягнув хліб із сумки жінки і відразу ж почав його їсти. До бомжа підбігла собака і він відірвав кусок хліба і кинув їй. Винуватець ШТП кудись дзвонить, руки тремтять, підїзджає поліція.... Суєта! Армагедон!!!

На іншому боці дороги стоять двоє молодих і цілуються. Вони взагалі не бачать що коїться. П'яна людина розляглася на лавочці і хропить. Автобус під'їхав: одні вийшли, інші зайшли. Автобус поїхав. Хтось спитав, що сталося і не отримавши відповіді пішов. Пробка із автомашин потихеньку розсосалася. Швидка все таки під'їхала, забрала покійника і потихеньку все стало на свої місця.

Бог дивиться на все зверху і думає... Про що Він думає...? Він знає про що... більше ніхто. Доївши морозиво, Бог подивився на берег річки і побачив там двох людей, що лежали недалеко один від одного. Оба були роздягнуті і звоні схожі один на одного. Бог знав, що один з них багач, а інший божж. Недалеко від багача сиділи його охоронці, а біля бомжа, як завжди лежало декілька собак.

Бог подумав: погода хороша, тепло, сонячно, я відпочиваю, ангели, душі, ці двоє на березі річки також, а чому інші люди, яких більшість такі неспокійні, що вони хочуть, куди біжать, куди не встигають, що їм треба?!

Бог роздумовував і тут до нього підлетіла Душа і попрохала втілити її в тіло дитини, що народиться у тих двох, що цілуються там внизу, на землі. Бог із сумом подивився в душу Душі і дав згоду, але сказав: ти не пам'ятатимеш нічого з того, що знаєш у теперішньому стані Душі; через тебе ці двоє одружаться і народять дитину в якій будеш ти, як Душа і, ти переживеш всі радості та горе тої сім'ї і родини де народишся і ти будеш плакати, не ро-

зуміючи за що тобі такі випробування не розуміючи того, що ти сам обрав цей земний шлях. Іди!

Бог знову повернувся до попередніх думок: не може бути гармонії в цьому хаосі, в якому проживають люди; не можна пережити все, що переживають люди; не можна врятувати всіх і кожного та застерегти їх від їхньої ж глупості; не можна обмежити кожного законами і правилами..... я дав їм все , що їм треба, вони мають свободу волі і вибору, (як вони вважають), нехай поступають як їм хочеться і як для них краще; вони можуть бути багатими і бідними, щасливими і нещасними, працьовитими і лінівими. Вони можуть Все. Справа за ними..

Я не вмішуюсь, Я дозволяю їм Все: життя і смерть, порядок і хаос, повноту і пустоту, віру і безвіру, час і простір.... але Я не дозволю їм бачити Себе. Вони побачать Мого Сина, вони відчують Мого Духа і, вони будуть шукати Мене і ... не знайдуть, бо я буду в Них.

Хтось, хто вперто шукатиме, хто пройде Все що можна і не можна, хто зневіриться у всьому і заспокоїться, той, можливо, наблизиться до Мене...

Бог подивився на тих двох, що лежать на березі річки і подумав: вони найближче до Мене, вони схожі на Мене, вони не поспішають, вони задоволені тим, що в них є, вони радіють сонцю, теплу, воді, співу пташок, глибині Неба, вони зробили свій вибір - вони задоволені Життям, а Я і є - Життя... Їм треба ..... морозива...

В чому сенс життя?!!!

31.03.2018 року

* * *

10. Из раніше сказаного

Деколи цікаво прочитати свої думки піврічної давності. Писалось, правда майже все на російській. Думки викладались коротші, чіткіше, повніше, глибше. Менше спалось, більше роз-думувалось. Теми вічні : Істина, Путь...

Пребывание в одиночестве, наверное, одна из ступеней развития. Прошедший ее, что-то понял. Осознание Единства больше и выше, но дальше. Каждый понимает то, что должен понять, не больше и, не раньше. Не стоит торопить события, пытаться перепрыгивать через ступени! Все равно вернут и, заставят пройти весь путь. Сложность в понимании и принятии того, что весь спектакль или сценарий придуман Нами, понимается Нами и исполняется Нами. Кажется противоречие (в двух последних мыслях), но нет. Просто разная ступень (степень) понимания. Проживание жизни здесь и сейчас и непонимание этого окружающими - сложно, нестандартно, даже ответственно и мужественно (в определенном смысле), временами безысходно. Необходимо постоянное (что не реально пока) или хотя бы частое напоминание себе, точнее осознание себя в этом моменте и тогда, становится легче. Хорошего всем Пути!

28.12.2017 року.

Из раніше написаного

Если углубиться : что такое Вера - убеждение в том

чего ты не знаешь; что такое Доверие - (до- верие) - доверить кому то, что-то. Что из этих понятий глубже? Каждый ответит по своему, поскольку и одно и другое - производное ума, а ум разделяет, оценивает. Есть понятие Истины, Знания. Если есть разумение , понимание Этого, тогда не возникают вопросы веры или неверия

07.11.2017

Думки, що передували роз-думам:

Кажды́ идет своим Путем, кто быстрее, кто медленнее! Остановки в движении бывают различными: иногда просто нужен отдых, иногда необходимо время для осознания понятого, принятия его, иногда просто от усталости и понимания , что выбора, как и Пути который выбран - нет! Однако: проходит время, острота ощущений, приходит понимание необходимости продолжения Игры и ... Жизнь, Игра продолжаются..

07.05.2018 року.

Друзі! Щиро дякую за вітання! Відбувся хороший День!

Для повноти картини:

Чи щасливий я? Інтелектуально — так! Інтуїтивно, Душевно, Свідомо — не завжди! Чому ??? Не знаю, або — довго пояснювати !

Любі, милі, кохані і бажані Дівчата, Жінки!

Бути причиною поклоніння, щастя, радості, кохання, пошуку, галасу, тиші .... приємно і відповідально! Часом

Вам важко, часом радісно, часом Вас нервують , часом
ублажають, часом Ви Богиня, часом бісеня...! Ви даруєте,
ви забираєте, Ви збираєте і розтрачуєте...! Ви піднімаєте
нас до Небес і опускаєте на грішну землю! В Вас Пустота
і Повнота, Ви все і ніщо...! Ви причина і наслідок...! ВИ..
ВИ..ВИ..ВИ..ВИ..ВИ..... Ви Початок і Кінець!!!!!!!!!!!!!!

Я поклоняюся Вам, Люблю Вас і вітаю Вас!

08.03.2018 року.

* * *

11. Не моє ...

Потягу до чогось передує інформація... розуміння приходить в процесі пізнання та прийняття... святі писання та думки Мудрих направляють Путь ... це маяки. Маяки потрібні до часу виходу у відкрите море, потім вони не обов'язкові...

Поки немає свого розуміння користуйтеся не своїм...

... Душа развивается, когда ты в унынии. Чем глубже ты погрузишься в депрессию, тем чётче научишься определять свои внутренние причины её, и тем серьезнее будешь их отрабатывать. И тем интенсивнее будешь учиться испытывать радость. Душа развивается, когда ты ощущаешь полную бессмысленность. Потому что ты научишься видеть, что почти всё земное, казавшееся важным, - наносное.

И ты иступлённо ищешь настоящие смыслы и истину. И всё больше жаждешь научиться истинной любви, стремишься к ней. Душа развивается, каждый раз проходя через болезни и потери, через рождение и смерть своего очередного тела. Чем глубже ты погружаешься в негатив, тем больше усилий тратишь на выход из него, и тем интенсивнее дрессируешь себя. И тем сильнее в итоге станет твоя душа. И тем больше открытий она для себя совершит. Если ты был в состоянии благодати, но оно исчезло, это значит не то, что ты допустил ошибку. Это значит, что душа твоя ещё недостаточно сильна, чтобы держать это состояние постоянно. И твоя задача - поднять её на нужный уровень. Через страдания, через тоску, через всё это, что захлестывает душевной болью. Это - не зло. Не последствия некоей твоей роковой ошибки. Это - тренажёр

для твоей души. Наковальня Небесного кузнеца, на которой на протяжении многих жизней выковывают тебя - великолепный клинок, рассекающий реальность. Создают, проведя через раскаленные печи страданий, через мучительную ковку изменений и ледяную воду одиночества.

Карион Кзар

Цитата для тих, кто роз-думовує:

в продовження думок про Істину, Мудрість, Зміни та ортодоксів

„Любая подлинно научная теория должна быть фальсифицируема — то есть допускать свое опровержение в ходе дальнейшего познания — иначе она перестает быть теорией и становится догмой ...“

Кен Уилбер

Літературно-художнє видання

Конч Павло Іванович

Книга: ПУТЬ
...Роз-Думи про Головне...

Верстка: Бокотей Сергій

Дизайн обкладинки: Бокотей Сергій

Оригінал-макет виготовлено у ТОВ «РІК-У»

88000, м. Ужгород, вул. Гагаріна, 36

Свідоцтво Серія ДК 5040 від 21 січня 2016 року

Підписано до друку 24.09.2018 р. Формат 64x90/16.

Папір офс. Гарнітура Times New Roman. Ум.друк.арк. 8,4.

Тираж 100 прим. Замов. №2434.